

मन्त्रपुष्पम्

अनुक्रमणिका

गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत्	1
लघुन्यासः	6
श्री रुद्रध्यानम्	6
देवता-स्थापनम्	7
श्रीरुद्रजपः	10
ध्यानम्	11
रुद्रप्रश्नः	14
चमकप्रश्नः	25
पुरुषसूक्तम्	32
नारायणसूक्तम्	35
विष्णुसूक्तम्	37

दुर्गा सूक्तम्	39
श्रीसूक्तम्	40
मेधासूक्तम्	42
भाग्यसूक्तम्	44
नवग्रहसूक्तम्	45
नक्षत्रसूक्तम्	49
आयुष्यसूक्तम्	59
पवमानसूक्तम्	61
मन्त्रपुष्पम्	65
दशशान्तयः	68
तैत्तिरीय-आरण्यकम्	76

प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	76
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	123
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	132
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	138
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	144

ॐ गणानां त्वा गणपतिः हवामहे कविं कवीना-
मुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः
शृण्वन्नृतिभिः सीद सादनम्॥ ॐ महागणपतये नमः॥

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाग्ँ संस्तूयामि। व्यशेम देवहितं यदायुः।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ॐ नमस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि। त्वमेव
केवलं कर्ताऽसि। त्वमेव केवलं धर्ताऽसि। त्वमेव
केवलं हर्ताऽसि। त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि। त्वं
साक्षादात्माऽसि नित्यम्॥१॥

ऋतं वच्मि। सत्यं वच्मि॥२॥

अव॑ त्वं॒ माम्। अव॑ वृ॒क्तारम्। अव॑ श्रो॒तारम्। अव॑
 दा॒तारम्। अव॑ धा॒तारम्। अवा॑नू॒चानम॑व शि॒ष्यम्। अव॑
 प॒श्चात्ता॑त्। अव॑ पु॒रस्ता॑त्। अवो॑त्त॒रात्ता॑त्। अव॑ दक्षि॒णात्ता॑त्।
 अव॑ चो॒र्ध्वात्ता॑त्। अवा॑ध॒रात्ता॑त्। सर्व॑तो मां॒ पाहि॑ पाहि॑
 सम॒न्तात्॥ ३॥

त्वं वाङ्म॑यस्त्वं चिन्म॑यः। त्वमा॑नन्दमयस्त्वं ब्रह्म॑मयः। त्वं
 सच्चि॑दानन्दाद्वि॒तीयो॑ऽसि। त्वं प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वं ज्ञा॑नमयो
 विज्ञा॑नमयोऽसि॥ ४॥

सर्वं॑ जगदिदं त्वत्त्वो॑ जाय॒ते। सर्वं॑ जगदिदं त्वत्त्व॑स्तिष्ठ॒ति।
 सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑ लय॑मेष्य॒ति। सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑
 प्रत्ये॒ति। त्वं भूमि॑रापोऽन॒लोऽनि॑लो न॒भः। त्वं च॒त्वारि॑
 वाक्प॑रिमिता॑ पदा॒नि॥ ५॥

त्वं गुण॑त्रयाती॒तः। त्वम् अव॑स्थात्रयाती॒तः। त्वं देह॑त्रयाती॒तः।
 त्वं काल॑त्रयाती॒तः। त्वं मूला॑धारस्थितो॑ऽसि नि॒त्यम्। त्वं
 शक्ति॑त्रयात्म॒कः। त्वां योगि॑नो ध्याय॑न्ति नि॒त्यम्। त्वं ब्रह्मा॑
 त्वं विष्णु॑स्त्वं रुद्र॑स्त्वमिन्द्र॑स्त्वमग्नि॑स्त्वं वायु॑स्त्वं सूर्य॑स्त्वं

चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गुणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम्। अनुस्वारः
परतरः। अर्धेन्दुलसितम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव
मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यमरूपम्।
अनुस्वारश्चान्त्यरूपम्। बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्।
संहिता सन्धिः। सैषा गणेशविद्या। गणक ऋषिः।
निचृद्गायत्रीच्छुन्दः। श्रीमहागणपतिर्देवता। ॐ गं गणपतये
नमः॥७॥

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात्॥८॥

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम्।
रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्॥

रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।
रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम्॥

भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्।
 आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम्।
 एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥९॥

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते
 अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय
 श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयाय कल्पते। स सर्वविघ्नैर्न
 बाध्यते। स सर्वतः सुखमेधते। स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते।
 सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो
 रात्रिकृतं पापं नाशयति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो
 भवति। सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति। धर्मार्थकाममोक्षं
 च विन्दति। इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम्। यो यदि
 मोहाद्दास्यति स पापीयान् भवति। सहस्रावर्तनाद्यं यं
 काममधीते तं तमनेन साधयेत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन्

जपति स विद्यावान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्।
ब्रह्माद्यावरणं विद्यान् बिभेति कदाचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति। यो लाजैर्यजति
स यशोवान् भवति स मेधावान् भवति। यो मोदकसहस्रेण
यजति स वाञ्छितफलमवाप्नोति। यः साज्यसमिद्धिर्यजति
स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्राहयित्वा। सूर्यवर्चस्वी भवति।
सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा सिद्धमन्त्रो
भवति। महाविघ्नात् प्रमुच्यते। महादोषात् प्रमुच्यते।
महापापात् प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते।
स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति। य एवं वेद।
इत्युपनिषत्॥१४॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे।
तेजस्विनाऽवधीतमस्तु मा विद्विषावहे॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ लघुन्यासः ॥

॥ श्री रुद्रध्यानम् ॥

अथाऽऽत्मानं शिवात्मानं श्री रुद्र रूपं ध्यायेत्॥

शुद्धस्फटिकसङ्काशं त्रिनेत्रं पञ्चवक्त्रकम्।

गङ्गाधरं दशभुजं सर्वाभरणभूषितम्॥

नीलग्रीवं शशाङ्काङ्कं नागयज्ञोपवीतिनम्।

व्याघ्रचर्मोत्तरीयं च वरेण्यमभयप्रदम्॥

कमण्डल्वक्षसूत्राणां धारिणं शूलपाणिनम्।

ज्वलन्तं पिङ्गलजटाशिखामुद्योतधारिणम्॥

वृषस्कन्धसमारूढम् उमादेहार्धधारिणम्।

अमृते नाप्नुतं शान्तं दिव्यभोगसमन्वितम्॥

दिग्देवता समायुक्तं सुरासुरनमस्कृतम्।

नित्यं च शाश्वतं शुद्धं ध्रुवमक्षरमव्ययम्॥

सर्वव्यापिनमीशानं रुद्रं वै विश्वरूपिणम्।

एवं ध्यात्वा द्विजः सम्यक् ततो यजनमारभेत्॥

अथातो रुद्र स्नानार्चनाभिषेकविधिं व्याख्यास्यामः।
 आदित एव तीर्थे स्नात्वा उदेत्य शुचिः प्रयतो ब्रह्मचारी
 शुक्लवासा ईशानस्य प्रतिकृतिं कृत्वा तस्य दक्षिणप्रत्यग्देशे
 देवाभिमुखः स्थित्वा आत्मनि देवताः स्थापयेत्॥

॥ देवता-स्थापनम् ॥

प्रजनने ब्रह्मा तिष्ठतु। पादयोर्विष्णुस्तिष्ठतु। हस्तयोर्हरस्तिष्ठतु।
 बाह्वोरिन्द्रस्तिष्ठतु। जठरे अग्निस्तिष्ठतु। हृदये शिवस्तिष्ठतु।
 कण्ठे वसवस्तिष्ठन्तु। वक्त्रे सरस्वती तिष्ठतु। नासिकयोर्-
 वायुस्तिष्ठतु। नयनयोश्चन्द्रादित्यौ तिष्ठेताम्। कर्णयोरश्विनौ
 तिष्ठेताम्। ललाटे रुद्रास्तिष्ठन्तु। मूर्ध्यादित्यास्तिष्ठन्तु।
 शिरसि महादेवस्तिष्ठतु। शिखायां वामदेवस्तिष्ठतु।
 पृष्ठे पिनाकी तिष्ठतु। पुरतः शूली तिष्ठतु। पार्श्वयोः
 शिवाशङ्करौ तिष्ठेताम्। सर्वतो वायुस्तिष्ठतु। ततो बहिः
 सर्वतोऽग्निज्वालामाला-परिवृतस्तिष्ठतु। सर्वेष्वङ्गेषु सर्वा
 देवता यथास्थानं तिष्ठन्तु। मां रक्षन्तु। [सर्वान् महाजनान्

सकुटुम्बं रक्षन्तु॥]

अ॒ग्नि॒र्मे वा॒चि श्रि॒तः। वा॒ग्धृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (जिह्वा)

वा॒यु॒र्मे प्रा॒णे श्रि॒तः। प्रा॒णो हृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (नासिका)

सू॒र्यो मे॒ चक्षु॑षि श्रि॒तः। चक्षु॑र्हृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (नेत्रे)

च॒न्द्रमा॑ मे॒ मन॑सि श्रि॒तः। मनो॑ हृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (वक्षः)

दि॒शो मे॒ श्रोत्रे॑ श्रि॒ताः। श्रोत्र॑ꣳ हृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (श्रोत्रे)

आपो॑ मे॒ रेत॑सि श्रि॒ताः। रेतो॑ हृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (गुह्यम्)

पृ॒थि॒वी मे॒ शरी॑रे श्रि॒ता। शरी॑रꣳ हृ॒दये। हृ॒दयं॑ मयि॑।
अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (शरीरम्)

ओषधि॒व॒न॒स्प॒त॒यो मे॒ लोम॑सु श्रि॒ताः। लोमा॑नि हृद॒ये। हृद॑यं
मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (लोमानि)

इन्द्रो॑ मे॒ बले॑ श्रि॒तः। बल॑ हृद॒ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (बाहू)

प॒र्जन्यो॑ मे मूर्ध्नि श्रि॒तः। मूर्धा॑ हृद॒ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (शिरः)

ईशा॑नो मे॒ मन्यो॑ श्रि॒तः। मन्यु॑रहृद॒ये। हृद॑यं मयि॑। अ॒हम॒मृते॑।
अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (हृदयम्)

आ॒त्मा म॑ आ॒त्मनि॑ श्रि॒तः। आ॒त्मा हृद॑ये। हृद॑यं मयि॑।
अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। (हृदयम्)

पुन॑र्म आ॒त्मा पुन॑रायु॒रागा॑त्। पुनः॑ प्रा॒णः पुन॑राकू॒तमा॑गात्।
वैश्व॑ान॒रो र॒श्मिभि॑र्वावृ॒धानः॑। अ॒न्तस्ति॑ष्ठत्व॒मृत॑स्य गो॒पाः॥
(सर्वा॑ण्यङ्गानि संस्पृश्य स्थापनं कृत्वा मानसैराराधयेत्॥)

॥ श्रीरुद्रजपः ॥

अस्य श्री रुद्राध्याय-प्रश्न-महामन्त्रस्य। अघोर ऋषिः।
 अनुष्टुप् छन्दः। सङ्कर्षणमूर्तिस्वरूपो योऽसावादित्यः
 परमपुरुषः स एष रुद्रो देवता॥
 नमः शिवायेति बीजम्। शिवतरायेति शक्तिः।
 महादेवायेति कीलकम्।
 श्री साम्बसदाशिवप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः॥

॥ करन्यासः ॥

ॐ अग्निहोत्रात्मने अङ्गुष्ठाभ्यां नमः।
 दर्शपूर्णमासात्मने तर्जनीभ्यां नमः।
 चातुर्मास्यात्मने मध्यमाभ्यां नमः।
 निरूढपशुबन्धात्मने अनामिकाभ्यां नमः।
 ज्योतिष्टोमात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः।
 सर्वक्रत्वात्मने करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः।

॥अङ्गन्यासः॥

अग्निहोत्रात्मने हृदयाय नमः।
 दर्शपूर्णमासात्मने शिरसे स्वाहा।
 चातुर्मास्यात्मने शिखायै वषट्।
 निरूढपशुबन्धात्मने कवचाय हुं।
 ज्योतिष्टोमात्मने नेत्रत्रयाय वौषट्।
 सर्वक्रत्वात्मने अस्त्राय फट्।
 भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः।

॥ध्यानम्॥

आपाताल-नभः-स्थलान्त-भुवन-ब्रह्माण्डमाविस्फुरत्
 ज्योतिः स्फाटिक-लिङ्ग-मौलि-विलसत्-पूर्णेन्दु-वान्तामृतैः।
 अस्तोकाप्लुतमेकमीशमनिशं रुद्रानुवाकान् जपन्
 ध्यायेदीप्सितसिद्धये ध्रुवपदं विप्रोऽभिषिञ्चेच्छिवम्॥

ब्रह्माण्ड-व्याप्त-देहा भसित-हिमरुचा भासमाना भुजङ्गैः
 कण्ठे कालाः कपर्दा-कलित-शशि-कलाश्चण्ड-कोदण्ड-हस्ताः
 त्र्यक्षा रुद्राक्षमालाः प्रकटित-विभवाः शाम्भवा मूर्तिभेदाः
 रुद्राः श्रीरुद्रसूक्त-प्रकटित-विभवा नः प्रयच्छन्तु सौख्यम्
 ॥पञ्चपूजा॥

लं पृथिव्यात्मने गन्धं समर्पयामि।
 हं आकाशात्मने पूष्पैः पूजयामि।
 यं वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि।
 रं अग्न्यात्मने दीपं दर्शयामि।
 वं अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि।
 सं सर्वात्मने सर्वोपचारपूजां समर्पयामि।

ॐ गुणानां त्वा गुणपतिं हवामहे कविं कवीनामुप-
 मश्रवस्तमम्।
 ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीद-
 सादनम्॥

ॐ महागणपतये नमः॥

शं च मे मयंश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च
 मे सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे
 यशश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च
 मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच्च
 मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च
 म ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच्च मे
 जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च मेऽभयं च मे
 सुगं च मे शयनं च मे सूषा च मे सुदिनं च मे॥३॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ रुद्रप्रश्नः ॥

ॐ गुणानां॑ त्वा गुणपति॑ हवामहे क॒विं क॒वीनामु॑पमश्र॒-
वस्तमम्। ज्येष्ठ॑राजं ब्रह्म॑णां ब्रह्मणस्पत॒ आ नः॑ शृण्वन्नूतिभिः
सीद॒ सादनम्॥

ॐ महागणपतये॒ नमः॥

ॐ नमो भगवते॑ रुद्राय॥

नम॑स्ते रुद्र मन्यव॑ उ॒तो त॒ इष॑वे नमः। नम॑स्ते अस्तु
धन्व॑ने बा॒हुभ्यामु॑त ते॒ नमः॥ या त॒ इषुः॑ शि॒वत॑मा शि॒वं
ब॒भूव॑ ते॒ धनुः॑। शि॒वा शं॑रव्या या तव॒ तया॑ नो रुद्र मृडय॥
या ते॑ रुद्र शि॒वा त॒नूरघो॑राऽपा॑पकाशिनी। तया॑ नस्त॒नुवा॒-
शन्त॑मया गि॒रिश॑न्ताभिचा॑कशीहि॥ यामिषुं॑ गि॒रिश॑न्त॒ हस्ते॑
बिभ॑र्ष्यस्तवे। शि॒वां गि॑रित्र॒ तां कुरु॑ मा हि॑सीः पुरुषं
जग॑त्॥ शिवे॒न वच॑सा त्वा गि॒रिशाच्छा॑वदामसि। यथा॑
नः सर्व॑मि॒ज्जग॑दय॒क्ष्मः सु॒मना॒ अस॑त्॥ अ॒ध्यवोच॑दधिव॒क्ता
प्र॑थ॒मो दै॒व्यो भि॒षक्। अही॑श्च॒ सर्वा॑ञ्ज॒म्भय॑न्त्सर्वा॑श्च
यातु॑धान्यः॥ अ॒सौ यस्ता॒म्रो अ॒रुण॒ उ॒त ब॒भ्रुः सु॒म॒ङ्गलः॥

ये चेमा९ रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशोऽवैषा९ हेडं
 ईमहे॥ असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः। उत्तैनं
 गोपा अदृशन्नदृशन्नुदहार्यः॥ उत्तैनं विश्वा भूतानि स दृष्टो
 मृडयाति नः। नमो अस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे॥
 अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः। प्र मुञ्च
 धन्वंनस्त्वमुभयोरार्त्रियोज्याम्॥ याश्च ते हस्त इषवः परा
 ता भगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व९ सहस्राक्ष शतेषुधे॥
 निशीर्य शल्यानां मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं
 धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवा९ उत॥ अनेशन्नस्येषव
 आभुरस्य निषङ्गथिः। या ते हेतिर्मीढुष्टम् हस्ते बभूव
 ते धनुः॥ तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिभुज।
 नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे॥ उभाभ्यामुत ते
 नमो बाहुभ्यां तव धन्वने। परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु
 विश्वतः॥ अथो य इषुधिस्तवऽऽरे अस्मन्नि धेहि तम्॥१॥

नमस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वराय महादेवाय त्र्यम्बकाय

त्रिपुरान्त॒कायं॑ त्रिकाला॒ग्निका॒लायं॑ काला॒ग्निरु॒द्रायं॑
नीलक॒ण्ठायं॑ मृत्युञ्ज॒यायं॑ सर्वेश्व॒रायं॑ सदाशि॒वायं॑
श्रीमन्महादे॒वाय॒ नमः॑ ॥

नमो॑ हिर॑ण्यबा॒हवे॑ सेना॒न्ये दि॒शां च॒ पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ वृ॒क्षेभ्यो॑
हरि॑केशेभ्यः पशू॒नां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ स॒स्मिञ्ज॒राय॒ त्विषी॑मते
पथी॒नां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ बभ्रु॒शायं॑ विव्या॒धिनेऽन्ना॑नां पत॑ये॒
नमो॑ नमो॑ हरि॑केशायोपवी॒तिने॑ पु॒ष्टानां॑ पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑
भ॒वस्य॑ हे॒त्यै जग॑तां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ रु॒द्राया॑तता॒विने॑
क्षेत्रा॑णां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ सू॒ताया॑ह॒न्त्याय॒ वना॑नां पत॑ये॒
नमो॑ नमो॑ रोहि॑ताय स्थ॒पत॑ये॒ वृ॒क्षाणां॑ पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑
म॒न्त्रिणे॑ वाणि॒जाय॒ कक्षा॑णां पत॑ये॒ नमो॑ नमो॑ भुव॒न्तये॑
वारि॑वस्कृ॒तायौष॑धीनां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ उ॒च्चैर्घो॑षायाक्र॒न्दय॑ते
पत्ती॑नां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑ कृ॒त्स्नवी॒ताय॒ धाव॑ते॒ सत्त्वं॑नां पत॑ये॒
नमः॑ ॥ २ ॥

नमः॑ सह॑मानाय निव्या॒धिने॑ आ॒व्या॒धिनी॑नां पत॑ये॒ नमो॑ नमः॑

ककुभायं निषङ्गिणं स्तेनानां पतये नमो नमो निषङ्गिणं
 इषुधिमते तस्कराणां पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते
 स्तायूनां पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये
 नमो नमः सृकाविभ्यो जिघांसद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो
 नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमो नमः
 उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानां पतये नमो नमः इषुमद्भ्यो
 धन्वाविभ्यश्च वो नमो नमः आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च
 वो नमो नमः आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्यद्भ्यो
 विध्यद्भ्यश्च वो नमो नमः आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो
 नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च
 वो नमो नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो
 अश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ३ ॥

नमः आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नमः
 उगणाभ्यस्तृहतीभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो
 गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातैभ्यो व्रातपतिभ्यश्च
 वो नमो नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो

विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यः,
 क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमो नमो
 रथेभ्यो रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च
 वो नमो नमः, क्षत्तृभ्यः सङ्गृहीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्षभ्यो
 रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मरिभ्यश्च वो
 नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नम इषुकृद्भ्यो
 धन्वकृद्भ्यश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमो
 नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ४ ॥

नमो भुवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च
 नमो नीलग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्दिने च
 व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो
 गिरिशाय च शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च
 नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च
 नमो वृद्धाय च संवृध्वने च नमो अग्रियाय च प्रथमाय च
 नमो आशवे चाजिराय च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च
 नमो ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय

च॥ ५॥

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च
 नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्न्याय
 च नमः सोम्याय च प्रतिसूर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय
 च नम उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय
 च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय
 च नम आशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते
 च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कवचिने
 च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च॥ ६॥

नमो दुन्दुभ्याय चाऽऽहनन्याय च नमो धृष्णवे च प्रमृशाय
 च नमो दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च
 नमस्तीक्ष्णेषवे चाऽऽयुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने
 च नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय
 च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय
 च नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च

नमो॑ मे॒घ्याय॑ च वि॒द्युत्या॑य च॒ नम॑ ई॒ध्रिया॑य चाऽऽत॒प्याय॑ च॒
 नमो॑ वा॒त्याय॑ च॒ रे॒ष्मिया॑य च॒ नमो॑ वास्त॒व्याय॑ च वास्तु॒पाय॑
 च॥ ७ ॥

नमः॑ सो॒माय॑ च रु॒द्राय॑ च॒ नम॑स्ता॒म्राय॑ चा॒रु॒णाय॑ च॒ नमः॑
 श॒ङ्गाय॑ च पशु॒पत॑ये च॒ नम॑ उ॒ग्राय॑ च भी॒माय॑ च॒ नमो॑
 अ॒ग्रेव॒धाय॑ च दू॒रेव॒धाय॑ च॒ नमो॑ ह॒न्त्रे च॒ ह॒नीय॑से च॒ नमो॑
 वृ॒क्षेभ्यो॑ ह॒रि॒केशे॑भ्यो॒ नम॑स्ता॒राय॒ नमः॑ श॒म्भवे॑ च म॒योभ॑वे च॒
 नमः॑ शङ्क॒राय॑ च म॒यस्क॑राय॒ च॒ नमः॑ शि॒वाय॑ च शि॒वत॑राय॒
 च॒ नम॑स्ती॒र्थ्याय॑ च॒ कू॒ल्याय॑ च॒ नमः॑ पा॒र्याय॑ चावा॒र्याय॑ च॒
 नमः॑ प्र॒तर॑णाय चो॒त्तर॑णाय च॒ नम॑ आ॒ता॒र्याय॑ चाऽऽला॒द्याय॑
 च॒ नमः॑ श॒ष्याय॑ च॒ फे॒न्याय॑ च॒ नमः॑ सि॒क॒त्याय॑ च प्र॒वा॒ह्याय॑
 च॥ ८ ॥

नम॑ इ॒रि॒ण्याय॑ च प्र॒प॒थ्याय॑ च॒ नमः॑ कि॒श॒िलाय॑ च॒ क्षय॑णाय॒
 च॒ नमः॑ क॒पर्दि॑ने च॒ पु॒ल॒स्तये॑ च॒ नमो॑ गो॒ष्ठ्याय॑ च॒ गृ॒ह्याय॑ च॒
 नम॑स्त॒ल्प्याय॑ च॒ गे॒ह्याय॑ च॒ नमः॑ का॒ट्याय॑ च॒ ग॒ह्वरे॑ष्ठाय॒

च॒ नमो॑ हृद॒य्याय॑ च॒ निवे॒ष्याय॑ च॒ नमः॑ पा॒ऽस॒व्याय॑
 च॒ रज॒स्याय॑ च॒ नमः॑ शु॒ष्क्याय॑ च॒ हरि॒त्याय॑ च॒ नमो॑
 लो॒प्याय॑ चो॒ल॒प्याय॑ च॒ नमः॑ ऊ॒र्व्याय॑ च॒ सू॒र्म्याय॑ च॒ नमः॑
 पु॒ण्याय॑ च॒ पर्ण॑श॒द्याय॑ च॒ नमो॑ऽप॒गु॒रमा॑णाय॒ चाभि॑घ्न॒ते च॒
 नमः॑ आ॒खि॒वद॑ते च॒ प्र॒खि॒वद॑ते च॒ नमो॑ वः॒ कि॒रि॒केभ्यो॑
 दे॒वाना॑ऽहृद॑येभ्यो॒ नमो॑ वि॒क्षी॒ण॒केभ्यो॑ नमो॑ वि॒चि॒न्व॒त्केभ्यो॑
 नमः॑ आ॒नि॒र॒ह॒तेभ्यो॑ नमः॑ आ॒मी॒व॒त्केभ्यः॑ ॥९॥

द्रा॒पे अ॒न्ध॑स॒स्पते॑ द॒रि॒द्र॒त्रील॑लो॒हिता॑ । ए॒षां पु॒रु॒षाणा॑मे॒षां
 प॑शूनां मा भेर्माऽरो मो ए॒षां किं॑ च॒नाऽऽम॑त् ॥ या ते॑ रु॒द्र
 शि॒वा त॒नूः शि॒वा वि॒श्वाह॑भे॒षजी॑ । शि॒वा रु॒द्रस्य॑ भे॒षजी॑ तया॑
 नो मृ॒ड जी॒वसे॑ ॥ इ॒माऽरु॒द्राय॑ त॒वसे॑ क॒प॒र्दि॒ने क्ष॒य॒द्वी॒राय॑
 प्र॒भ॑रामहे म॒तिम् ॥ यथा॑ नः॒ श॒मस॑द्वि॒पदे॑ च॒तु॑ष्पदे॒ विश्व॑
 पु॒ष्टं ग्रा॑मे अ॒स्मिन्न॑ना॒तुर॑म् ॥ मृ॒डा नो॑ रु॒द्रोत॑ नो॒ मय॑स्कृ॒धि
 क्ष॒य॒द्वी॒राय॑ नम॑सा वि॒धेम॑ ते । यच्छं॑ च॒ योश्च॑ म॒नु॒राय॑जे
 पि॒ता तद॑श्याम॒ तव॑ रु॒द्र प्र॑णी॒तौ ॥ मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा

नो॑ अ॒र्भ॒कं मा न॒ उ॒क्ष॑न्त॒मु॒त मा न॑ उ॒क्षि॑तम्। मा नो॑
 व॒धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑ रु॒द्र री॑रिषः॥
 मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आ॒यु॑षि॒ मा नो॑ गो॒षु मा नो॑
 अ॒श्वेषु॑ री॒रिषः॑। वी॒रा॒न्मा नो॑ रु॒द्र भा॑मि॒तो व॑धी॒र्ह॒विष्म॑न्तो
 नम॑सा वि॒धेम ते॑॥ आ॒रा॒त्ते गो॒घ्न उ॒त पू॒रुष॑घ्ने क्ष॒य॒द्वी॒रा॒य
 सु॒म्रम॑स्मे ते॑ अस्तु। रक्षा॑ च नो॒ अधि॑ च दे॒व ब्रू॑ह॒धा च
 नः श॑र्म॒ यच्छ॑ द्वि॒ब॒र्हाः॑॥ स्तु॒हि श्रु॑तं ग॒र्त॒सदं॑ यु॒वा॒नं मृ॑गं
 न भी॑ममु॒प॒ह॒तुमु॒ग्रम्। मृ॒डा ज॑रि॒त्रे रु॒द्र स्त॒वा॒नो अ॒न्यं
 ते॑ अ॒स्मन्नि व॑पन्तु॒ सेनाः॑॥ परि॑णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिर्वृ॑णक्तु
 परि॑ त्वे॒षस्य॑ दु॒र्म॒तिर॑घा॒योः। अव॑ स्थि॒रा म॒घव॑द्भ्यस्त॒नुष्व
 मी॒द्विस्तो॑का॒य तन॑या॒य मृ॒डय॑॥ मी॒दुष्ट॑म॒ शिव॑तम॒ शिवो नः॑
 सु॒मना॑ भव। प॒र॒मे वृ॒क्ष आ॒युधं॑ नि॒धाय॑ कृ॒त्तिं वसा॑न् आ
 च॑र॒ पिना॑कं बिभ्र॒दा ग॑हि॥ वि॒कि॑रि॒द् विलो॑हित॒ नम॑स्ते
 अस्तु॑ भगवः। यास्ते॑ स॒हस्र॑ हे॒तयो॑ऽन्यम॒स्मन्नि व॑पन्तु
 ताः॥ स॒हस्रा॑णि स॒हस्र॑धा बा॒हुवो॑स्तव॒ हेत॑यः। तासा॒मीशा॑नो

भगवः पराचीना मुखा कृधि॥१०॥

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषां
 सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि॥ अस्मिन् महत्यर्णवे-
 ऽन्तरिक्षे भवा अधि॥ नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा
 अधः, क्षमाचराः॥ नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवः रुद्रा
 उपश्रिताः॥ ये वृक्षेषु सस्मिञ्च नीलग्रीवा विलोहिताः॥
 ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः॥ ये अन्नेषु
 विविध्यन्ति पात्रेषु पिबन्तो जनान्॥ ये पृथा पथिरक्षय
 ऐलबृदा यव्युधः॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सूकावन्तो
 निषङ्गिणः॥ य एतावन्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रा
 वितस्थिरे॥ तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि॥
 नमो रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं
 वातो वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश
 प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं
 द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि॥११॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्। उर्वारुकमिव

बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय॑ माऽमृता॑त्॥ यो रु॒द्रो अ॒ग्नौ यो अ॒प्सु
य ओष॑धीषु॒ यो रु॒द्रो वि॒श्वा भुव॑नाऽऽवि॒वेश॑ तस्मै॑ रु॒द्राय॑
नमो॑ अस्तु॥ तमु॑ष्टुहि॒ यः स्वि॒षुः सु॒धन्वा॒ यो वि॒श्वस्य॑
क्षय॑ति भेष॒जस्य॑।

(ऋक्) यक्ष्वा॑म॒हे सौ॑म॒नसाय॑ रु॒द्रं नमो॑भिर्दे॒वमसु॑रं
दुव॑स्य॥ अ॒यं मे ह॒स्तो भग॑वान॒यं मे भग॑वत्तरः। अ॒यं मे
वि॒श्वभे॑षजोऽयं शि॒वाभि॑मर्शनः॥

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पा॒शा मृ॒त्यो म॒र्त्याय॑ हन्त॑वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे। मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥
ओं नमो॑ भगवते रु॒द्राय॑ वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे पा॒हि। प्रा॒णानां॑
ग्रन्थि॑रसि रु॒द्रो मा॑ वि॒शान्त॑कः। तेना॒न्नेना॑प्याय॒स्व॥ नमो॑
रु॒द्राय॑ वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे पा॒हि॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ चमकप्रश्नः ॥

अ॒ग्रावि॑ष्णू स॒जोष॑से॒मा वर्ध॑न्तु वां गिरः॑। द्यु॒म्रैर्वा॑जै॒भिरा॑-
 ग॒तम्॥ वा॒जश्च॑ मे प्र॒सव॑श्च॒ मे प्र॒यति॑श्च॒ मे प्र॒सि॑तिश्च॒ मे
 धी॒तिश्च॑ मे॒ क्रतु॑श्च॒ मे स्वर॑श्च॒ मे श्लो॒कश्च॑ मे श्रा॒वश्च॑ मे श्रु॒तिश्च॑
 मे॒ ज्योति॑श्च॒ मे सु॒वश्च॑ मे प्रा॒णश्च॑ मेऽपा॒नश्च॑ मे व्या॒नश्च॑
 मेऽसु॑श्च॒ मे चि॒त्तं च॑ म॒ आ॒धी॑तं च॒ मे वा॒क्त्रं मे॒ मन॑श्च॒ मे
 चक्षु॑श्च॒ मे श्रो॒त्रं च॑ मे दक्ष॑श्च॒ मे बलं॑ च॒ म॒ ओज॑श्च॒ मे सह॑श्च॒
 म॒ आयु॑श्च॒ मे ज॒रा च॑ म॒ आ॒त्मा च॑ मे त॒नूश्च॑ मे श॒र्म च॑
 मे॒ वर्म॑ च॒ मेऽङ्गा॑नि च॒ मेऽस्थानि॑ च॒ मे प॒रू॒षि च॑ मे
 शरी॑राणि च॒ मे॥१॥

ज्यै॒ष्ठ्यं च॑ म॒ आधि॑पत्यं च॒ मे म॒न्युश्च॑ मे॒ भाम॑श्च॒ मेऽम॑श्च॒
 मेऽम्भ॑श्च॒ मे जे॒मा च॑ मे म॒हि॒मा च॑ मे व॒रि॒मा च॑ मे प्र॒थि॒मा
 च॑ मे व॒र्ष्मा च॑ मे द्राघु॒या च॑ मे वृ॒द्धं च॑ मे॒ वृद्धि॑श्च॒ मे स॒त्यं
 च॑ मे श्र॒द्धा च॑ मे॒ जग॑च्च॒ मे धनं॑ च॒ मे व॒शश्च॑ मे॒ त्विषि॑श्च॒
 मे क्री॒डा च॑ मे॒ मोद॑श्च॒ मे जा॒तं च॑ मे ज॒नि॒ष्यमा॑णं च॒ मे

सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे
 भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋद्धिश्च मे
 क्लृप्तं च मे क्लृप्तिश्च मे मतिश्च मे सुमतिश्च मे॥२॥

शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे
 सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे
 भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे
 धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे
 प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च म ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं
 च मेऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च
 मेऽभयं च मे सुगं च मे शयनं च मे सूषा च मे सुदिनं च
 मे॥३॥

ऊर्क् मे सूनृतां च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधु
 च मे सग्धिश्च मे सर्पीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे जैत्रं
 च म औद्भिद्यं च मे रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च
 मे विभु च मे प्रभु च मे बहु च मे भूयश्च मे पूर्णं च मे

पूर्णतरं च मेऽक्षितिश्च मे कूर्यवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षुच्च मे
 ब्रीहयश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे
 खल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराश्च मे प्रियङ्गवश्च मेऽणवश्च
 मे श्यामाकाश्च मे नीवाराश्च मे॥४॥

अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च
 मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यं च मेऽयश्च मे सीसं च मे त्रपुश्च
 मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च म आपश्च मे वीरुधश्च
 म ओषधयश्च मे कृष्टपच्यं च मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च
 मे पशव आरण्याश्च यज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च
 मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसु च मे वसतिश्च मे कर्म च मे
 शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥५॥

अग्निश्च म इन्द्रश्च मे सोमश्च म इन्द्रश्च मे सविता च म
 इन्द्रश्च मे सरस्वती च म इन्द्रश्च मे पूषा च म इन्द्रश्च मे
 बृहस्पतिश्च म इन्द्रश्च मे मित्रश्च म इन्द्रश्च मे वरुणश्च म
 इन्द्रश्च मे त्वष्टा च म इन्द्रश्च मे धाता च म इन्द्रश्च मे

विष्णुश्च म इन्द्रश्च मेऽश्विनौ च म इन्द्रश्च मे मरुतश्च म
 इन्द्रश्च मे विश्वे च मे देवा इन्द्रश्च मे पृथिवी च म इन्द्रश्च
 मेऽन्तरिक्षं च म इन्द्रश्च मे द्यौश्च म इन्द्रश्च मे दिशश्च म
 इन्द्रश्च मे मूर्धा च म इन्द्रश्च मे प्रजापतिश्च म इन्द्रश्च मे॥६॥

अ॒॒शुश्च मे र॒श्मिश्च मेऽदा॑भ्यश्च मेऽधि॑पतिश्च म उपा॒॒शुश्च
 मेऽन्तर्या॑मश्च म ऐन्द्रवाय॒वश्च मे मैत्रावरु॑णश्च म आश्वि॒नश्च
 मे प्रति॑प्र॒स्थान॑श्च मे शुक्र॑श्च मे म॒न्थी च म आग्र॑य॒णश्च मे
 वैश्वदे॒वश्च मे ध्रु॒वश्च मे वैश्वान॑रश्च म ऋतु॒ग्रहा॑श्च मेऽति॒ग्राह्या॑श्च
 म ऐन्द्रा॒ग्रश्च मे वैश्वदे॒वश्च मे मरु॑त्व॒तीया॑श्च मे माहेन्द्र॑श्च
 म आदि॒त्यश्च मे सावि॒त्रश्च मे सार॑स्व॒तश्च मे पौ॒ष्णश्च मे
 पाली॑व॒तश्च मे हारि॑योज॒नश्च मे॥७॥

इ॒ध्मश्च मे ब॒र्हिश्च मे वेदि॑श्च मे धि॒ष्णि॒याश्च मे सु॒च॑श्च मे
 चम॒साश्च मे ग्रावा॑णश्च मे स्वर॑वश्च म उप॒र॒वाश्च मेऽधि॑ष॒वणे
 च मे द्रो॑णकल॒शश्च मे वाय॑व्या॒नि च मे पू॒त॒भृच्च॑ म
 आध॑व॒नीय॑श्च म आ॒ग्नी॒ध्रं च मे ह॒वि॒र्धानं॑ च मे गृ॒हाश्च
 मे स॒दश्च मे पुरो॑डाशा॑श्च मे प॒च॒ताश्च मेऽव॑भृथश्च मे

स्वगाकारश्च मे॥८॥

अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मेऽश्वमेधश्च मे
पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च मे शक्नरीरङ्गुलयो
दिशश्च मे यज्ञेन कल्पन्तामृक् मे साम च मे स्तोमश्च
मे यजुश्च मे दीक्षा च मे तपश्च म ऋतुश्च मे व्रतं च
मेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पेताम्॥९॥

गर्भाश्च मे वत्साश्च मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाच्च
मे दित्यौही च मे पश्चाविश्च मे पश्चावी च मे त्रिवत्सश्च
मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाच्च मे तुर्यौही च मे पष्ठवाच्च
मे पष्ठौही च म उक्षा च मे वशा च म ऋषभश्च मे
वेहच्च मेऽनुद्धां च मे धेनुश्च म आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो
यज्ञेन कल्पतामपानो यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां
चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां॥ श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन
कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन
कल्पताम्॥१०॥

एकां च मे तिस्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव
 च म् एकादश च मे त्रयोदश च मे पञ्चदश च
 मे सप्तदश च मे नवदश च म् एकविंशतिश्च मे
 त्रयोविंशतिश्च मे पञ्चविंशतिश्च मे सप्तविंशतिश्च मे
 नवविंशतिश्च म् एकत्रिंशच्च मे त्रयस्त्रिंशच्च मे चतस्रश्च
 मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडश च मे विंशतिश्च
 मे चतुर्विंशतिश्च मेऽष्टाविंशतिश्च मे द्वात्रिंशच्च
 मे षट्त्रिंशच्च मे चत्वारिंशच्च मे चतुश्चत्वारिंशच्च
 मेऽष्टाचत्वारिंशच्च मे वाजश्च प्रसवश्चापिजश्च ऋतुश्च
 सुवश्च मूर्धा च व्यश्रियश्चान्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च
 भुवनश्चाधिपतिश्च॥११॥

इडां देवहूर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामुदानि शंसिषद्विश्वेदेवाः
 सूक्तवाचः पृथिवि मातर्मा मां हिंसीर्मधुं मनिष्ये मधुं
 जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो
 वाचमुद्यासं शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अंवन्तु
 शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं
 विश्वतो वृत्वा। अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम्॥ पुरुष एवेदं
 सर्वम्। यद्धृतं यच्च भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः।
 यदन्नेनातिरोहति॥ एतावानस्य महिमा। अतो ज्यायांश्च
 पूरुषः। पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि॥
 त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाऽऽभवात्पुनः। ततो
 विश्वङ्मोक्रामत्। साशनानशने अभि॥ तस्माद्विराडजायत।
 विराजो अधि पूरुषः। स जातो अत्यरिच्यत।
 पश्चाद्भूमिमथो पुरः॥ यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत।
 वसन्तो अस्याऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥
 सप्तास्यऽऽसन् परिधयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा
 यद्यज्ञं तन्वानाः। अबध्नन् पुरुषं पशुम्॥ तं यज्ञं बरुहिषि
 प्रौक्षन्। पुरुषं जातमग्रतः। तेन देवा अयजन्त। साध्या
 ऋषयश्च ये॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्।

प॒शूँ॑ स्ताँ॑श्च॒क्रे वा॒य॒व्यान्। आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये॥
 तस्माँ॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः। ऋ॒चः सा॒मानि॑ ज॒ज्ञिरे। छ॒न्दाँ॑सि
 ज॒ज्ञिरे तस्माँ॑त्। य॒जुस्तस्माँ॑दजायत॥ तस्माँ॑दश्वाँ॑
 अजायन्त। ये के चो॑भ॒याद॑तः। गा॒वो ह ज॒ज्ञिरे तस्माँ॑त्।
 तस्माँ॑ज्जा॒ता अ॑जा॒वयः॥ यत्पु॒रुषं॑ व्य॑दधुः। क॒ति॒धा
 व्य॑कल्पयन्। मुखं॑ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू। का॒वूरू॑ पा॒दावु॑च्येते॥
 ब्रा॒ह्म॒णोऽस्य॑ मुख॑मासीत्। बा॒हू रा॑ज॒न्यः कृ॑तः। ऊ॒रू
 तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑। प॒द्भ्याँ॑ शू॒द्रो अ॑जायत॥ च॒न्द्रमा॑
 मन॑सो जा॒तः। चक्षोः॑ सू॒र्यो अ॑जायत। मु॒खादि॒न्द्रश्चा॒ग्निश्च॑।
 प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत॥ ना॒भ्याँ आ॑सीद॒न्तरि॑क्षम्। शी॒र्ष्णो
 द्यौः सम॑वर्तत। प॒द्भ्याँ भू॑मि॒र्दिशः॑ श्रोत्राँ॑त्। तथा॑ लो॒काँ
 अ॑कल्पयन्॥ वेदा॒हमे॑तं पु॒रुषं॑ म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं
 तम॑सस्तु पा॒रे॥ सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॑ धी॒रः। ना॒मानि॑
 कृ॒त्वाऽभि॑वदन् यदास्ते॑॥ धा॒ता पु॒रस्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑। श॒क्रः
 प्रवि॒द्वान् प्र॒दिश॑श्चत॑स्रः। तमे॒वं वि॒द्वान॒मृतं॑ इ॒ह भ॑वति।
 ना॒न्यः प॒न्था अ॑य॒नाय॑ विद्यते॥ य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः।

तानि॑ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन्। ते ह॒ नाकं॑ महि॒मानः॑
 सचन्ते। यत्र॑ पूर्वे सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः॥ अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः
 पृथि॒व्यै रसा॑च्च। वि॒श्वक॑र्मणः॒ सम॑वर्त॒ताधि॑। तस्य॒ त्वष्टा॑
 वि॒दध॑द्रूपमे॒ति। तत्पुरु॑षस्य॒ विश्व॑माजा॒नम॑ग्रे॥ वेदा॒हमे॒तं
 पुरु॑षं म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सः॒ पर॑स्तात्। तमे॒वं
 वि॒द्वान॑मृ॒तं इ॒ह भ॑वति। नान्यः पन्था॑ वि॒द्यतेऽय॑नाय॥
 प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः। अ॒जाय॑मानो बहु॒धा विजा॑यते।
 तस्य॒ धीराः॒ परि॑जानन्ति॒ योनि॑म्। मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति
 वे॒धसः॑॥ यो दे॒वेभ्य॒ आत॑पति। यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः।
 पूर्वे॒ यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः। नमो॑ रु॒चाय॒ ब्राह्म॑ये॥ रुचं॑ ब्रा॒ह्मं
 ज॒नय॑न्तः। दे॒वा अ॒ग्रे तद॑ब्रुवन्। यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात्।
 तस्य॑ दे॒वा अस॑न् वशे॑॥ ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ प॒त्न्यौ। अ॒होरा॑त्रे
 पा॒र्श्वे। नक्ष॑त्राणि रू॒पम्। अ॒श्विनौ॒ व्यात्त॑म्। इ॒ष्टं म॑निषाण।
 अ॒मुं म॑निषाण। सर्व॑ मनिषाण॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ नारायणसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - १३)

स॒ह॒स्र॒शी॒र्षं दे॒वं वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। वि॒श्वं ना॒राय॑णं
दे॒वम॒क्षरं॑ पर॒मं प॒दम्। वि॒श्वतः॑ पर॒मान्नित्यं॑ वि॒श्वं
ना॒राय॑णः ह॒रिम्। वि॒श्वमे॒वेदं॑ पु॒रुष॑स्तद्वि॒श्वमुप॑जीवति।
पतिं॑ वि॒श्वस्य॑ऽऽत्मे॒श्वरः॑ शाश्व॒तः शि॒वम॑च्युतम्। ना॒राय॑णं
म॒हाज्ञे॑यं वि॒श्वात्मा॑नं प॒राय॑णम्। ना॒राय॑णप॒रो ज्यो॒तिरा॑त्मा
ना॒राय॑णः प॒रः। ना॒राय॑ण प॒रं ब्र॒ह्म तत्त्वं॑ ना॒राय॑णः
प॒रः। ना॒राय॑णप॒रो ध्या॒ता ध्या॑नं ना॒राय॑णः प॒रः। यच्च॑
किञ्चि॒ज्जग॑त्सर्वं दृ॒श्यते॑ श्रूय॒तेऽपि॑ वा॥

अन्त॑र्ब॒हिश्च॑ तत्सर्वं व्या॒प्य ना॒राय॑णः स्थि॒तः। अन॑न्तमव्ययं
क॒विः स॒मुद्रे॑ऽन्तं वि॒श्वश॑म्भुवम्। प॒द्म॒को॒श प्र॑तीका॒शः
हृदयं॑ चाप्य॒धोमुख॑म्। अधो॑ नि॒ष्ट्या वि॑तस्त्या॒न्ते ना॒भ्यामु॑परि
तिष्ठ॑ति। ज्वा॒ल॒मा॒लाकु॑लं भा॒ती वि॒श्वस्य॑ऽऽय॒तनं॑ म॒हत्।
सन्त॑तः शि॒लाभि॑स्तुल॒म्बत्या॑को॒शस॑न्निभम्। तस्या॑न्ते
सु॒षिरः॑ सू॒क्ष्मं तस्मि॑न्त्सर्वं प्रति॑ष्ठितम्। तस्य॑ म॒ध्यै म॒हान॑-

अग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः
 कविः। तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता।
 सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तकः। तस्य मध्ये
 वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः। नीलतोयद-
 मध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता
 भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा
 व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः
 परमः स्वराट्॥ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्।
 ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः।

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो विष्णुः
 प्रचोदयात्।

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजांसि
 यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुंगायो
 विष्णोरराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्रत्रैस्थो विष्णोः
 स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ विष्णुसूक्तम् ॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजांसि
यो अस्कंभायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम्। नरो यत्र देवयवो मदन्ति।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था। विष्णोः पदे परमे मध्व
उत्थसः। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधिक्षियन्ति भुवनानि
विश्वो। परो मात्रया तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वश्रुवन्ति॥

उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम्। परमस्य
विथ्से। विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे
दशस्यन्। ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः
सुजनिमाचकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे
शतर्चसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्।

त्वे॒ष॒ऽह्य॑स्य॒ स्थ॑वि॒रस्य॒ नाम॑॥

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - २)

जा॒तवे॑द॒से सु॒नवा॑म॒ सोमं॑ म॒राती॑य॒तो नि॒द॒हाति॑ वे॒दः। स नः॑
पर॑ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा ना॒वेव॑ सि॒न्धुं दु॒रि॒ताऽत्य॑ग्निः॥१॥

ताम॒ग्निव॑र्णा॒ तप॑सा ज्वल॒न्तीं वै॑रोच॒नीं क॑र्म॒फ॒लेषु॑ जु॒ष्टा॑म्।
दु॒र्गा दे॒वीः श॑रण॒म॒हं प्र॑प॒द्ये सु॒तर॑सि तर॒से न॑मः॥२॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्व॒स्तिभि॑रति॒ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा।
पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भ॒वा तो॒काय॑ तन॒याय॑ शं योः॥३॥

वि॒श्वा॒नि नो॑ दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः सि॒न्धुं न ना॒वा
दु॒रि॒ताऽति॑पर॒षि। अ॒ग्ने अ॒त्रि॒व॒न्मन॑सा गृ॒णा॒नोऽस्मा॑कं
बो॒ध्य॒वि॒ता त॒नूना॑म्॥४॥

पृ॒त॒ना जि॒तः स॑ह॒मान॑मु॒ग्रम॒ग्निः हु॑वेम पर॒मा॒ध॒स॒ध॒स्था॑त्। स
नः पर॑ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा क्षा॑म॒द्दे॒वो अ॒ति दु॒रि॒ता॒त्य॒ग्निः॥५॥

प्र॒लो॒षिं क॒मी॒ड्यो अ॒ध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ हो॒ता न॒व्यश्च॑ स॒त्सि।
स्वाश्चा॑ग्ने त॒नुवं पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च सौ॒भ॒ग॒माय॑जस्व॥६॥

गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसञ्चरेम। नाकस्य
पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥७॥

कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि।
तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्॥

॥ श्रीसूक्तम् ॥

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णरजतस्रजाम्।
चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह॥१॥

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम्।
यस्यां हिरण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानुहम्॥२॥

अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनादप्रबोधिनीम्।

श्रियं देवीमुपह्वये श्रीमादिवीर्जुषताम्॥३॥

कां सोऽस्मितां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां
तर्पयन्तीम्। पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम्॥४॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम्।

तां पु॒द्भिनी॑मीं॒ शरण॑म॒हं प्र॑पद्येऽल॒क्ष्मीमे॑ नश्यतां॒ त्वां
वृ॑णे॥५॥

आ॒दि॒त्यव॑र्णे॒ तप॑सोऽधि॑जा॒तो वन॑स्पति॒स्तव॑ वृ॒क्षोऽथ
बि॒ल्वः। तस्य॑ फला॑नि॒ तप॑सा नु॒दन्तु॑ मा॒यान्त॑रा॒याश्च॑ बा॒ह्या
अ॒ल॒क्ष्मीः॥६॥

उ॒पैतु॒ मां दे॑वस॒खः की॒र्तिश्च॒ मणि॑ना स॒ह। प्रा॒दुर्भू॑तोऽस्मि॒
राष्ट्रे॑ऽस्मिन्॒ की॒र्तिमृ॑द्धि॑ ददा॒तु मे॥७॥

क्षु॒त्पिपा॑साम॒लां ज्ये॒ष्ठा॒मल॒क्ष्मीं ना॑शया॒म्यहम्। अ॒भूति॑-
मसं॑मृद्धिं॒ च सर्वा॑ निर्णु॒द मे॒ गृहा॑त्॥८॥

ग॒न्ध॒द्वा॒रां दु॑राध॒रूपां॑ नि॒त्यपु॑ष्टां॒ करि॑षिणी॒म्। ई॒श्वरी॑
सर्व॑भूता॒नां तामि॑होप॒ह्वये॒ श्रिय॑म्॥९॥

मन॑सः॒ काम॑माकू॒तिं वा॒चः स॒त्यम॑शीमहि। प॒शूनां॑ रू॒पम॑न्नस्य॒
मयि॑ श्रीः श्र॑यतां॒ यशः॑॥१०॥

क॒र्दमे॑न प्रजाभू॒ता म॒यि सम्भ॑व क॒र्दम। श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले

मा॒तरं॑ प॒द्ममा॒लिनीम्॑॥११॥

आपः॑ सृ॒जन्तु॑ स्निग्धा॒नि चि॒क्लीत॑ व॒स मे॒ गृहे॑। नि च॑ दे॒वीं
मा॒तरं॑ श्रि॒यं वा॒सय॑ मे॒ कुले॑॥१२॥

आ॒र्द्रा पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं सु॒वर्णां॑ हे॒ममा॒लिनीम्॑। सू॒र्या हि॒रण्म॑यीं
ल॒क्ष्मीं॑ जा॒तवे॑दो म॒ आव॑ह॥१३॥

आ॒र्द्रा यः॑ करि॑णीं य॒ष्टिं पि॒ङ्गलां॑ प॒द्ममा॒लिनीम्॑। च॒न्द्रां
हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॑ जा॒तवे॑दो म॒ आव॑ह॥१४॥

तां म॒ आव॑ह जा॒तवे॑दो ल॒क्ष्मीम॑न॒पगा॑मिनीम्। यस्यां॑ हि॒रण्म॑यं
प्रभू॑तं गा॒वो दा॒स्योऽश्वान्॑ वि॒न्देयं॑ पु॒रुषा॑न॒हम्॑॥१५॥

म॒हादे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ वि॒ष्णुप॒त्न्यै च॑ धीम॒हि।
तन्नो॑ ल॒क्ष्मीः प्रचो॑दयात्॥१६॥

॥ मेधासूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - ४१-४४)

मे॒धादे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वार्ची॑ भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना।
 त्वया॒ जुष्टा॑ नुद॒मा॑ना दुरु॒क्ता॑न् बृ॒हद्व॑देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
 त्वया॒ जुष्टं॑ ऋषि॒र्भवति॑ देवि॒ त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रुत
 त्वया॑। त्वया॒ जुष्टं॑श्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सानो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो
 न मे॒धे॥ मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां
 मे॑ अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पु॒ष्कर॑स्रजा। अ॒प्सरा॑सु च॒ या मे॒धा
 ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यन्मनः॑। दै॒वी मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां॑ मे॒धा
 सु॒रभि॑र्जुषता॒ऽ स्वाहा॑॥ आ मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्वि॒श्वरू॑पा
 हि॒र॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या। ऊ॒र्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒
 सा मां॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का जुषन्ताम्। मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां
 मय्य॑ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं
 द॑धातु मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॒ भ्राजो॑ दधातु।

॥ भाग्यसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - ३/प्रश्नः - ८/अनुवाकम् - १)

प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरिन्द्र॑ हवामहे प्रा॒तर्मि॒त्रा वरु॑णा प्रा॒तर॒श्विना॑ ।
प्रा॒तर्भग॑ पू॒षणं ब्र॒ह्मण॑स्पतिं प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रं हु॑वेम ॥ १ ॥

प्रा॒तर्जि॒तं भग॑मु॒ग्रं हु॑वेम व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑ध॒र्ता ।
आ॒र्द्धश्चि॒द्यं मन्य॑मानस्तुर॒श्चिद्राजा॑ चि॒द्यं भग॑ भ॒क्षीत्याह॑ ॥ २ ॥

भग॑ प्रणै॒तर्भग॑ सत्य॑राधो भगे॒मां धिय॑मुद॒वद॑द॒न्नः ।
भग॑प्र॒णो जन॑य गोभि॒रश्वै॒र्भग॑प्र॒नृभि॑र्नृ॒वन्तः स्याम॑ ॥ ३ ॥

उ॒तेदानीं॑ भग॑वन्तः स्यामो॒त प्र॑पि॒त्व उ॒त मध्ये॑ अ॒ह्नाम् ।
उ॒तोदि॑ता मघव॒न्सूर्य॑स्य व॒यं दे॒वानां॑ सु॒मतौ स्या॑म ॥ ४ ॥

भग॑ ए॒व भग॑वा॒ अस्तु॑ दे॒वास्तेन॑ व॒यं भग॑वन्तः स्याम ।
तं त्वा॑ भग॑ सर्व॒ इज्जो॑हवीमि॒ स नो॑ भग॑ पुर ए॒ता भ॑वे॒ह ॥ ५ ॥

सम॑ध्व॒रायोष॑सोऽन॑मन्त दधि॒क्रावै॒व शुच॑ये प॒दाय॑ ।
अ॒र्वाची॑नं व॒सुवि॑दं भग॑ नो॒ रथ॑मि॒वाश्वा॑वा॒जिन॑ आव॑हन्तु ॥ ६ ॥

अश्वावतीर्गोमंतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः।
घृतं दुर्हाना विश्वतः प्रपीना यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥७॥

यो माँऽग्ने भागिनः सन्तमथाभागं चिकीर्षति।
अभागमग्ने तं कुरु मामग्ने भागिनं कुरु॥८॥

॥ नवग्रहसूक्तम् ॥

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च।
हिरण्ययेन सविता रथेनाऽदेवो याति भुवना विपश्यन्।
अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्य
सुक्रतुम्॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च
द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा
यजमानस्य सन्तु॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥

अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः
रेताँसि जिन्वति। स्योना पृथिवि भवाँऽनृक्षरा निवेशनी।
यच्छानः शर्म सप्रथाः। क्षेत्रस्य पतिना वयः हिते नैव

जयामसि। गामश्चं पोषयित्वा स नो मृडातीदृशे॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः॥२॥

प्रवः शुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्रये सुपूतम्॥
 यो दैव्यानि मानुषा जनुष्यन्तर्विश्वानि विद्म न जिगाति॥
 इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न ह्यस्या अपरश्चन
 जरसा मरते पतिः॥ इन्द्रो वो विश्वतस्परि हवामहे जनैभ्यः।
 अस्माकमस्तु केवलः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुक्राय नमः॥३॥

आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्णियम्। भवा वाजस्य
 सङ्गथे॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं
 च विश्वशम्भुवमापश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिमाय सलिलानि
 तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी
 बभूवुषीः। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥

उद्ध्व्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सःसृजेथामयं च। पुनः

कृण्व॑स्त्वा॑ पि॒तरं॑ युवा॑नम॒न्वाता॑सी॒त्वयि॑ तन्तु॑मे॒तम्॥ इ॒दं
विष्णु॑र्विच॑क्रमे त्रे॒धा नि॑द॒धे प॒दम्। समू॑ढम॒स्यपा॑सु॒रे॥
विष्णो॑ ररा॒टम॑सि विष्णोः॑ पृ॒ष्ठम॑सि विष्णोः॑ श्र॒त्रे॒स्थो विष्णोः॑
स्यूर॑सि विष्णो॑र्ध्रु॒वम॑सि वैष्ण॒वम॑सि विष्ण॑वे त्वा।
अधि॑दे॒वता प्र॒त्यधि॑दे॒वता स॑हि॒ताय॑ बु॒धाय॑ नमः॥५॥

बृह॑स्प॒ते अ॒तिय॑द॒र्यो अ॒र्हा॑द्वि॒मद्वि॑भा॒ति क्र॑तु॒म॒ञ्जने॑षु।
यद्दी॑दय॒च्छव॑स॒र्तप्र॑जा॒त तद॑स्मा॒सु द्र॑वि॒णं धे॑हि चि॒त्रम्॥
इन्द्र॑म॒रुत्व॑ इ॒ह पा॑हि सो॒मं यथा॑ शा॒र्या॒ते अ॒पि॒बः सु॒तस्य॑।
तव॑ प्र॒णी॒ती तव॑ शूर॒शर्म॑न्नावि॒वास॑न्ति क॒वयः॑ सु॒य॒ज्ञाः॥
ब्रह्म॑ज॒ज्ञानं॑ प्र॒थमं॑ पु॒रस्ता॑द्वि॒सी॒मतः॑ सु॒रुचौ॑ वे॒न आ॑वः।
सबु॑ध्रि॒या उप॑मा अ॒स्य वि॒ष्ठाः स॒तश्च॑ यो॒निम॑स॒तश्च॑ वि॒वः॥
अधि॑दे॒वता प्र॒त्यधि॑दे॒वता स॑हि॒ताय॑ बृह॒स्पत॑ये नमः॥६॥

शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भव॒न्तु पी॒तये॑। शंयो॒रभि॑स्र॒वन्तु॑
नः॥ प्र॒जाप॑ते न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ता
ब॑भू॒व। यत्का॑मा॒स्ते जु॒हुम॑स्तन्नो॒ अस्तु॑ व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो
र॒यीणा॑म्। इ॒मं य॑मप्र॒स्तर॑मा॒हि सी॒दाऽङ्गि॑रोभिः पि॒तृभिः॑

संविदानः। आत्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन्
हविषा मादयस्व॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्चराय नमः॥७॥

कया नश्चित्र आभुवदूती सदावृधः सखा। कया
शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गौः पृश्निरक्रमीदसनन्मातरं
पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः। यत्ते देवी निरृतिराबबन्ध
दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तद्विष्याम्यायुषो न
मध्यादथाजीवः पितुमद्वि प्रमुक्तः॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः॥८॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसे। समुषद्विरजायथाः॥
ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो
मृगाणाम्। श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः
पवित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सचित्र चित्रं चितयन् तमस्मे
चित्रक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्। चन्द्रं रयिं पुरुवीरं बृहन्तं
चन्द्रचन्द्राभिर्गृणते युवस्व॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥१॥

॥ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नक्षत्रसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणे अष्टकम् - ३/प्रश्नः - १)

(तैत्तिरीय संहितायां काण्डम् - ३/प्रपाठकः - ५/अनुवाकः -१)

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑। नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॑यम्। इ॒दमा॑सां
विचक्ष॑णम्। ह॒विरा॒सं जु॑होतन। यस्य॒ भान्ति॑ र॒श्मयो॒ यस्य॑
के॒तवः॑। यस्ये॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॒ सर्वा॑। स कृ॒त्तिकाभि॑-
र॒भिसं॒वसानः॑। अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॑वि॒ते द॑धातु॥१॥

प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वे॑तु प॒त्नी। वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः।
सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सुवि॒ते द॑धातु। यथा जी॒वेम॑ श॒रदः॑ स॒वीराः॑।
रोहि॒णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्र॒तिमो॑द॒माना॑।
प्र॒जाप॑ति॒५ ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॒यातु॑
य॒ज्ञम्॥२॥

सोमो राजा मृगशीर्षेण आगन्तुः। शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य
धाम्। आप्यायमानो बहुधा जनेषु। रेतः प्रजां यजमाने
दधातु। यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति। प्रियं राजन् प्रियतमं
प्रियाणाम्। तस्मै ते सोम हविषा विधेम। शं न एधि द्विपदे
शं चतुष्पदे॥३॥

आर्द्रया रुद्रः प्रथमा न एति। श्रेष्ठो देवानां पतिरघ्नियानाम्।
नक्षत्रमस्य हविषा विधेम। मा नः प्रजां रीरिषन्मोत
वीरान्। हेती रुद्रस्य परिणो वृणक्तु। आर्द्रा नक्षत्रं
जुषतां हविर्नः। प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशं
सन्नुदतामरातिम्॥४॥

पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो
देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः। एवा
न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू
हविषा वर्धयन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पार्थः॥५॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभि सम्बभूव।

श्रेष्ठो देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयं नो
अस्तु। तिष्यः पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परिपातु
पश्चात्। बाधेतां द्वेषो अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पतयः
स्याम॥६॥

इदं सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषामनुयन्ति
चेतः। ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति। ते नः सर्पासो
हवमागमिष्ठाः। ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दिवं
देवीमनुसञ्चरन्ति। येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः
सर्पेभ्यो मधुमञ्जुहोमि॥७॥

उपहूताः पितरो ये मघासु। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः।
ते नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्।
ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति।
याश्च विद्वयाश्च उ च न प्रविद्वा। मघासु यज्ञश्च सुकृतं
जुषन्ताम्॥८॥

गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्। तदर्यमन् वरुणमित्र

चारुं। तं त्वा वयं सनितारं सनीनाम्। जीवा
जीवन्तमुप संविशेम। येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता।
यस्य देवा अनुसंयन्ति चेतः। अर्यमा राजाऽजरस्तु
विष्मान्। फल्गुनीनामृषभो रौरवीति॥९॥

श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य
वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमजरं सुवीर्यम्। गोमदश्ववदुपसन्नु-
देह। भगो ह दाता भग इत्प्रदाता। भगो देवीः
फल्गुनीराविवेश। भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैः
संधमादं मदेम॥१०॥

आयातु देवः संवितोपयातु। हिरण्ययेन सुवृता रथेन। वहन्
हस्तं सुभगं विद्वानापसम्। प्रयच्छन्तं पपुंरिं पुण्यमच्छं।
हस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत्।
दातारमद्य संविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति
यज्ञम्॥११॥

त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्राम्। सुभगं संसं युवतिं

रोचमानाम्। निवेशयन्नमृतान्मर्त्यांश्च। रूपाणि पि॒शन्
भुवनानि विश्वा॑। तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम्। तन्नक्षत्रं
भूरि॒दा अस्तु मह्यम्। तन्नः प्र॒जां वी॒रव॑ती॒ स॒नोतु।
गोभि॑र्नो अश्वैः समनक्तु यज्ञम्॥१२॥

वा॒युर्नक्ष॑त्रमभ्येति निष्पाम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो वृष॒भो रो॑रु॒वाणः।
स॒मी॒रय॑न् भुवना मातरि॒श्वा॑। अप॒ द्वेषा॑सि नुदतामरा॑तीः।
तन्नो वा॒युस्तदु निष्पा॑ शृणोतु। तन्नक्षत्रं भूरि॒दा अस्तु मह्यम्।
तन्नो दे॒वासो अनु॑जानन्तु कामम्। यथा॒ तरे॑म दुरि॒तानि॑
विश्वा॑॥१३॥

दूर॑म॒स्मच्छ॑त्रवो यन्तु भी॒ताः। तदिन्द्रा॒ग्नी कृ॑णुतां तद्विशा॑खे।
तन्नो दे॒वा अनु॑मदन्तु यज्ञम्। प॒श्चात् पु॒रस्ता॑दभयं नो अस्तु।
नक्ष॑त्राणा॒मधि॑पत्नी॒ विशा॑खे। श्रेष्ठा॑विन्द्रा॒ग्नी भुव॑नस्य गो॒पौ।
विषू॑चः शत्रू॑नप॒बाध॑मानौ। अप॒ क्षुधं॑ नुदतामरा॑तिम्॥१४॥

पूर्णा प॒श्चादु॑त पूर्णा पु॒रस्ता॑त्। उन्म॑ध्यतः पौ॒र्णमा॒सी जि॑गाय।
तस्यां दे॒वा अधि॑स॒वस॑न्तः। उ॒त्तमे॑ नाकं इ॒ह मा॑दयन्ताम्।

पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना।
आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुं दुहां यजमानाय
यज्ञम्॥१५॥

ऋद्ध्यास्मं हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु।
अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः।
चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधा स इति यद्वदन्ति।
तन्मित्र एति पथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययैर्विततैरन्तरिक्षे॥१६॥

इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन् वृत्रं वृत्र तूर्यं ततार।
तस्मिन्वयममृतं दुहानाः। क्षुधं तरेम दुरितिं दुरिष्टिम्।
पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्दुहाना। उरुं कृणोतु यजमानाय
लोकम्॥१७॥

मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः पराचा।
गोभिर्नक्षत्रं पशुभिः समक्तम्। अहर्भूयाद्यजमानाय मह्यम्।
अहर्नो अद्य सुविते दधातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति।

परांचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजायै शिवमस्तु
मह्यम्॥१८॥

या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत
पार्थिवीर्याः। यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः
शः स्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः।
याश्च वैशन्तीरुत प्रासचीर्याः। यासामषाढा मधु भक्षयन्ति।
ता न आपः शः स्योना भवन्तु॥१९॥

तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु
यज्ञम्। तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय
कल्पताम्। शुभ्राः कन्या युवतयः सुपेशसः। कर्मकृतः
सुकृतो वीर्यावतीः। विश्वान् देवान् हविषा वर्धयन्तीः।
अषाढाः काममुपयान्तु यज्ञम्॥२०॥

यस्मिन् ब्रह्माभ्यजयत्सर्वमेतत्। अमुं च लोकमिदमूच
सर्वम्। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य। श्रियं दधात्वहणीय-
मानम्। उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेमौ। तन्नो

नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम्। तस्मिन्वयं पृतनाः सञ्जयेम।
तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्॥२१॥

शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या उपशृणोमि
वाचम्। महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीं मेनां
हविषा यजामः। त्रेधा विष्णुरुगुगयो विचक्रमे। महीं
दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्। तच्छोणैतिश्रवं इच्छमाना। पुण्यं
श्लोकं यजमानाय कृण्वती॥२२॥

अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासः। चतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः।
ते यज्ञं पान्तु रजसः पुरस्तात्। संवत्सरीणाममृतं स्वस्ति।
यज्ञं नः पान्तु वसंवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु
श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षत्रमभि संविशाम। मा नो
अरातिरघशंसाऽगन्त॥२३॥

क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः।
तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। शतं सहस्रा भेषजानि
धत्तः। यज्ञं नो राजा वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि
संयन्तु देवाः। तन्नो नक्षत्रं शतभिषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः

प्रतिरद्धेषजानि॥ २४॥

अज एकपादुदंगात्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति मोदमानः।
तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः।
विभ्राजमानः समिधा न उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्।
त९ सूर्य देवमजमेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति
सर्वे॥ २५॥

अहिर्बुध्नियः प्रथमा न एति। श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम्।
तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभिरक्षन्ति
सर्वे। चत्वार एकमभि कर्म देवाः। प्रोष्ठपदा स इति यान्
वदन्ति। ते बुध्नियं परिषद्यः स्तुवन्तः। अहिः रक्षन्ति
नमसोपसद्यः॥ २६॥

पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ।
इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्।
क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वाः अन्वेतु पूषा।
अन्नः रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजः सनुतां यजमानाय

यज्ञम्॥२७॥

तद॒श्विना॑व॒श्वयु॒जोप॑याताम्। शुभ॒ङ्गमि॑ष्ठौ सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑। स्वं
नक्ष॑त्रं ह॒विषा॑ यज॑न्तौ। मध्वा॒सम्पृ॑क्तौ यजु॑षा॒ सम॑क्तौ।
यौ दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑ ह॒व्यवा॑हौ। वि॒श्वस्य॑ दू॒ताव॑मृ॒तस्य॑
गो॒पौ। तौ नक्ष॑त्रं जुजुषा॒णोप॑याताम्। नमो॒ऽश्विभ्या॑
कृ॒णुमो॑ऽश्व॒युग्भ्या॑म्॥२८॥

अप॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु। तद्य॒मो राजा॑ भ॒गवान्
विच॑ष्टाम्। लो॒कस्य॑ राजा॑ म॒हतो म॒हान् हि। सु॒गं
नः प॒न्थाम॑भयं कृ॒णोतु। यस्मि॒न्नक्ष॑त्रे य॒म एति॑ राजा॑।
यस्मि॒न्नेन॑म॒भ्यषि॑श्वन्त दे॒वाः। तद॑स्य चि॒त्रं ह॒विषा॑ यजाम।
अप॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु॥२९॥

नि॒वेश॑नी स॒ङ्गम॑नी वसू॑नां वि॒श्वा रू॒पाणि॑ वसू॑न्यावे॒शय॑न्ती।
स॒हस्र॑पोषं सु॒भगा॑ ररा॑णा सा न॒ आग॑न्वर्चसा संवि॒दाना॑॥
यत्ते॑ दे॒वा अद॑धुर्भा॒गधेय॑ममा॒वास्ये॑ संव॑सन्तो म॒हित्वा। सा
नो॑ य॒ज्ञं पि॑पृहि वि॒श्ववा॑रे र॒यिं नो॑ धेहि सु॒भगे सु॑वीरम्॥३०॥

॥ आयुष्यसूक्तम् ॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उञ्जहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी।
ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा
घृतेन॥१॥

विभ्राजमानः सरिरस्य मध्याद्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात्।
स मृत्युपाशानपनुद्य घोरानिहायुषेणो घृतमत्तु देवः॥२॥

ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मपत्नीषु गर्भं यमादधात् पुरुरूपं जयन्तम्।
सुवर्णरम्भग्रहमर्कमर्च्यं तमायुषे वर्धयामो घृतेन॥३॥

श्रियं लक्ष्मीमौबलामम्बिकां गां षष्ठीं च यामिन्द्रसेनेत्युदाहुः।
तां विद्यां ब्रह्मयोनिं सरूपां मिहायुषे तर्पयामो घृतेन॥४॥

दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वरूपा
विरूपाः। ससूनवः सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं
जुषन्ताम्॥५॥

दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथन्तु
वीरान्। तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन मा नः प्रजां रीरिषो

मौत वीरान्॥६॥

ए॒कः पु॒रस्ता॑द्य इ॒दं बभू॑व॒ यतो बभू॑व॒ भुवन॑स्य गो॒पाः।
यम॑प्येति॒ भुवन॑ꣳ सा॑म्परा॒ये स नो ह॑विर्घृतमिहायुषे॑त्तु
दे॒वः॥७॥

व॒सून् रु॒द्रा॑नादि॒त्यान् मरु॑तोऽथ सा॒ध्यान् ऋ॑भून् य॒क्षान्
गन्ध॑र्वाꣳश्च पि॒तृꣳश्च वि॒श्वान्। भृ॑गून् सर्पाꣳश्चाङ्गि॑रसोऽथ
स॒र्वान् घृ॒तꣳ हु॒त्वा स्वा॑युष्या महया॑म श॒श्वत्॥८॥

वि॒ष्णो त्वं नो॒ अन्त॑मः शर्म॑ यच्छ॒ सहन्त्या॑ प्र॒तेधा॑रा मधु॒श्चुत॑
उ॒थ्सं दु॒हते॑ अ॒क्षित॑म्॥९॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

आयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒द्यम॑ग्निर्वरे॑ण्यः। पुन॑स्ते प्रा॒ण आय॑ति
परा॒ यक्ष्म॑ꣳ सुवामि॑ ते। आ॒युर्दा अ॑ग्रे ह॒विषो॑ जुषा॒णो
घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चारु॒ गव्यं॑ पि॒तेव॑
पु॒त्रम॑भि॒रक्ष॑तादि॒मम्।

॥ पवमानसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - १/प्रश्नः - ४/अनुवाकः - ८)

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - ५/प्रपाठकः - ६/अनुवाकः - १)

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः।

दधिक्राव्णो अकारिषम्। जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सुरभिर्नो
मुखांकरत्। प्रण आयूँषि तारिषत्।

आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महेरणांय
चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते ह नः।
उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय
जिन्वथ। आपो जनयथा च नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शं स्योना
भवन्तु॥

यासां॑ रा॒जा वरु॑णो याति॒ मध्ये॑ स॒त्यानृ॑ते अ॒वप॑श्यं
जना॑नाम्। म॒धुश्च॑तुः शुच॑यो याः पा॒वका॑स्ता न॒ आपः॑ शङ्
स्यो॒ना भ॑वन्तु॥

यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॑ण्वन्ति भ॒क्षं या अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भ॑वन्ति।
याः पृ॒थि॒वीं पय॑सो॒न्दन्ति॑ शु॒क्रास्ता॑ न॒ आपः॑ शङ् स्यो॒ना
भ॑वन्तु॥

शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यताऽऽपः शि॒वया॑ त॒नुवो॑प॒ स्पृश॑त॒ त्वचं॑
मे। सर्वा॑ अ॒ग्नी अ॒ग्नि॑र॒प्सुष॑दो हुवे वो॒ मयि॑ वर्चो॒ बल॑मो॒जो
नि ध॑त्त॥

पव॑मानः सुव॒र्जनः॑। प॒वित्रे॑ण॒ विच॑र॒षणिः॑। यः पो॒ता स पु॑नातु
मा। पुन॑न्तु मा देव॒जनाः॑। पुन॑न्तु मन॑वो धि॒या। पुन॑न्तु विश्वं
आ॒यवः॑। जा॒तवे॑दः प॒वित्र॑वत्। प॒वित्रे॑ण पुनाहि मा। शु॒क्रेण॑
देव॒दीद्य॑त्। अ॒ग्ने क्र॒त्वा क्र॒तूँ र॑न्। यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑।
अ॒ग्ने वि॒त॑तमन्त॒रा। ब्र॒ह्म तेन॑ पुनीमहे। उ॒भाभ्यां॑ देवस॒वितः॑।
प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च। इ॒दं ब्र॒ह्म पुनी॑महे। वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती

दे॒व्यागा॑त्। यस्यै॑ ब॒ह्वीस्त॒नुवो॑ वी॒तपृ॑ष्ठाः। तया॒ मद॑न्तः
 सध॒माद्यै॑षु। व॒यः॑ स्या॒म पत॑यो रयी॒णाम्। वै॒श्वान॒रो
 र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु। वातः॑ प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो भूः। द्यावा॑पृथि॒वी
 पय॑सा पयो॑भिः। ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पुनीताम्। बृ॒हद्भिः॑
 सवि॑त॒स्तृभिः॑। वर्षि॑ष्ठैर्दे॒वम॑न्म॒भिः। अ॒ग्ने दक्षैः॑ पुनाहि
 मा। येन॑ दे॒वा अपु॑नत। येनाऽऽपो॑ दि॒व्यं कशः॑। तेन॑
 दि॒व्येन॑ ब्रह्म॑णा। इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे। यः पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑।
 ऋषि॑भिः सम्भृ॒तः॑ रस॒म्। सर्व॑ः स पू॒तम॑श्नाति। स्व॒दि॒तं
 मा॑त॒रि॒श्व॒ना। पा॑वमा॒नीर्यो॑ अ॒ध्येति॑। ऋषि॑भिः सम्भृ॒तः॑
 रस॒म्। तस्मै॑ सर॑स्वती दुहे। क्षी॒रः॑ स॒र्पिर्मधू॑दकम्॥
 पा॑वमा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दुघा॑हि पय॑स्वतीः। ऋषि॑भिः
 सम्भृ॑तो रसः॑। ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृतः॑ हि॒तम्। पा॑वमा॒नीर्दि॑शन्तु
 नः। इ॒मं लो॒कम॑थो अ॒मुम्। का॒मान्त्सम॑र्धयन्तु नः। दे॒वीर्दे॒वैः
 स॒माभृ॑ताः। पा॑वमा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः। सु॒दुघा॑हि घृ॒तश्चु॑तः।
 ऋषि॑भिः सम्भृ॑तो रसः॑। ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑मृतः॑ हि॒तम्। येन॑
 दे॒वाः प॒वित्रे॑ण। आ॒त्मानं॑ पु॒नते॑ सदा॑। तेन॑ स॒हस्र॑धा॒रेण॑।

पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा। प्रा॒जा॒प॒त्यं प॒वि॒त्रम्। श॒तो॒द्या॒मं
 हि॒र॒ण्म॒यम्। तेन॑ ब्र॒ह्म वि॒दो व॒यम्। पू॒तं ब्र॒ह्म पु॒नी॒महे। इन्द्रः॑
 सु॒नी॒ती स॒ह मा॑ पुनातु। सोमः॑ स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मी॒च्या।
 य॒मो रा॒जा प्र॑मृ॒णाभिः पु॒नातु मा। जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या
 पु॒नातु। भूर्भुवः॑ सु॒वः।

तच्छुं॑ योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः॑
 स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
 शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ मन्त्रपुष्पम् ॥

ॐ भ॒द्रं क॒र्णेभिः शृ॒णुयाम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑ज॒त्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ संस्त॒नूभिः॑। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॒र्दधातु॑॥
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

योऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
 चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
 य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।
 अग्निर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽग्नेरायतनं
 वेद॥

आयतनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतनम्। आयतनवान्
 भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान्
 भवति। वायुर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो
 वायोरायतनं वेद। आयतनवान् भवति॥

आपो वै वा॒योरा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। यो॑ऽपा॒माय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। अ॒सौ वै तप॑न्न॒पा॒माय॑त॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो॑ऽमुष्य॒ तप॑त आ॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वा अ॒मुष्य॒ तप॑त आ॒यत॑नम्॥

आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। यो॑ऽपा॒माय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। च॒न्द्रमा॒ वा अ॒पा॒माय॑त॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यश्च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति॥

य ए॒वं वेद॑। यो॑ऽपा॒माय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। नक्ष॑त्राणि॒ वा अ॒पा॒माय॑त॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो नक्ष॑त्राणामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै नक्ष॑त्राणामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑॥८२॥

यो॑ऽपा॒माय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। प॒र्जन्यो॒ वा अ॒पा॒माय॑त॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यः प॒र्जन्य॑स्य॒ऽऽय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै प॒र्जन्य॑स्य॒ऽऽय॑त॑नम्।

आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒ । य ए॒वं वे॒द॒ । यो॑ऽपा॒मा॒य॒त॒नं॒ वे॒द॒ ॥
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒ । सं॒व॒त्स॒रो वा अ॒पा॒मा॒य॒त॒नम् ।
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒ । यः सं॒व॒त्स॒र॒स्य॒ऽऽय॒त॒नं॒ वे॒द॒ ।
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒ । आ॒पो वै सं॒व॒त्स॒र॒स्य॒ऽऽय॒त॒नम् ।
 आ॒य॒त॒न॒वा॒न् भ॒व॒ति॒ । य ए॒वं वे॒द॒ । यो॑ऽप्सु ना॒वं प्र॒ति॑ष्ठि॒तां॒
 वे॒द॒ । प्र॒त्ये॒व ति॑ष्ठति॒ ॥

रा॒जा॒धि॒रा॒जाय॑ प्र॒स॒ह्य॒सा॒हि॒ने॑ । न॒मो व॒यं वै॑श्र॒व॒णाय॑
 कु॒र्म॒हे । स मे॒ का॒मा॒न्का॒मा॒य॒ मह्य॑म् । का॒मे॒श्व॒रो
 वै॑श्र॒व॒णो द॑दातु । कु॒बे॒राय॑ वै॒श्र॒व॒णाय॑ । म॒हा॒रा॒जाय॑ न॒मः॑ ॥
 ॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥ दशशान्तयः ॥

ॐ भ॒द्रं क॒र्णेभिः शृ॒णुयाम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ संस्त॒नूभिः॑। व्य॒शेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु॥
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥१॥

ॐ नमो॑ ब्रह्म॑णे नमो॑ अस्त्व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॑
 ओष॑धीभ्यः। नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्प॑तये॒ नमो॑ विष्ण॑वे
 बृह॑ते करोमि॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥२॥

नमो॑ वा॒चे या चो॑दिता या चानु॑दिता॒ तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
 वा॒चे नमो॑ वा॒चस्प॑तये॒ नम॑ ऋषि॑भ्यो म॒त्रकृ॑द्भ्यो म॒त्रप॑तिभ्यो
 मा॒ मामृष॑यो म॒त्रकृ॑तो म॒त्रप॑तयः॒ परा॑दुर्मा॒हमृषी॑न्म॒त्रकृ॑तो
 म॒त्रप॑तीन्परा॑दां वैश्व॑दे॒वीं वाच॑मुद्यासꣳ शि॒वाम॑द॒स्तां जुष्टा॑
 दे॒वेभ्यः॑ शर्म॑ मे॒ द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ वि॒श्वमि॑दं जगत्।
 शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्यश्च॒ शर्म॑ ब्रह्म॑प्रजाप॒ती। भू॒तं व॑दिष्ये॒ भुव॑नं

वदिष्ये तेजो वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये
 सत्यं वदिष्ये तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं
 मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं
 प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधुं
 मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं
 देवेभ्यो वाचमुद्यासं शुश्रूषेभ्यस्तं मा देवा अवन्तु
 शोभायै पितरोऽनुमदन्तु। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥३॥

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिंशं
 भवन्तु नः शं रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु
 शमादित्य उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका
 सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि
 वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा वास्तोश्छित्स्मह्यवास्तुः
 स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठासि
 प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायाश्छित्स्मह्यप्रतिष्ठः स
 भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं

वि वा॑त वा॒हि यद्र॑पः। त्व॑ हि वि॒श्वभे॑षजो दे॒वानां॑ दू॒त
ई॒य॑से। द्वावि॒मौ वा॑तौ वा॒त आ सि॒न्धो॑रा प॒राव॑तः॥

दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑ प॒रा॒न्यो वा॑तु॒ यद्र॑पः। यद्दो॑ वा॒तते
गृ॒हेऽमृ॑तस्य नि॒धिर्हृ॑तः। ततो॑ नो दे॒हि जी॒वसे॒ ततो॑
नो धे॒हि भे॑ष॒जम्। ततो॑ नो॒ मह॑ आ॒व॒ह वा॑त॒ आवा॑तु
भे॑ष॒जम्। श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे प्र ण॒ आयू॒॑षि ता॑रिषत्।
इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॑ तं त्वा॒ प्रप॑द्ये स॒गुः सा॒श्वः। स॒ह यन्मे॑
अ॒स्ति ते॒न। भूः प्र॑प॑द्ये भुवः॒ प्रप॑द्ये सुवः॒ प्रप॑द्ये भूर्भुवः॒
सुवः॒ प्रप॑द्ये वा॒युं प्र॑प॑द्येऽना॑र्ता दे॒वतां॑ प्र॑प॑द्येऽश्मा॑नमाख॒णं
प्र॑प॑द्ये प्र॒जाप॑तेर्ब्रह्म॒कोशं॑ ब्रह्म॒ प्रप॑द्य ओं प्र॑प॑द्ये। अ॒न्तरि॑क्षं
म उ॒र्वन्तरं॑ बृ॒हद॒ग्नयः॑ पर्व॒ताश्च॒ यया॑ वा॒तः स्व॑स्त्या
स्व॑स्ति॒मान्त॑या॒ स्व॑स्त्या स्व॑स्ति॒मान॑सानि। प्रा॒णापा॑नौ
मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तं प्रा॑णा॒पानौ॒ मा मा॑ हा॒सिष्टं॑ मयि॑ मे॒धां मयि॑
प्र॒जां मय्य॑ग्नि॒स्तेजो॑ दधातु॒ मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑
इन्द्रि॒यं द॑धातु॒ मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॒ भ्राजो॑

दधातु॥

द्युभि॒र॒क्तुभिः॑ परि॑पात॒म॒स्मान॒रि॑ष्टेभि॒र॒श्विना॒ सौभ॑गेभिः। तन्नो॑
मि॒त्रो वरु॑णो मा॒म॒हन्ता॒मदि॑तिः सिन्धुः॑ पृथि॒वी उ॒त द्यौः।
कया॑ नश्चि॒त्र आ भु॑वदूती स॒दावृ॑धः सखा॑। कया॒ शचि॑ष्ठया
वृ॒ता। कस्त्वा॑ स॒त्यो म॒दानां॑ म॒हिष्ठो॑ मत्स॒दन्ध॑सः।
दृ॒ढाचि॑दा॒रुजे॒ वसु॑। अ॒भी षु णः॑ सखा॑नामवि॒ता
ज॑रितृ॒णाम्। श॒तं भ॑वा॒स्यूति॑भिः। वयः॑ सुप॒र्णा उप॑सेदु॒रिन्द्र॑
प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अप॑ ध्वा॒न्तमू॑र्णुहि पू॒र्धि
चक्षु॑र्मुमु॒ग्ध्य॑स्मान्निधये॑व ब॒द्धान्॥

शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑। शं॒यो॒र॒भि॒स्र॑वन्तु
नः। ईशा॑ना॒ वार्या॑णां क्षय॑न्तीश्च॒र्षणी॑नाम्। अ॒पो या॑चामि
भे॒ष॒जम्। सु॒मि॒त्रा न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु दु॒र्मि॒त्रास्त॑स्मै
भूया॑सु॒र्योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः। आपो॑ हि ष्ठा
म॒यो॒भुव॑स्ता न॒ ऊ॒र्जे द॑धातन। म॒हे र॑णा॒य चक्ष॑से। यो वः॑
शि॒वत॑मो॒ रस॑स्तस्य॒ भाज॑यते॒ह नः॑। उ॒श॒ती॒रि॒व मा॒तरः॑।

तस्मा॒ अरं॑ ग॒माम॒ वो॒ यस्य॒ क्षया॑य॒ जिन्व॑थ॥

आपो॑ जु॒नय॑था च नः। पृथि॒वी शा॒न्ता सा॒ग्निना॑ शा॒न्ता सा
 मे॑ शा॒न्ता शुच॑ः श॒मय॑तु। अ॒न्तरि॑क्षः शा॒न्तं तद्वा॒युना॑ शा॒न्तं
 तन्मे॑ शा॒न्तः शुच॑ः श॒मय॑तु। द्यौः शा॒न्ता सादि॒त्येन॑ शा॒न्ता
 सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑ः श॒मय॑तु। पृथि॒वी शान्ति॑र॒न्तरि॑क्षः
 शान्ति॑र्द्यौः शान्ति॑र्दिशः शान्ति॑र॒वान्तर॑दिशाः शान्ति॑र॒ग्निः
 शान्ति॑र्वा॒युः शान्ति॑रादि॒त्यः शान्ति॑श्चन्द्र॒माः शान्ति॑र्नक्ष॒त्राणि
 शान्ति॑रा॒पः शान्ति॑रोष॒धयः॑ शान्ति॑र्वन॒स्पत॑यः शान्ति॑र्गौः
 शान्ति॑र॒जा शान्ति॑र॒श्वः शान्तिः॑ पु॒रुषः॑ शान्ति॑र्ब्रह्म
 शान्ति॑र्ब्राह्म॒णः शान्तिः॑ शान्ति॑रे॒व शान्तिः॑ शान्ति॑र्मे अस्तु
 शान्तिः॑। तया॒हः शा॒न्त्या स॑र्वशा॒न्त्या म॒ह्यं द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे
 च॒ शान्तिं॑ करोमि॒ शान्ति॑र्मे अस्तु शान्तिः॑। ए॒ह॒ श्रीश्च॒
 ह्रीश्च॒ धृति॑श्च॒ तपो॑ मे॒धा प्र॑ति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं धर्म॑श्चै॒तानि॑
 मो॒त्तिष्ठ॑न्त॒मनू॑त्तिष्ठन्तु॒ मा मा॑ः॒ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृति॑श्च॒ तपो॑ मे॒धा
 प्र॑ति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं धर्म॑श्चै॒तानि॑ मा॒ मा हा॑सिषुः। उ॒दायु॑षा

स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पुर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृताः
 अनु। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्। पश्येम शरदः
 शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं मोदाम शरदः
 शतं भवाम शरदः शतः शृण्वाम शरदः शतं प्रब्रवाम
 शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे।
 य उदगान्महतोऽर्णवाँद्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स
 मा वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु।
 ब्रह्मणश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवपनमसि
 धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं
 दिवं दाधार पृथिवीः सदेवां यदहं वेद तदहं धारयाणि
 मा मद्देवोऽधिविस्त्रसत्। मेधामनीषे माविंशताः समीची
 भूतस्य भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि सर्वमायुरयाणि।
 आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा
 स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम।
 ब्रह्म प्रावादिष्म तन्नो मा हासीत्। ॐ शान्तिः शान्तिः
 शान्तिः॥ ४॥

ॐ सन्त्वा॑ सि॒श्वामि॑ य॒जुषा॑ प्र॒जामा॑यु॒र्धनं॑ च॥ ॐ शान्तिः॒
शान्तिः॒ शान्तिः॑॥ ५॥

शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो॑ भव॒त्वय॑मा। शं न॒
इन्द्रो॑ बृह॒स्पतिः॑। शं नो॑ वि॒ष्णुरु॑रु॒क्रमः॑। नमो॑ ब्रह्म॑णे।
नम॑स्ते वा॒यो। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑
ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं व॑दिष्यामि। स॒त्यं व॑दिष्यामि।
तन्मा॑मवतु। तद्व॒क्तार॑मवतु। अ॒वतु॑ माम्। अ॒वतु॑ व॒क्तारम्॑।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥ ६॥

ॐ तच्छं॑ योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः॑
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥ ७॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नो॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहे।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॑वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥ ८॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥ ९॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥ १०॥

॥ तैत्तिरीय-आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ संस्त॒नूभिः॑। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॒वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवाꣳ संस्त॒नूभिः॑। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॒वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु।
 आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः॥१॥

अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह स॑ञ्चस्कर॒द्धिया॑। वा॒य्वश्वा॑
 रश्मि॒पत॑यः। मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः।

पुत्रवत्वाय मे सुत। महानाग्नीर्महामानाः। महसो महसः
स्वः। देवीः पर्जन्यसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत॥२॥

अपाश्र्युष्णिमपा रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपारघम्। अपाघ्नमपं
चावर्तिम्। अपदेवीरितो हित। वज्रं देवीरजीताश्च। भुवनं
देवसूवरीः। आदित्यानदितिं देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीषत।
शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका
सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥३॥

[१]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम्। अनुमानश्चतुष्टयम्। एतैरादित्य-
मण्डलम्। सर्वैरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते।
सर्वस्माद्भुवनादधि। तस्याः पाकविशेषेण। स्मृतं काल-
विशेषणम्। नदीव प्रभवात्काचित्। अक्षय्यात्स्यन्दते
यथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायन्ति। सौरुः सती न निवर्तते। एवं
नानासमुत्थानाः। कालाः संवत्सरश्च श्रिताः। अणुशश्च

मह॑श्च। सर्वे॑ सम॒व॒य॒त्रित॑म्। स॒तैः॑ स॒र्वैः॑ स॒मावि॑ष्टः। ऊ॒रुः
स॒न्न नि॒वर्त॑ते। अधि॑स॒वत्स॑रं वि॒द्यात्। तदे॒वं लक्ष॑णे॥५॥

अणु॑भिश्च मह॑द्भिश्च। सु॒मा॒रूढः॑ प्र॒दृश्य॑ते। सं॒वत्स॑रः
प्र॒त्यक्षे॑ण। ना॒धि॒स॒त्वः॑ प्र॒दृश्य॑ते। प॒ट॒रौ वि॒क्लि॑धः पि॒ङ्गः।
ए॒तद्व॑रुण॒लक्ष॑णम्। यत्रै॑त॒दुप॑दृश्य॑ते। स॒हस्रं॑ तत्र॒ नीय॑ते।
एक॑२ हि शिरो॒ नाना॑ मुखे। कृ॒त्स्नं त॑द॒तुल॑क्षणम्॥६॥

उभ॑यतः स॒प्तैन्द्रि॑याणि। ज॒ल्पितं॑ त्वे॒व दि॒ह्यते॑। शु॒क्लकृ॑ष्णे
सं॒वत्स॑र॒स्य। दक्षि॑ण॒वाम॑योः पा॒र्श्वयोः॑। तस्यै॒षा भव॑ति। शु॒क्रं
ते॑ अ॒न्यद्य॑ज॒तं ते॑ अ॒न्यत्। विषु॑रूपे॒ अह॑नी॒ द्यौरि॑वासि। विश्वा॒
हि मा॒या अव॑सि स्व॒धावः॑। भ॒द्रा ते॑ पू॒षन्नि॒ह रा॒तिर॒स्त्विति॑।
नात्र॑ भु॒वन॑म्। न पू॒षा। न प॒शवः॑। नाऽऽदि॒त्यः सं॒वत्स॑र ए॒व
प्र॒त्यक्षे॑ण प्रि॒यत॑मं वि॒द्यात्। ए॒तद्वै सं॒वत्स॑र॒स्य प्रि॒यत॑मं२
रूप॑म्। योऽस्य॑ म॒हान॑र्थं उत्प॒त्स्यमा॑नो भु॒वति॑। इ॒दं पु॒ण्यं
कुरु॑ष्वेति। तमा॒हर॑णं द॒द्यात्॥७॥

साक॒ञ्जाना॑ꣳ स॒प्तथ॑माहुरेकजम्। षडु॒द्यमा ऋष॑यो देव॒जा
इति॑। तेषा॑मि॒ष्टानि॒ विहि॑तानि धाम॒शः। स्था॒त्रे रे॑जन्ते
विकृ॑तानि रूप॒शः। को नु॑ मर्या॒ अमि॑थितः। सखा
सखा॑यमब्रवीत्। जहा॑को अस्मदी॑षते। यस्ति॒त्याजं
सखि॑विदꣳ सखा॑यम्। न तस्य॑ वा॒च्यपि॑ भा॒गो अ॑स्ति।
यदीꣳ शृ॒णोत्य॒लकꣳ शृ॒णोति॑॥८॥

न हि प्र॒वेदं सु॒कृत॑स्य पन्था॒मिति॑। ऋ॒तुर्ऋ॒तुना
नु॒द्यमा॑नः। विन॑नादाभिधा॒वः। षष्टि॑श्च त्रिꣳश॑का व॒ल्गाः।
शु॒क्लकृ॑ष्णौ च॒ षाष्टि॑कौ। सा॒रा॒गव॒स्त्रैर्ज॒रद॑क्षः। व॒सन्तो
वसु॑भिः स॒ह। सं॒वत्स॒रस्य॑ सवि॒तुः। प्रैष॑कृत्प्रथ॒मः स्मृ॑तः।
अ॒मूना॒दय॑तेत्य॒न्यान्॥९॥

अ॒मूꣳश्च॑ परि॒रक्ष॑तः। ए॒ता वा॒चः प्र॑युज्यन्ते। यत्रै॑तदुप॒दृश्य॑ते।
ए॒तदे॒व वि॑जानी॒यात्। प्र॒माणं॑ का॒लप॑र्यये। वि॒शेष॑णं तु
वक्ष्या॑मः। ऋ॒तूनां॑ तन्नि॒बोध॑त। शु॒क्लवा॑सां रु॒द्रग॑णः।
ग्री॒ष्मेणा॑ऽऽवर्त॑ते स॒ह। नि॒जह॑न् पृथि॒वीꣳ स॒र्वाम्॥१०॥

ज्योति॑षाऽप्रति॒ख्येन॑ सः। वि॒श्वरू॒पाणि॑ वासाꣳसि।

आदित्यानां॑ नि॒बोध॑त। संवत्सरी॑णं कर्म॒फलम्।
 वर्षाभि॑र्ददता॒ऽसह। अदुःखो॑ दुःखचक्षुरि॒व। तद्भा॑ऽऽपीत
 इव॒ दृश्य॑ते। शी॒तेना॑व्यथयन्नि॒व। रुरु॑दक्ष इव॒ दृश्य॑ते।
 ह्लादय॑ते॒ ज्वल॑तश्चै॒व। शा॒म्यत॑श्चास्य॒ चक्षु॑षी। या वै प्रजा
 भ्रं॑श्यन्ते। संवत्सरा॑त्ता भ्रं॑श्यन्ते। याः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति।
 संवत्सरे॑ ताः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति। व॒र्षाभ्य॑ इत्य॒र्थः॥११॥

[३]

अक्षि॑दुःखोत्थि॑तस्यै॒व। वि॒प्रस॑न्ने क॒नीनि॑के। आङ्गे॑ चा॒द्रणं
 ना॒स्ति। ऋ॒भूणां॑ तन्नि॒बोध॑त। क॒न॒काभा॑नि॒ वासा॑ऽसि।
 अ॒हता॑नि नि॒बोध॑त। अन्नम॑श्रीत॒ मृज्मी॑त। अ॒हं वो
 जी॒वन॑प्रदः। ए॒ता वा॒चः प्र॑युज्यन्ते। श॒रद्य॑त्रोप॒दृश्य॑ते॥१२॥

अभिधू॑न्वन्तोऽभिघ्न॑न्त इ॒व। वा॒तव॑न्तो म॒रुद्ग॑णाः।
 अमु॑तो जेतुमिषुमु॑खमि॒व। सन्न॑द्धाः सह द॑दृशे॒ ह।
 अप॑ध्वस्तैर्वस्ति॒वर्णै॑रि॒व। वि॒शि॒खासः॑ कप॒र्दिनः॑। अक्रु॑द्धस्य
 योत्स्य॑मान॒स्य। क्रु॑द्धस्यै॒व लोहि॑नी। हेम॑तश्चक्षु॑षी वि॒द्यात्।

अक्ष्णयोः क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु। मूनूनामुदकं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना अन्वैक्षत। इह
जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति। इहेहवः स्वतपसः।
मरुतः सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा आवृणे॥१४॥

[४]

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्निं च। विश्वे देवा
विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असञ्चत। नैव देवो न मर्त्यः। न
राजा वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्चन
विद्यते। दिव्यस्यैका धनुरारिः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनत्स्वयम्। तदिन्द्रधनु-
रित्यज्यम्। अभ्रवर्गेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य।
एतद्रुद्रस्य धनुः। रुद्रस्य त्वेव धनुरारिः। शिर उत्पिपेष। स
प्रवर्ग्योऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य
स शिरः प्रतिदधाति। नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं

वेद॥१६॥

[५]

अ॒त्यूर्ध्वा॒क्षोऽति॑रश्वात्। शिशि॑रः प्र॒दृश्य॑ते। नैव रू॒पं
न॑ वासा॒ऽसि। न चक्षुः॑ प्र॒ति॒दृश्य॑ते। अ॒न्यो॒न्यं तु न॑
हि॒ऽस्रातः॑। स॒तस्त॑दे॒वल॑क्षणम्। लो॒हितोऽक्षि॑ शार॒शीर्ष्णिः॑।
सूर्य॑स्यो॒दय॑नं प्र॒ति। त्वं करो॑षि न्यञ्ज॒लिका॑म्। त्वं करो॑षि
नि॒जानु॑काम्॥१७॥

निजानुका मे॑ न्यञ्ज॒लिका॑। अमी॑ वाचमुपास॑तामि॒ति। तस्मै॑
सर्व॑ ऋ॒तवो॑ नम॒न्ते। मर्या॑दाकर॒त्वात्प्र॑पुरो॒धाम्। ब्राह्म॑णं
आप्रो॒ति। य एवं॑ वे॒द। स खलु॑ संवत्सर ए॒तैः से॒नानी॑भिः
स॒ह। इन्द्रा॑य सर्वा॒न्कामा॑न॒भिवृ॑हति। स द्र॒प्सः। तस्यै॒षा
भ॒वति॥१८॥

अव॑द्र॒प्सो अ॑ऽशुम॒तीम॑तिष्ठत्। इ॒या॒नः कृ॒ष्णो द॒शभिः॑
स॒हस्रैः॑। आव॒र्तमिन्द्रः॑ श॒च्या॒ धम॑न्तम्। उ॒प्सुहि॑ तं
नृम॑णामथ॒द्रामि॑ति। ए॒तयै॑वेन्द्रः स॒लावृ॑क्या स॒ह। असुरा॑न्
प॒रिवृ॑श्चति। पृथि॑व्य॒ऽशुम॑ती। ताम॒न्वव॑स्थितः संवत्स॒रो दि॒वं

च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम्।
यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात्। इत्यृतुमण्डलानि।
सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं सन्निर्वचनाः॥१९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषिमान्
विभासः। ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना
अनपस्फुरन्त इति। कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न
जहाति। तस्यैषा भवति। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्।
इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त
साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे
कश्यपाज्ज्योतिर्लभन्ते। तान्त्सोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति।
भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम्। प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त
शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्त्सप्त
सूर्यानि। पञ्चकर्णो वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते। न
हि शेकुमिव महामैरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं
परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामैरुम्।
एकं चाजुहतम्। भ्राजपटरपतङ्गा निहने। तिष्ठन्नातपन्ति।
तस्मादिह तत्रितपाः॥ २२॥

अमुत्रेतरे। तस्मादिहातत्रितपाः। तेषामेषा भवति। सप्त
सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः। तानन्वेति पृथिभिर्दक्षिणावान्। ते
अस्मै सर्वे घृतमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति।
सप्तत्विजः सूर्या इत्याचार्याः। तेषामेषा भवति। सप्त दिशो
नानासूर्याः॥ २३॥

सप्त होतार ऋत्विजः। देवा आदित्या ये सप्त। तेभिः
सोमाभी रक्षण इति। तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतून्
करोति। एतयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशम्पायनः।
तस्यैषा भवति। यद्वाव इन्द्र ते शतं शतं भूमीः। उतस्युः।
नत्वा वज्रिन्सहस्रं सूर्याः॥ २४॥

अनु न जातमष्ट रोदसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां
नानासूर्यत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टात
ऊर्ध्वम्। तेषामेषा भवति। चित्रं देवानामुदगादनीकम्।
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्।
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति॥ २५॥

[७]

क्वेदमभ्रं निविशते। कायं संवत्सुरो मिथः। काहः केयं
देव रात्री। क मासा ऋतवः श्रिताः। अर्द्धमासां मुहूर्ताः।
निमेषास्तुटिभिः सह। केमा आपो निविशन्ते। यदीतो
यान्ति सम्प्रति। काला अप्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये
समाहिताः॥ २६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे
भूमी। इयं चाऽसौ च रोदसी। किं स्वित्त्रान्तरा भूतम्।
येनेमे विधृते उभे। विष्णुना विधृते भूमी। इति वत्सस्य
वेदना। इरावती धेनुमती हि भूतम्। सूर्यवसिनी मनुषे

दशस्यै॥२७॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थं पृथिवीमभितो
मयूरैः। किं तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं
परायणम्। एको यद्धारयद्देवः। रेजती रोदसी उभे।
वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षरादीप्तिरुच्यते। त्रिपदाद्धारयद्देवः।
यद्विष्णोरेकमुत्तमम्॥२८॥

अग्रयो वायवश्चैव। एतदस्य परायणम्। पृच्छामि त्वा परं
मृत्युम्। अवमं मध्यमश्चतुम्। लोकं च पुण्यपापानाम्।
एतत्पृच्छामि सम्प्रति। अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु
मध्यमम्। अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा।
आभोगास्त्वेवं संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो
मध्यममायन्ति। चतुमग्निं च सम्प्रति। पृच्छामि त्वा
पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं नस्तद्ब्रह्मन् प्रब्रूहि। यदि
वैत्थाऽसतो गृहान्॥३०॥

कश्यपादुदिताः सूर्याः। पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा। रोदस्योन्तर्देशेषु। तत्र न्यस्यन्ते वासवैः। तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते। यथाऽपुण्यस्य कर्मणः। अपाण्यपादकेशासः। तत्र तेऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥ ३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं मृत्युं जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुत्तमो भवति। कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः सिद्धगमनः। तस्यैषा भवति। आयस्मिन्त्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्व्या रुहः॥ ३२॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति। कश्यपः पश्यको भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति॥ ३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो
नर्यापाश्च। पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्।
एतेऽष्टौ वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः।
नीलार्चिश्च पीतकार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैका-
दशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥ ३४॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला
अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं
वैद्युतो हिनस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति। न त्वकामं हन्ति॥ ३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानभ्राट्। अङ्घ्रिर्बम्भारिः।
हस्तः सुहस्तः। कृशानुर्विश्वावसुः। मूर्धन्वान्तसूर्यवर्चाः।
कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च महादेवाः। रश्मयश्च
देवा गरगिरः॥ ३६॥

नैनं गरौ हिनस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि
तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी

बभूवुषीं॑। सहस्राक्षरा परमे व्योम॑न्निति। वाचो॑ विशेषणम्।
अथ निगद॑व्याख्याताः। ताननु॑क्रमिष्यामः। व॒राह॑वः
स्वत॒पसः॑॥ ३७॥

वि॒द्युन्म॑हसो धूप॑यः। श्वापयो गृहमेधा॑श्चेत्येते। ये
चेमेऽशि॑मिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथि॑वीमभिवर्ष॑न्ति।
वृष्टि॑भिरिति। एतयैव विभक्ति॑विपरीताः। सप्तभि॑र्वा
तैरुदी॑रिताः। अमूँल्लो॑कानभिवर्ष॑न्ति। तेषा॑मेषा भव॑न्ति।
स॒मा॒नमे॒तदु॑दकम्॥ ३८॥

उ॒च्चैत्य॑वचाह॑भिः। भूमिं॑ पर्जन्या जिन्व॑न्ति। दिवं
जिन्व॑न्त्यग्र॑य इति। यदक्षरं॑ भूतकृ॑तम्। विश्वे॑ देवा
उपा॑सन्ते। म॒हर्षि॑मस्य गो॒प्तारम्॑। ज॒मद॑ग्निमकुर्वत।
ज॒मद॑ग्निराप्या॑यते। छन्दो॑भिश्चतुरु॒त्तरैः॑। राज्ञः॑ सोम॑स्य
तृ॒प्तासः॑॥ ३९॥

ब्रह्म॑णा वी॒र्या॑वता। शि॒वा नः॑ प्र॒दिशो॑ दिशः। तच्छृ॑
योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः॑

स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
 शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। सोमपा (३) असोमपा
 (३) इति निगदव्याख्याताः॥४०॥

[९]

सहस्रवृद्धियं भूमिः। परं व्योम सहस्रवृत्। अश्विना
 भुज्यूनासत्या। विश्वस्य जगतस्पती। जाया भूमिः
 पतिव्योम। मिथुनन्ता अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पती रुद्रः।
 सुरमा इति स्त्रीपुमम्। शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत्।
 विषुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः॥४१॥

विश्वा हि माया अवन्तः स्वधावन्तौ। भद्रा वां पूषणाविह
 रातिरस्तु। वासांत्यौ चित्रौ जगतो निधानौ। द्यावाभूमी
 चरथः सꣳ सखायौ। तावश्विना रासभाश्वा हव मे। शुभस्पती
 आगतꣳ सूर्यया सह। त्युग्रोह भुज्युमश्विनोदमेघे। रयिं
 न कश्चिन्ममृवां (२) अवाहाः। तमूहथुर्नोभिरात्मन्वतीभिः।
 अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपौदकाभिः॥४२॥

ति॒स्रः, क्ष॒प॒स्त्रि॒हा॒ति॒व्रज॑द्भिः। ना॒स॒त्या भु॒ज्युमू॑हथुः
प॒त॒ङ्गैः। स॒मु॒द्रस्य॑ ध॒न्व॑न्ना॒र्द्रस्य॑ पा॒रे। त्रि॒भी॒रथैः॑ श॒तप॑द्भिः
ष॒ड॒श्वैः। स॒वि॒तारं॑ वि॒त॒न्वन्त॑म्। अ॒नु॒ब॒ध्राति॑ शा॒म्ब॒रः।
आ॒प॒पूर॑ष॒म्ब॒रश्चै॒व। स॒वि॒ता॒रे॒प॒सो॑ऽभवत्। त्य॑ सु॒तृप्तं
वि॒दि॒त्वै॒व। ब॒हु॒सोम॑ गि॒रं व॑शी॥४३॥

अ॒न्वे॒ति तु॒ग्रो व॑क्रि॒यान्त॑म्। आ॒य॒सू॒यान्त॑सोम॒तृप्सु॑षु। स
स॒ङ्गाम॑स्तमो॒द्योऽत्यो॑तः। वा॒चो गाः पि॑पा॒ति तत्। स
त॒द्गोभिः॑ स्तवा॒ऽत्येत्य॑न्ये। र॒क्ष॒सा॒न॒न्वि॒ताश्च॑ ये। अ॒न्वे॒ति
परि॑वृ॒त्याऽस्तः॑। ए॒वमे॒तौ स्थौ॑ अ॒श्वि॒ना। ते ए॒ते द्युः
पृ॒थि॒व्योः। अ॒ह॒र॒ह॒र्गर्भं॑ द॒धाथे॑॥४४॥

तयो॑रे॒तौ व॒त्सा॒व॒हो॒रा॒त्रे। पृ॒थि॒व्या अ॒हः॑। दि॒वो
रा॒त्रिः। ता अ॒वि॒सृ॒ष्टौ। द॒म्प॑ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ
व॒त्सौ। अ॒ग्नि॒श्चा॒दि॒त्यश्च॑। रा॒त्रे॒र्व॒त्सः। श्वे॒त आ॑दि॒त्यः।
अ॒होऽग्निः॑॥४५॥

ता॒म्रो अ॑रु॒णः। ता अ॒वि॒सृ॒ष्टौ। द॒म्प॑ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ

व॒त्सौ। वृ॒त्रश्च॑ वैद्यु॒तश्च॑। अ॒ग्नेर्वृ॒त्रः। वैद्यु॒त आ॒दि॒त्यस्य॑। ता
अवि॑सृष्टौ। दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः। तयो॑रे॒तौ व॒त्सौ॥४६॥

उ॒ष्मा च॑ नी॒हारश्च॑। वृ॒त्रस्यो॒ष्मा। वैद्यु॒तस्य॑ नी॒हारः। तौ तावे॒व
प्रति॑पद्येते। से॒यः रा॒त्री ग॒र्भिणी॑ पु॒त्रेण॑ सं॒व॑सति। तस्या॒ वा
ए॒तदु॒ल्बण॑म्। यद्रा॒त्रौ र॒श्मयः॑। यथा॒ गोर्ग॒र्भिण्या॑ उ॒ल्बण॑म्।
ए॒वमे॒तस्या॑ उ॒ल्बण॑म्। प्र॒जयि॑ष्णुः प्र॒जया॑ च प॒शुभि॑श्च भ॒वति॑।
य ए॒वं वे॒द। ए॒तमु॒द्यन्त॑मपि॒यन्तं॑ चे॒ति। आ॒दि॒त्यः पु॒ण्य॑स्य
व॒त्सः। अथ॑ प॒वि॒त्राङ्गि॑रसः॥४७॥

[१०]

प॒वि॒त्रव॑न्तः प॒रि॒वाज॑मा॒स॑ते। पि॒त॑ेषां प्र॒त्नो अ॒भि॒र॑क्षति व्र॒तम्।
म॒हः सं॒मु॒द्रं व॑रु॒णस्ति॒रोद॑धे। धी॒रा इ॒च्छे॒कु॒र्धरु॑णेष्वार॒भम्।
प॒वि॒त्रं ते॒ वित॑तं ब्र॒ह्म॑ण॒स्पत॑े। प्र॒भु॒र्गात्रा॑णि॒ पर्य॑षि॒वि॒श्वतः॑।
अ॒त॑स॒तनू॑र्न तदा॒मो अ॑श्रुते। शृ॒तास॑ इ॒द्वह॑न्त॒स्तत्स॑मा॒शत॑।
ब्र॒ह्मा दे॒वाना॑म्। अ॒स॑तः स॒द्ये त॑त॒क्षुः॥४८॥

ऋष॑यः स॒प्तात्रि॑श्च॒ यत्। स॒र्वेऽत्र॑यो अ॒ंगस्त्य॑श्च। नक्ष॑त्रैः

शङ्कुतोऽवसन्। अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्य।
अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा। नक्तं ददृश्रे कुहचिद्विवेयुः।
अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि। विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति।
तत्सवितुर्वरेण्यम्। भर्गो देवस्य धीमहि॥४९॥

धियो यो नः प्रचोदयात्। तत्सवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य
भोजनम्। श्रेष्ठं सर्वधातमम्। तुरं भगस्य धीमहि।
अपांगूहत सविता तृभीन्। सर्वान्दिवो अन्धसः। नक्तं
तान्यभवन्दृशे। अस्थ्यस्त्रा सम्भविष्यामः। नाम नामैव
नाम मे॥५०॥

नपुंसकं पुमांस्यस्मि। स्थावरोऽस्म्यथ जङ्गमः।
यजेऽयक्षि यष्टाहे च। मया भूतान्ययक्षत। पशवो मम
भूतानि। अनूबन्धोऽस्म्यहं विभुः। स्त्रियः सतीः। ता उमे
पुंस आहुः। पश्यदक्षणात्रविचेतदन्धः। कविर्यः पुत्रः स
इमा चिकेत॥५१॥

यस्ता विजानात्सवितुः पितासत्। अन्धो मणिमविन्दत्।

तमनङ्गुलिरावयत्। अग्रीवः प्रत्यमुञ्चत्। तमजिह्वा असञ्चत।
 ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु
 जनः श्रद्धयात्। मृत्युर्मा मारयादितिः। हसितः रुदितं
 गीतम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि
 स्तेव विद्धि तत्। अतृष्यः स्तृष्यध्यायत्। अस्माज्जाता मे
 मिथू चरन्। पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः। अचेता यश्च चेतनः।
 स तं मणिमविन्दत्। सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्रीवः
 प्रत्यमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो असञ्चत। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यदि
 प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तत्सम्भवंस्य व्रतम्।
 आतमग्रे रथं तिष्ठ। एकांशमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्।
 वातघ्राजिगतिं विभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति। यच्छ्वेतान् रोहिताश्चाग्नेः।
 रथे युक्त्वाऽधितिष्ठति। एकया च दशभिश्च स्वभूते।

द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च।
नियुद्धिर्वायविह तां विमुञ्च॥५५॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमाऽऽधमं सन्धम। आदित्ये
चन्द्रवर्णानाम्। गर्भमार्धेहि यः पुमान्। इतः सिक्तं
सूर्यगतम्। चन्द्रमसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य
एको रुद्र उच्यते। असङ्ख्याताः सहस्राणि। स्मर्यते न च
दृश्यते॥५६॥

एवमेतं निबोधत। आमन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। याहि मयूररोमभिः।
मा त्वा केचिन्त्रियेमुरिन्न पाशिनः। दधन्वेव ता इहि। मा
मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। यामि मयूररोमभिः। मा मा
केचिन्त्रियेमुरिन्न पाशिनः। निधन्वेव तां (२) इमि।
अणुभिश्च महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरसमायुतैः। कालैरहरित्वमापन्नैः। इन्द्राऽऽयाहि
सहस्रयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिवसनः। वायुः श्वेतसिकद्रुकः।

संवत्सरो विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्तव। सुब्रह्मण्योः
सुब्रह्मण्योः सुब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ
मेधातिथेः। मेष वृषणश्वस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै जार। कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण।
अरुणाश्वा इहागताः। वसवः पृथिविक्षितः। अष्टौदिग्वासंसो-
ऽग्नयः। अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते। ताम्राश्वास्ताम्ररथाः।
ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः। दण्डहस्ताः खादग्दतः। इतो रुद्राः
पराङ्गताः॥५९॥

उक्तं स्थानं प्रमाणं च पुर इत। बृहस्पतिश्च सविता च।
विश्वरूपैरिहाऽऽगताम्। रथेनोदकवर्त्मना। अप्सुषा इति
तद्वयोः। उक्तो वेषो वासांसि च। कालावयवानामितः
प्रतीज्या। वासात्या इत्यश्विनोः। कोऽन्तरिक्षे शब्दं
करोतीति। वासिष्ठो रौहिणो मीमांसां चक्रे। तस्यैषा
भवति। वाश्रेवं विद्युदिति। ब्रह्मण उदरणमसि।
ब्रह्मण उदीरणमसि। ब्रह्मण आस्तरणमसि। ब्रह्मण

उपस्तरणमसि॥६०॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद
न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोन्यष्टपुत्रम्।
अष्टपदिदमन्तरिक्षम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न
चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीममू
दिवम्॥६१॥

अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। सुत्रामाणं
महीम् षु। अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम्। अदितिर्माता
स पिता स पुत्रः। विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः।
अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम्। अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये
जातास्तन्वः परि। देवां (२) उपप्रैत्सप्तभिः॥६२॥

परा मार्ताण्डमास्यत्। सप्तभिः पुत्रैरदितिः। उपप्रैत्पूव्यं
युगम्। प्रजायै मृत्यवे तत्। परा मार्ताण्डमाभरदितिः।

ताननुक्रमिष्यामः। मित्रश्च वरुणश्च। धाता चार्यमा च।
 अ२शश्च भगश्च। इन्द्रश्च विवस्वा३श्चेत्येते। हिरण्यगर्भो
 ह२सः शुचिषत्। ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति। गर्भः
 प्राजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः॥६३॥

[यथास्थानं गर्भिण्यः]

[१३]

योऽसौ तपन्नुदेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति। मा
 मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायोदगाः। असौ
 योऽस्तमेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायाऽस्तमेति। मा
 मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायाऽस्तङ्गाः।
 असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति॥६४॥
 मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः। असौ
 योऽपक्षीयति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति। मा मे
 प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपक्षेष्ठाः। अमूनि
 नक्षत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति

चा॒ मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृपत्
मोत्सृ॑पत॥६५॥

इ॒मे मा॒साँश्चा॑र्धमा॒साश्च॑। सर्वे॑षां भू॒तानाँ॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पन्ति
चोत्स॑र्पन्ति चा॒ मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑
प्रा॒णैरप॑प्रसृपत् मोत्सृ॑पत। इ॒म ऋ॒तवः॑। सर्वे॑षां भू॒तानाँ॑
प्रा॒णैरप॑प्रसर्पन्ति चोत्स॑र्पन्ति चा॒ मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा
प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृपत् मोत्सृ॑पत। अ॒यं
संव॑त्सरः। सर्वे॑षां भू॒तानाँ॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति चोत्स॑र्पति
च॥६६॥

मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप मोत्सृ॑प।
इ॒दम॑हः। सर्वे॑षां भू॒तानाँ॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति चोत्स॑र्पति चा॒ मा
मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप मोत्सृ॑प।
इ॒यं रा॒त्रिः। सर्वे॑षां भू॒तानाँ॑ प्रा॒णैरप॑प्रसर्पति चोत्स॑र्पति चा॒ मा
मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शूनाम्। मा मम॑ प्रा॒णैरप॑प्रसृप मोत्सृ॑प।
ॐ भूर्भुवः॑ स्वः। एत॒द्वो मि॒थुनं॑ मा नो मि॒थुनं॑ री॒द्वम्॥६७॥

[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। सतां सत्यानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। अभिधून्वतामभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य सवितुः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।

विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा
नो मिथुनं रीद्वम्॥६९॥

[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां
स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने
स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा
भानि। परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणां
स्थाने स्वतेजसा भानि॥७०॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।

व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां
 रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां
 स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
 भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
 भानि। वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 ॐ भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं
 रीद्वम्॥ ७१॥

[१७]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
 भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
 सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।
 अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि।

वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। नर्यापस
उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस
उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण
उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः।
दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥ ७२॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ
यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते॥ ७३॥

[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। मनोजवसो
वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। प्रचेता वो रुद्रैः
पश्चादुपदधताम्। विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्।
त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्ठादुपदधताम्। संज्ञानं वः पश्चादिति।

आ॒दि॒त्यः स॒र्वोऽग्निः पृ॒थि॒व्याम् वा॒युरन्तरि॑क्षे। सूर्यो दि॒वि।
च॒न्द्रमा दि॒क्षु। नक्ष॑त्राणि॒ स्वलो॒के। ए॒वा ह्ये॒वा। ए॒वा ह्यग्ने॑।
ए॒वा हि वा॑यो। ए॒वा हीन्द्र॑। ए॒वा हि पू॑षन्। ए॒वा हि
दे॒वाः॥ ७४॥

[२०]

आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑। अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः। अ॒ग्निर्वा॒युश्च
सूर्य॑श्च। स॒ह सं॒ञ्चस्कर॑र्द्धिया। वा॒य्वश्वा॑ रश्मि॒पत॑यः।
मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भुव॑न॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॒ मे
सु॒त। म॒हाना॒ग्नीर्म॑हामा॒नाः। म॒हसो म॑हसः॒ स्वः॥ ७५॥

दे॒वीः प॑र्जन्य॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॒ मे सु॒त। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा
रक्षः॑। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पार॑घम्। अ॒पा॑घ्रा॒मप॑चाव॒र्तिम्।
अप॑दे॒वीरि॒तो हि॑त। वज्रं॑ दे॒वीर॑जी॒ताश्च॑। भुव॑नं दे॒वसू॑वरीः।
आ॒दि॒त्यान॑दि॒तिं दे॒वीम्। योनि॑नोर्ध्वमुदी॒षत॥ ७६॥

भ॒द्रं क॑र्णेभिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ संस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
 स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु।
 केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठाꣳ शतधा
 हि। समाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा
 भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा
 ते व्योम सन्दृशि॥७७॥

[२१]

योऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
 चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति।
 य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।
 अग्निर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽग्नेरायतनं
 वेद॥७८॥

आयतनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतनम्। आयतनवान्
 भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान्
 भवति। वायुर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो

वा॒योरा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति॥७९॥

आपो॒ वै वा॒योरा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। यो॑ऽपामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। अ॒सौ वै तप॑न्न॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो॑ऽमुष्य॒ तप॑त आ॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वा अ॒मुष्य॒ तप॑त आ॒यत॑नम्॥८०॥

आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑। यो॑ऽपामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। च॒न्द्रमा॒ वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यश्च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति॥८१॥

य ए॒वं वेद॑। यो॑ऽपामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। नक्ष॑त्राणि॒ वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो नक्ष॑त्राणामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै नक्ष॑त्राणामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य ए॒वं वेद॑॥८२॥

यो॑ऽपामा॒यत॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। पु॒र्जन्यो॒ वा

अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यः पु॒र्जन्य॑स्य॒ऽऽय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै पु॒र्जन्य॑स्य॒ऽऽय॑त॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य एवं वेद॑। यो॑ऽपामा॒यत॑नं वेद॑॥८३॥

आ॒यत॑नवान् भवति। सं॒वत्स॒रो वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यः सं॒वत्स॒रस्य॒ऽऽय॑त॑नं वेद॑। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै सं॒वत्स॒रस्य॒ऽऽय॑त॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य एवं वेद॑। यो॑ऽप्सु नावं॒ प्रति॑ष्ठितां वेद॑। प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॥८४॥

इ॒मे वै लो॒का अ॒प्सु प्रति॑ष्ठिताः। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। अ॒पां र॑स॒मुद॑यं सन्न॑। सूर्ये॑ शु॒क्रं स॒माभृ॑तम्। अ॒पां र॑सस्य॒ यो र॑सः। तं वो॑ गृ॒ह्णाम्यु॑त्त॒ममि॑ति। इ॒मे वै लो॒का अ॒पां र॑सः। ते॑ऽमुष्मि॑न्नादि॒त्ये स॒माभृ॑ताः। जा॒नुद॒घ्नीमु॑त्तरवे॒दीं खा॒त्वा। अ॒पां पू॑रयित्वा गु॒ल्फद॒घ्नम्॥८५॥

पुष्कर॑पर्णेः पुष्कर॑दण्डैः पुष्करैश्च॑ स॒ंस्ती॒र्य। तस्मि॑न्वि॒हाय॑से। अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति।

कस्मात्प्रणीतेऽयमग्निश्चीयते। साप्रणीतेऽयमप्सु ह्ययं
चीयते। असौ भुवनेऽप्यनाहिताग्निरेताः। तमभित एता
अबीष्टका उपदधाति। अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे
चातुर्मास्येषु॥८६॥

अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। एतद्ध स्म वा
आहुः शण्डिलाः। कमग्निं चिनुते। सत्रियमग्निं चिन्वानः।
संवत्सरं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः।
अमुमादित्यं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते॥८७॥

नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। ब्रह्म प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। शरीरं प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते।
उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः॥८८॥

इमाँल्लोकान्प्रत्यक्षेण। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं
चिन्वान इति। य एवासौ। इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यतीपाती।
तमिति। योऽग्नेर्मिथूया वेद। मिथुनवान्भवति। आपो वा

अग्नेर्मिथूयाः। मिथुनवान्भवति। य एवं वेद॥८९॥

[२२]

आपो वा इदमासन्त्सलिलमेव। स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे
समभवत्। तस्यान्तर्मनसि कामः समवर्तत। इदं
सृजेयमिति। तस्माद्यत्पुरुषो मनसाऽभिगच्छति। तद्वाचा
वदति। तत्कर्मणा करोति। तदेषाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे
समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्॥९०॥

सतो बन्धुमसति निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो
मनीषेति। उपैन्तदुपनमति। यत्कामो भवति। य एवं
वेद। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य
यन्मांसमासीत्। ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषय
उदतिष्ठन्॥९१॥

ये नखाः। ते वैखानसाः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो
रसः। सोऽपाम्। अन्तरतः कूर्मं भूतं सर्पन्तम्। तमब्रवीत्।
मम वैत्वङ्मांसम्। समभूत्॥९२॥

नेत्यब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमिति। तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्।
 स सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्।
 भूत्वोदतिष्ठत्। तमब्रवीत्। त्वं वै पूर्वः समंभूः। त्वमिदं
 पूर्वः कुरुष्वेति। स इत आदायापः॥९३॥

अञ्जलिना पुरस्तादुपादधात्। एवाह्येवेति। तत आदित्य
 उदतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथारुणः केतुर्दक्षिणत
 उपादधात्। एवाह्यग्न इति। ततो वा अग्निरुदतिष्ठत्। सा
 दक्षिणा दिक्। अथारुणः केतुः पश्चादुपादधात्। एवा हि
 वायो इति॥९४॥

ततो वायुरुदतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथारुणः केतुरुत्तरत
 उपादधात्। एवाहीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्। सोदीची
 दिक्। अथारुणः केतुर्मध्यं उपादधात्। एवा हि पूषन्निति।
 ततो वै पूषोदतिष्ठत्। सेयं दिक्॥९५॥

अथारुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात्। एवा हि देवा इति।
 ततो देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा

दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षांसि
पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्गो हि ते
समभवन्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१६॥

आपो ह यद्वहतीर्गर्भमायन्। दक्षं दधाना जूनयन्तीः
स्वयम्भुम्। तत इमेध्यसृज्यन्त सर्गाः। अद्ध्यो वा इदं
समभूत्। तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयम्भ्विति। तस्मादिदं
सर्वं शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत्। प्रजापतिर्वाव
तत्। आत्मनाऽऽत्मानं विधाय। तदेवानुप्राविशत्।
तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१७॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः
प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य।
आत्मनाऽऽत्मानमभि संविवेशेति। सर्वमेवेदमाप्त्वा।
सर्वमवरुद्धं। तदेवानुप्राविशति। य एवं वेद॥१८॥

[२३]

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति। चत्वारि वा अपा रूपाणि।

मेघो विद्युत्। स्तनयिबुवृष्टिः। तान्येवावरुन्धे। आतपंति
वर्ष्या गृह्णाति। ताः पुरस्तादुपदधाति। एता वै ब्रह्मवर्चस्या
आपः। मुखत एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। तस्मान्मुखतो
ब्रह्मवर्चसितरः॥१९॥

कूप्या गृह्णाति। ता दक्षिणत उपदधाति। एता वै
तेजस्विनीरापः। तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति।
तस्मादक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितरः। स्थावरा गृह्णाति। ताः
पश्चादुपदधाति। प्रतीष्टिता वै स्थावराः। पश्चादेव
प्रतीतिष्ठति। वहन्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तरत उपदधाति। ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्गतीरिव
आकूजतीरिव धावन्तीः। ओज एवास्योत्तरतो दधाति।
तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः। सम्भार्या गृह्णाति। ता मध्य
उपदधाति। इयं वै सम्भार्याः। अस्यामेव प्रतीतिष्ठति।
पल्वल्या गृह्णाति। ता उपरिष्ठादुपादधाति॥१०१॥

असौ वै पल्वयाः। अमुष्यामेव प्रतीतिष्ठति। दिक्षूपदधाति।

दिक्षु वा आपः। अन्नं वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते।
यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते। तदवरुन्धे। तं वा एतमरुणाः केतवो
वातरशना ऋषयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकः॥१०२॥

तदेषाऽभ्यनूक्ता। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः।
प्रतिष्ठा५ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायसमिति।
शतशश्चैव सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य
उचैनमेवं वेद॥१०३॥

[२४]

जानुदग्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपा५
सर्वत्वाय। पुष्करपर्ण५ रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति। तपो
वै पुष्करपर्णम्। सत्य५ रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा
वाऽस्ति। यावदेतत्। यावदेवास्ति॥१०४॥

तदवरुन्धे। कूर्ममुपदधाति। अपामेव मेधमवरुन्धे।
अथो स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। आपमापामपः सर्वाः।
अस्मादस्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह

संश्रस्करद्धिया इति। वाय्वश्वा रश्मिपतयः। लोकं
पृणच्छिद्रं पृण॥१०५॥

यास्तिस्त्रः परमजाः। इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति।
पञ्चचितय उपदधाति। पाङ्गोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं
चिनुते। लोकं पृणया द्वितीयामुपदधाति। पञ्च पदा वै
विराट्। तस्या वा इयं पादः। अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः।
दिशः पादः। पुरोरजाः पादः। विराज्येव प्रतितिष्ठति। य
एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०६॥

[२५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। तमभित एता अबीष्टका
उपदधाति। अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे
चातुर्मास्येषु। अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ
ह स्माहारुणः स्वायम्भुवः। सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं
मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं चिनुते॥१०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं

चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं
चिनुते। चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।
वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते।
इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः।
वृषाणौ सः स्फालयेत्। हन्येतास्य यज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः।
सोत्तरवेदिषु ऋतुषु चिन्वीत। उत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयते।
प्रजाकामश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावान्
भवति। य एवं वेद। पशुकामश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत्
पशूनाम्। यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान्
भवति। य एवं वेद॥११०॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पर्जन्यो वर्षुको भवति।
य एवं वेद। आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषजम्।
भेषजमेवास्मै करोति। सर्वमायुरेति। अभिचरः चिन्वीत।
वज्रो वा आपः॥१११॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति। स्तृणुत एनम्। तेजस्कामो
यशस्कामः। ब्रह्मवर्चस्कामः स्वर्गकामश्चिन्वीत। एतावद्वा
वाऽस्ति। यावदेतत्। यावदेवास्ति। तदवरुन्धे। तस्यैतद्वृतम्।
वर्षति न धावेत्॥११२॥

अमृतं वा आपः। अमृतस्यानन्तरित्यै। नाप्सु मूत्रपुरीषं
कुर्यात्। न निष्ठीवेत्। न विवसनः स्नायात्। गुह्यो वा
एषोऽग्निः। एतस्याग्नेरनन्तिदाहाय। न पुष्करपर्णानि हिरण्यं
वाऽधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनभ्यारोहाय। न कूर्मस्याश्रीयात्।
नोदकस्याघातुकान्येनमोदकानि भवन्ति। अघातुका आपः।
य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥११३॥

[२६]

इमानुकं भुवना सीषधेम। इन्द्रश्च विश्वे च देवाः। यज्ञं
च नस्तन्वं च प्रजां च। आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु।
आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिः। अस्माकं भूत्वविता
तनूनाम्। आप्लवस्व प्रप्लवस्व। आण्डीभवज मा मुहुः।
सुखादीन्दुःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरीचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यकल्पयन्। ते ते देहं
कल्पयन्तु। मा च ते ख्यास्मं तीरिषत्। उत्तिष्ठत् मा स्वप्न।
अग्निमिच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः। सूर्येण
सयुजोषसः। युवां सुवासाः। अष्टाचक्रा नवद्वारा॥११५॥

देवानां पूरयोध्या। तस्यां हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो लोको
ज्योतिषाऽऽवृतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतेनाऽऽवृतां
पुरीम्। तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः।
विभ्राजमानां हरिणीम्। यशसा सम्प्रीवृताम्। पुरं
हिरण्मयीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशाऽपराजिता। पराङ्मुख्यं ज्यामयी। पराङ्मुख्यं नाशकी।
इह चामुत्र चान्वेति। विद्वान्देवासुरानुभयान्। यत्कुमारी
मन्द्रयते। यद्योषिद्यत्पतिव्रता। अरिष्टं यत्किं च क्रियते।
अग्निस्तदनुवेधति। अश्रुतासः श्रुतासश्च॥११७॥

यज्वानो येऽप्ययज्वनः। स्वर्यन्तो नापेक्षन्ते। इन्द्रमग्निं च
ये विदुः। सिकता इव संयन्ति। रश्मिभिः समुदीरिताः।

अ॒स्माल्लो॒काद॑मुष्मा॒च्च। ऋ॒षिभि॑रदात्पृ॒श्निभिः॑। अपे॑त॒ वीत॒
वि च॑ सर्प॒तातः॑। येऽत्र॒ स्थ पु॑रा॒णा ये च॒ नूत॑नाः।
अहो॑भि॒रद्वि॒रक्तु॑भिर्व्य॒क्तम्॥११८॥

य॒मो द॑दात्वव॒सान॑मस्मै। नृ मु॑णन्तु नृपा॒त्वर्यः॑। अ॒कृष्टा॑ ये
च॒ कृष्ट॑जाः। कु॒मारी॑षु क॒नीनी॑षु। जा॒रिणी॑षु च॒ ये हि॑ताः।
रेतः॑ पीता॒ आण्ड॑पीताः। अङ्गा॑रेषु च॒ ये हु॑ताः। उ॒भया॑न्
पुत्र॑पौत्र॒कान्। युवे॒ऽहं य॒मराज॑गान्। श॒तमि॑न्नु श॒रदः॑॥११९॥

अदो॒ यद्व॒ह्म विल॒बम्। पि॒तृणां॑ च॒ यम॑स्य॒ च।
वरु॑ण॒स्याश्वि॑नो॒रग्रेः॑। म॒रुतां॑ च वि॒हाय॑साम्। का॒मप्र॑यव॒णं
मे अ॑स्तु। स ह्ये॒वास्मि॑ स॒नात॑नः। इति॑ नाको ब्र॒ह्मिश्र॑वो
रायो॒ धन॑म्। पु॒त्राना॑पो दे॒वीरि॒हाऽऽहि॑त॥१२०॥

[२७]

विशी॑र्ष्णीं गृध्र॑शी॒र्ष्णीं च। अपे॑तो निर्ऋ॒तिः ह॑थः। परि॑बाधः
श्वे॑तकुक्षम्। नि॒जङ्घ॑ः श॒बलो॑दरम्। स॒ तान् वा॒च्याय॑या स॒ह।
अग्रे॑ नाश॑य स॒न्दृशः॑। ई॒र्ष्या॑सूये बु॒भुक्षा॑म्। म॒न्युं कृ॑त्यां च॒

दीधिरे। रथेन किं शुकावन्ता। अग्ने नाशय सन्दृशः॥१२१॥

[२८]

पुर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीढुषे। स नो
यवसमिच्छतु। इदं वचः पुर्जन्याय स्वराजे। हृदो
अस्त्वन्तरन्तद्युयोत। मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे।
सुपिप्पला ओषधीर्देवगौपाः। यो गर्भमोषधीनाम्। गवां
कृणोत्यर्वताम्। पुर्जन्यः पुरुषीणाम्॥१२२॥

[२९]

पुनर्मामैत्विन्द्रियम्। पुनरायुः पुनर्भगः। पुनर्ब्राह्मणमैतु
मा। पुनर्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान्।
यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। इदं तत्पुनराददे। दीर्घायुत्वाय
वर्चसे। यन्मे रेतः प्रसिच्यते। यन् आजायते पुनः। तेन
माममृतं कुरु। तेन सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

[३०]

अद्भ्यस्तिरोऽधाऽजायत। तव वैश्रवणः सदा। तिरोऽधेहि

सपत्नान्नः। ये अपोऽश्रन्ति केचन। त्वाष्ट्रीं मायां वैश्रवणः।
 रथः सहस्रवन्धुरम्। पुरुश्चक्रः सहस्राश्वम्। आस्थायायाहि
 नो बलिम्। यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति। धनं गावो हस्ति
 हिरण्यमश्वान्॥१२४॥

असाम सुमतौ यज्ञियस्य। श्रियं बिभ्रतोऽन्नमुखीं
 विराजम्। सुदर्शने च क्रौञ्चे च। मैनागे च महागिरौ।
 शतद्वाद्वारंगमन्ता। सः हार्यं नगरं तव। इति मन्त्राः।
 कल्पोऽत ऊर्ध्वम्। यदि बलिः हरेत्। हिरण्यनाभये
 वितुदये कौबेरायायं बलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नम इति। अथ बलिः हत्वोपतिष्ठेत्।
 क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः। ब्राह्मणा वयः स्मः। नमस्ते
 अस्तु मा मां हिंसीः। अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति। अथ
 तमग्निमादधीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः।
 तिरोऽधा भुवः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः। सर्वेषां
 लोकानामाधिपत्ये सीदेति। अथ तमग्निमिन्धीत।

यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः स्वाहा॥ तिरोऽधा
भुवः स्वाहा॥ तिरोऽधाः स्वः स्वाहा॥ तिरोऽधा भूर्भुवः
स्वः स्वाहा॥ यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीरहुता
भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत। परः
सुप्तजनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः
सिद्ध्यन्ते। य एवं वेद। क्षुध्यन्निदमजानताम्। सर्वार्था
न सिद्ध्यन्ते। यस्ते विधातुको भ्राता। ममान्तरहृदये
श्रितः॥१२८॥

तस्मा इममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेऽर्थान्मा विवंधीत्।
मयि स्वाहा॥ राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने॥ नमो वयं
वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान्कामकामाय मह्यम्।
कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु। कुबेराय वैश्रवणाय। महाराजाय
नमः। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठां
शतधा हि। सुमाहितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा
भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा

ते व्योम सन्दृशि॥१२९॥

[३१]

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत्। द्वौ वा मासौ। नियमः
समासेन। तस्मिन्नियमविशेषाः। त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी।
चतुर्थकालपानभक्तः स्यात्। अहरहर्वा भैक्षमश्रीयात्।
औदुम्बरीभिः समिद्धिरग्निं परिचरेत्। पुनर्मामैत्विन्द्रियमि-
त्येतेनऽनुवाकेन। उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

असञ्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये।
चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायेति
व्रतहोमाः। प्रवर्ग्यवंदादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः।
अरण्येऽधीयीरन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदकं सङ्स्पर्श्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा-
नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकेति भूमिम्। एवमपवर्गे।
धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्।
यथाशक्ति वा। एवङ्स्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत।

तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥

[३२]

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभि॑र्यज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं यदायुः।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॑र्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली॥

शं नो॑ मि॒त्रः शं व॑रुणः। शं नो॑ भव॒त्वय॑मा। शं न॒
इन्द्रो॑ बृह॒स्पतिः॑। शं नो॑ विष्णु॑रुरु॒क्रमः॑। नमो॑ ब्रह्म॑णे।
नम॑स्ते वा॒यो। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑
ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं व॑दिष्यामि। स॒त्यं व॑दिष्यामि।
तन्माम॑वतु। तद्व॒क्तार॑मवतु। अव॑तु मा॒म्। अव॑तु व॒क्तार॑म्।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥१॥

सत्यं वदिष्यामि पञ्च च॥ _____ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः स्वरः। मात्रा बलम्। सामं
सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥ २॥

शीक्षां पञ्च॥ _____ [२]

सह नौ यशः। सह नौ ब्रह्मवर्चसम्। अथातः
संहिताया उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्चस्वधिकरणेषु।
अधिलोकमधिज्यौतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता
महासंहिता इत्याचक्षते। अथाधिलोकम्। पृथिवी
पूर्वरूपम्। द्यौरुत्तररूपम्। आकाशः सन्धिः॥ ३॥

वायुः सन्धानम्। इत्यधिलोकम्। अथाधिज्यौतिषम्। अग्निः
पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः
सन्धानम्। इत्यधिज्यौतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः
पूर्वरूपम्॥ ४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्।
इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्।
पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्।

इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा
महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद।
सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण
लोकेन॥६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव।
स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देवधारणो भूयासम्।
शरीरं मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि
विश्रुवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयापिहितः। श्रुतं मे गोपाय।
आवहन्ती वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने
च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह
स्वाहा। आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु
ब्रह्मचारिणः स्वाहा। प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।

दमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥ शमायन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा॥ श्रेयान् वस्यंसोऽसानि स्वाहा॥
तं त्वा भग प्रविशानि स्वाहा॥ स मा भग प्रविश स्वाहा॥
तस्मिन्त्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा॥ यथाऽऽपुः
प्रवता यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः।
धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा॥ प्रतिवेशोऽसि प्र मा भाहि प्र मा
पद्यस्व॥९॥

[४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्त्रिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां
चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स
आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव
इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते।
भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः।

मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥

असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥—————[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रति तिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्। आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्वि-

ज्ञानं पतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म।
सत्यात्मप्राणारामं मनं आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्।
इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥

वायवमृतमेकं च॥ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
श्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश
आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान
उदानः समानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं
स्नावास्थिं मज्जा। एतदधि विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा
इदं सर्वम्। पाङ्क्तैर्नैव पाङ्क्तं स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति
ह स्म वा अप्योश्चावयेत्याश्चावयन्ति। ओमिति
सामानि गायन्ति। ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति।
ओमित्यध्वर्युः प्रतिगरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा

प्रसौति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः
प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्रोति॥१६॥

ओन्दश॥

[८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने
च। तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने
च। शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्नयश्च स्वाध्यायप्रवचने
च। अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च।
प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने
च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यमिति सत्यवचा
राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने
एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥

[९]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो
वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सर्वर्चसम्। सुमेधा
अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं षट्॥

[१०]

वेदमनूच्याचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्। स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः। तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। हिंया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा

धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः।
 अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता
 आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्।
 तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा
 वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु
 चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान् प्रमदितव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्सप्त च॥—[११]

शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं
 न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्रमः। नमो
 ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव
 प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्।
 तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥—[१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

ब्र॒ह्म॒विदा॑प्रोति॒ पर॑म्। तदे॒षाभ्यु॑क्ता। स॒त्यं ज्ञा॒नम॑न॒न्तं ब्र॒ह्म।
यो वेद॑ नि॒हितं॑ गुहा॒यां पर॑मे व्यो॒मन्। सोऽ॑श्रुते
सर्वा॒न्कामा॑न्त्स॒ह। ब्र॒ह्म॒णा वि॒पश्चि॑तेति। तस्मा॒द्वा
ए॒तस्मा॑दा॒त्मन॑ आका॒शः सम्भू॑तः। आ॒का॒शाद्वा॒युः।
वा॒यो र॒ग्निः। अ॒ग्नेरा॑पः। अ॒द्भ्यः पृ॑थि॒वी। पृ॑थि॒व्या
ओष॑धयः। ओष॑धी॒भ्योऽन्न॑म्। अन्ना॒त्पुरु॑षः। स वा
एष॑ पुरु॒षोऽन्न॑रस॒मयः। तस्ये॑दमे॒व शि॒रः। अयं॑ दक्षि॒णः
प॒क्षः। अय॑मुत्त॑रः प॒क्षः। अय॑मात्मा॑। इदं॑ पुच्छं॑ प्रति॒ष्ठा।
तद॑प्येष॒ श्लो॒को भ॒वति॑॥१॥

अन्ना॒द्वै प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते। याः काश्च॑ पृथि॒वीः श्रि॒ताः।
अथो॒ अन्नै॑नै॒व जी॑वन्ति। अथै॒न॒दपि॑ यन्त्यन्त॒तः। अन्न॑

हि भू॒तानां॑ ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वो॑षधमुच्यते। सर्वं॑ वै
 तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं॑ ब्रह्मोपास॑ते। अन्न॒ꣳ हि भू॒तानां॑
 ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वो॑षधमुच्यते। अन्नाद्भू॒तानि॑ जाय॑न्ते।
 जाता॒न्यन्नेन॑ वर्ध॑न्ते। अद्यतेऽ॒स्ति च॑ भू॒तानि॑। तस्मादन्नं
 तदुच्य॑त इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरस॒मयात्। अन्योऽन्तर
 आत्मा॑ प्राण॒मयः। तेनैष पूर्णः॑। स वा एष पुरुषवि॑ध ए॒व।
 तस्य॑ पुरुषवि॒धताम्। अन्वयं॑ पुरुष॒विधः। तस्य॑ प्राणं॑ ए॒व
 शिरः॑। व्यानो दक्षि॑णः प॒क्षः। अपान उत्त॑रः प॒क्षः। आकाश
 आ॒त्मा। पृथि॒वी पुच्छं॑ प्रति॒ष्ठा। तदप्येष श्लो॑को भ॒वति॥२॥

प्रा॒णं दे॒वा अनु॑ प्राण॑न्ति। म॒नुष्याः॑ प॒शवश्च॑ ये। प्रा॒णो
 हि भू॒तानामा॑युः। तस्मात्सर्वा॑युषमुच्यते। सर्वमे॒व त
 आयु॑र्यन्ति। ये प्राणं॑ ब्रह्मोपास॑ते। प्राणो हि भू॒तानामा॑युः।
 तस्मात्सर्वा॑युषमुच्य॑त इति। तस्यैष ए॒व शारी॑र आ॒त्मा।
 यः पूर्॒वस्य॑। तस्माद्वा एतस्मात् प्राण॒मयात्। अन्योऽन्तर
 आ॒त्मा मनो॑मयः। तेनैष पूर्णः॑। स वा एष पुरुषवि॑ध ए॒व।

तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरे पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्समश्नुत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः।

तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्।
अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो दक्षिणः
पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं
प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव सं भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति
चेद्वेदः। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शारीर
आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं
लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहो विद्वानमुंलोकं
प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३) उ। सोऽकामयत। बहु स्यां
प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। इदं
सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तत्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्।
तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं
चानृतं च संत्यमभवत्। यदिदं किं च। तत्सत्यमित्याचक्षते।
तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

अस॒द्वा इ॒दम॒ग्रं आसीत्। ततो॒ वै स॒द॒जाय॑त।
 तदा॑त्मानं॒ स्वय॑म॒कुरु॑त। तस्मात्तत्सु॒कृत॑मुच्य॑त इति। यद्वै
 तत्सु॒कृत॑म्। र॒सो वै सः। र॒सः ह्ये॒वायं ल॒ब्ध्वाऽऽन॑न्दी
 भ॒वति। को ह्ये॒वान्या॑त्कः प्रा॒णयात्। य॒देष आका॑श
 आ॒न॒न्दो न॒ स्यात्। एष ह्ये॒वान॑न्द॒याति॑। य॒दा ह्ये॒वैष
 एत॑स्मिन्नदृ॒श्येऽना॑त्म्येऽनि॒रुक्तेऽनि॒ल॒यनेऽभ॑यं प्रति॑ष्ठां
 वि॒न्दते। अथ सोऽभ॑यं ग॑तो भ॒वति। य॒दा ह्ये॒वैष
 एत॑स्मिन्नुदर॒मन्तरं॑ कुरु॑ते। अथ तस्य भ॑यं भ॒वति। तत्त्वे॒व
 भ॑यं विदु॒षोऽम॑न्वा॒नस्य॑। तद॒प्येष श्लो॑को भ॒वति॥ ७॥

भी॒षाऽस्मा॒द्वातः॑ प॒वते। भी॒षोदे॑ति॒ सूर्यः॑। भी॒षाऽस्मा॒दग्नि॑-
 श्चेन्द्र॒श्च। मृ॒त्युर्धा॒वति॑ प॒ञ्च॑म इति। सै॒षाऽऽन॑न्दस्य
 मी॒मांसा॑ भ॒वति। यु॒वा स्या॑त्साधु॒ यु॒वाऽध्या॑यकः।
 आ॒शि॒ष्ठो दृ॒ढि॒ष्ठो ब॒लि॒ष्ठः। तस्ये॒यं पृ॒थि॒वी सर्वा॑ वि॒त्तस्य॑
 पूर्णा॑ स्यात्। स ए॒को मा॒नुष॑ आ॒नन्दः॑। ते ये श॑तं मा॒नुषा॑
 आ॒न॒न्दाः। स ए॒को म॒नुष्य॑गन्ध॒र्वाणा॑मा॒नन्दः॑। श्रो॒त्रि॒यस्य॑
 चा॒का॒म॑ह॒तस्य॑। ते ये श॑तं म॒नुष्य॑गन्ध॒र्वाणा॑मा॒नन्दाः॑। स

एको देवगन्धर्वाणा॑मानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य।
 ते ये शतं देवगन्धर्वाणा॑मानु॒न्दाः। स एकः पितॄणां
 चिरलोकलोकाना॑मानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य।
 ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकाना॑मानु॒न्दाः। स एक
 आजानजानां देवाना॑मानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते
 ये शतमाजानजानां देवाना॑मानु॒न्दाः। स एकः कर्मदेवानां
 देवाना॑मानु॒न्दः। ये कर्मणा देवान॑पिय॒न्ति। श्रोत्रियस्य
 चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवाना॑मानु॒न्दाः।
 स एको देवाना॑मानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य।
 ते ये शतं देवाना॑मानु॒न्दाः। स एक इन्द्र॑स्यानु॒न्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतमिन्द्र॑स्यानु॒न्दाः।
 स एको बृहस्पते॑रानु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य।
 ते ये शतं बृहस्पते॑रानु॒न्दाः। स एकः प्रजापते॑रानु॒न्दः।
 श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। ते ये शतं प्रजापते॑रानु॒न्दाः।
 स एको ब्रह्मण॑ आनु॒न्दः। श्रोत्रियस्य चाकाम॑हत॒स्य। स
 यश्चायं पुरुषे। यश्चासा॑वादित्ये। स एकः। स य एवंवि॒त्।

अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाव न तपति। किमह९ साधु नाकरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली ॥

ॐ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

शान्तिः॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो
ब्रह्मेति। तस्मा एतत्प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं
मनो वाचमिति। त९ होवाच। यतो वा इमानि
भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभि
संविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्व्रह्मेति। स तपोऽतप्यत।
स तपस्तप्त्वा॥१॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्धैव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त९ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥२॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाद्धैव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।

अधीँहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि
जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि
संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार।
अधीँहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म
विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स
तपस्तप्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्ध्येव खल्विमानि
भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं
प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं
पितरमुपससार। अधीँहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच।
तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत।
स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्ध्येव खल्विमानि

भू॒ता॒नि जा॒यन्ते॑ । आ॒न॒न्दे॒न जा॒ता॒नि जी॒वन्ति॑ । आ॒न॒न्दं
प्र॒यन्त्य॒भि संवि॑श॒न्तीति॑ । सैषा भा॒र्ग॒वी वा॒रु॒णी वि॒द्या । प॒र॒मे
व्यो॒म॒न् प्र॒ति॒ष्ठिता॑ । य ए॒वं वेद॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति । अ॒न्न॒वान॒न्नादो॑
भ॒वति॑ । म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ ।
म॒हान्की॒र्त्या ॥ ६ ॥

अ॒न्नं न नि॑न्द्यात् । तद्व॒तम् । प्रा॒णो वा अ॒न्नम् । शरी॑रम॒न्नाद॑म् ।
प्रा॒णे शरी॑रं प्र॒ति॒ष्ठित॑म् । शरी॑रे प्रा॒णः प्र॒ति॒ष्ठितः॑ ।
तदे॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठित॑म् । स य ए॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठितं॑ वेद॑
प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति । अ॒न्न॒वान॒न्नादो॑ भ॒वति॑ । म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑
प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ । म॒हान्की॒र्त्या ॥ ७ ॥

अ॒न्नं न परि॑चक्षी॒त । तद्व॒तम् । आपो॑ वा अ॒न्नम् ।
ज्योति॑र॒न्नाद॑म् । अ॒प्सु ज्योतिः॑ प्र॒ति॒ष्ठित॑म् । ज्योति॑ष्यापः
प्र॒ति॒ष्ठिताः॑ । तदे॒तद॒न्नम॒न्ने प्र॒ति॒ष्ठित॑म् । स य ए॒तद॒न्नम॒न्ने
प्र॒ति॒ष्ठितं॑ वेद॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति । अ॒न्न॒वान॒न्नादो॑ भ॒वति॑ ।
म॒हान्भ॑वति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॑ । म॒हान्की॒र्त्या ॥ ८ ॥

अ॒न्नं बहु॑ कु॒र्वीत॑ । तद्व॒तम् । पृथि॑वी वा अ॒न्नम् ।

आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे
 पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य
 एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतितिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति।
 महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यया कया
 च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते।
 एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
 एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते।
 एतद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते।
 य एवं वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः।
 कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति
 पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः। अथ दैवीः। तृप्तिरिति
 वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति पशुषु। ज्योतिरिति
 नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे। सर्वमित्याकाशे।
 तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह इत्युपासीत।
 महान्भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति। तन्नम

इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामाः। तद्ब्रह्मेत्युपासीत।
 ब्रह्मवान्भवति। तद्ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं
 म्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः। परि येऽप्रिया भ्रातृव्याः। स
 यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्।
 अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं
 प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं मनोमयमात्मानमुप-
 सङ्कम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतमानन्दमय-
 मात्मानमुपसङ्कम्य। इमाँल्लोकान्कामात्री कामरूप्यनु-
 सञ्चरन्। एतत्साम गायत्रास्ते। हा(३) वु हा(३) वु हा(३)
 वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)ऽहमन्नादो(२)-
 ऽहमन्नादः। अह३ श्लोककृदह३ श्लोककृदह३ श्लोककृत्।
 अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य
 ना(३) भाइ। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः।
 अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) द्वि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्।
 सुवर्न ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि

ना॒व॒धी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒व॒है॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒व॒धी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒व॒है॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥अम्भस्य पारे॥

अ॒म्भ॑स्य पा॒रे भुव॑नस्य म॒ध्ये ना॒क॑स्य पृ॒ष्ठे म॑ह॒तो म॒ही॑यान्।
शु॒क्रेण॒ ज्योती॑र॒षिः सम॑नुप्रविष्टः प्र॒जाप॑तिश्चरति गर्भे
अ॒न्तः॥ यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ वि॒चैति॒ सर्वं॒ यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑
वि॒श्वे नि॑षेदुः। तदे॒व भू॑तं तदु॒ भव्य॑मा इ॒दं तद॒क्षरे॑ पर॒मे
व्यो॑मन्॥ येना॑ऽऽवृ॒तं खं च॒ दि॒वं म॒हीं च॒ येना॑ऽऽदि॒त्यस्त॑प॒ति
तेज॑सा॒ भ्राज॑सा च। यम॒न्तः सं॑मु॒द्रे क॒वयो॑ वय॒न्ति यद॒क्षरे॑
पर॒मे प्र॒जाः॥ यतः॑ प्रसू॒ता ज॒गत्तः॑ प्रसू॒ती तो॑ये॒न जी॒वान्

व्यसंसर्जं भूम्याम्। यदोषधीभिः पुरुषान्पशूँश्च विवेश
भूतानि चराचराणि॥ अतः परं नान्यदणीयसं हि परात्परं
यन्महतो महान्तम्। यदेकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं
तमसः परस्तात्॥१॥

तदेव तदु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम्। इष्टापूर्तं
बहुधा जातं जायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः॥
तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तदु चन्द्रमाः। तदेव शुक्रममृतं
तद्ब्रह्म तदापः स प्रजापतिः॥ सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः
पुरुषादधि। कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥
अर्द्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः
प्रदुधे उभे इमे अन्तरिक्षमथो सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यश्चं
न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन तस्य नाम
महद्यशः॥२॥

न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाऽभिकृत्तो य एनं विदुरमृतास्ते

भवन्ति॥ अ॒द्भ्यः सम्भू॑तो हिरण्यग॒र्भ इत्य॒ष्टौ॥ ए॒ष हि
 दे॒वः प्र॒दिशोऽनु॑ सर्वाः॒ पूर्वा॑ हि जा॒तः स उ॒ गर्भे॑ अ॒न्तः।
 स वि॒जाय॑मानः स जनि॒ष्यमाणः॑ प्र॒त्यङ्मुखा॑स्तिष्ठति
 वि॒श्वतो॑मुखः॥ वि॒श्वत॑श्चक्षुरु॒त वि॒श्वतो॑मुखो वि॒श्वतो॑हस्त
 उ॒त वि॒श्वत॑स्पात्। सं बा॒हुभ्यां॑ नम॑ति सं पत॑त्रैर्द्यावापृथि॒वी
 ज॒नय॑न्दे॒व एकः॥ वे॒नस्त॑त्पश्यन्विश्वा॒ भुव॑नानि वि॒द्वान्
 यत्र॑ वि॒श्वं भव॑त्येक॑नीलम्। यस्मि॑न्नि॒दं सं च॒ विचै॑क॒ं
 स ओ॒तः प्रो॑तश्च वि॒भुः प्र॒जासु॑। प्र तद्वो॑चे अ॒मृतं॑ नु
 वि॒द्वान्गन्ध॒र्वो नाम॑ निहि॑तं गुहा॑सु॥३॥

त्रीणि॑ प॒दा निहि॑ता गुहा॑सु यस्तद्वे॒दं सवि॑तुः पि॒ताऽस॑त्।
 स नो॒ बन्धु॑र्जनि॒ता स वि॑धा॒ता धामा॑नि वे॒दं भुव॑नानि
 वि॒श्वा। यत्र॑ दे॒वा अ॒मृत॑मानशा॒नास्तृ॑तीये धामा॑न्य॒भ्यैर॑यन्त।
 परि॒ द्यावा॑पृथि॒वी य॑न्ति स॒द्यः परि॑ लो॒कान् परि॑
 दि॒शः परि॑ सु॒वः। ऋ॒तस्य॑ तन्तुं॑ वि॒ततं॑ वि॒चृत्य॑
 तद॑पश्य॒त्तद॑भवत् प्र॒जासु॑। प॒रीत्य॑ लो॒कान्प॑रीत्य॑ भू॒तानि॑
 प॒रीत्य॑ सर्वाः॒ प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॑। प्र॒जाप॑तिः प्रथम॒जा

ऋतस्य ऽऽत्मन ऽऽत्मानं मभिसम्बभूव। सदसस्पतिमद्भुतं
प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनि मेधामयासिषम्। उद्दीप्यस्व
जातवेदो ऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम॥४॥

पशूँश्च मह्यमावह जीवं च दिशो दिश। मा नो
हिंसीज्जातवेदो गामश्च पुरुषं जगत्। अबिभ्रदग्र आगंहि
श्रिया मा परिपातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि। तन्नो रुद्रः
प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो
रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे चक्रतुण्डाय
धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय
धीमहि। तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे
सुवर्णपक्षाय धीमहि। तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। वेदात्मनाय

विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि। तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात्।
 नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो विष्णुः
 प्रचोदयात्। वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदृष्टाय धीमहि॥६॥
 तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात्। भास्कराय विद्महे
 महद्युतिकराय धीमहि। तन्नो आदित्यः प्रचोदयात्।
 वैश्वानराय विद्महे लालीलाय धीमहि। तन्नो अग्निः
 प्रचोदयात्। कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि।
 तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

सहस्रपरमा देवी शतमूला शताङ्कुरा। सर्वं हरतु मे पापं
 दूर्वा दुःस्वप्ननाशनी। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः
 परि॥७॥

एवानो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च। या शतेन प्रतनोषि
 सहस्रेण विरोहसि। तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा
 वयम्। अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरा। शिरसा

धारयिष्यामि रक्षस्व मां पदे पदे।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमिर्धेनुर्धरणी लोकधारिणी। उद्धृताऽसि वराहेण कृष्णेन
शतबाहुना। मृत्तिके हन मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम्।
मृत्तिके ब्रह्मदत्ताऽसि काश्यपेनाभिमन्त्रिता। मृत्तिके देहि मे
पुष्टिं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम्॥८॥

मृत्तिके प्रतिष्ठिते सर्वं तन्मे निर्णुद मृत्तिके। तया हृतेन
पापेन गच्छामि परमां गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्रः ॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि। मघवन्धुग्धि
तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि। स्वस्तिदा
विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः
स्वस्तिदा अभयङ्करः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति
नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति
नो बृहस्पतिर्दधातु। आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः

शिमीवाञ्छरुमाः ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसावनानि
नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानिदेभुः॥९॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः।
सबुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च
विवः। स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी।
यच्छानः शर्म सप्रथाः। गन्धद्वारां दुराधरूपां नित्यपुष्टां
करीषिणीम्। ईश्वरीः सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम्।
श्रीर्मे भजतु। अलक्ष्मीर्मे नश्यतु। विष्णुमुखा वै
देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपजय्यमभ्यजयन्। महाः इन्द्रो
वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु॥१०॥

स्वस्ति नो मघवां करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान्
द्वेष्टि। सोमान् स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तं
य औशिजम्। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु
योऽस्मान् द्वेष्टि। चरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति
दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अति पाप्मानमरातिं

तरेम। स॒जोषा॑ इन्द्र॒ सग॑णो म॒रुद्भिः॑ सोमं॑ पिब वृत्रहञ्छूर
वि॒द्वान्। ज॒हि शत्रूँ॑ रप॒ मृधो॑ नुद॒स्वाथाभ॑यं कृणुहि
वि॒श्वतो॑ नः। सु॒मित्रा॑ न॒ आप॒ ओष॑धयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासु॒र्योऽस्मान् द्वेष्टि॑ यं च॑ व॒यं द्विष्मः॑। आपो॒ हि ष्ठा
म॒यो भुव॑स्ता न॑ ऊ॒र्जे द॑धातन॥११॥

म॒हेरणा॑य॒ चक्ष॑से। यो वः॑ शि॒वत॑मो रस॒स्तस्य॑ भाजयते॒ ह
नः॑। उ॒शती॑रिव मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ गमाम वो॒ यस्य॑ क्षया॒य
जिन्व॑थ। आपो॑ जु॒नय॑था च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिर॑ण्यशृङ्गं वरु॑णं प्रप॑द्ये ती॒र्थं मे॑ देहि॒ याचि॑तः। य॒न्मया॑
भु॒क्तम॒साधू॑नां पा॒पेभ्य॑श्च प्र॒तिग्र॑हः। यन्मे॒ मन॑सा वा॒चा क॑र्मणा
वा दु॑ष्कृतं कृतम्। तन्न॒ इन्द्रो॑ वरु॑णो बृह॒स्पतिः॑ सवि॒ता
च पुन॑न्तु पुनः॑ पुनः॑। नमो॒ऽग्नये॑ऽप्सुमते॒ नम॒ इन्द्रा॑य॒ नमो॒
वरु॑णाय॒ नमो॒ वारु॑ण्यै॒ नमो॒ऽद्भ्यः॑॥१२॥

यद॒पां क्रू॑रं यद॑मे॒ध्यं यद॑शा॒न्तं तद॑पंगच्छतात्।

अ॒त्या॒श॒नाद॑ती॒पा॒नाद्य॒च्च उ॒ग्रात् प्र॑ति॒ग्रहा॑त्। तन्नो॒ वरु॑णो
 रा॒जा पा॒णिना॑ ह्यव॒मर्श॑तु। सोऽह॑मपा॒पो वि॒रजो॑ निर्मु॒क्तो
 मु॒क्तकि॒ल्बिषः॑। नाक॑स्य पृ॒ष्ठमा॑रु॒ह्य ग॒च्छेद्ब्र॒ह्म॑स॒लो॒कता॑म्।
 यश्चाप्सु॒ वरु॑णः स पु॒नात्वं॑घम॒र्षणः॑। इ॒मं मे॑ गङ्गे॒ यमु॑ने
 सर॑स्वति॒ शुतु॑द्रि॒ स्तोम॑ꣳ सच॒ता परु॑ष्णि॒या। अ॒सि॒क्रिया॑
 म॑रुद्वृ॒धे वि॒तस्त॒याऽऽर्जी॑की॒ये श्रु॑णु॒ह्या सु॑षोम॒या। ऋ॒तं च॑
 स॒त्यं चा॒भी॒द्धा॒त्तप॒सोऽध्य॑जायत। ततो॒ रात्रि॑रजायत॒ ततः॑
 समु॒द्रो अ॑र्णवः॥१३॥

स॒मु॒द्राद॑र्ण॒वादधि॑ संवत्स॒रो अ॑जायत। अ॒हो॒रा॒त्राणि॑
 वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॑ व॒शी। सूर्या॑च॒न्द्रम॒सौ धा॒ता
 य॑थापूर्वम॑कल्पयत्। दि॒वं च॑ पृ॒थि॒वीं चा॒न्तरि॑क्षमथो
 सु॒वः। यत्पृ॑थि॒व्याꣳ रजः॑ स्व॒मान्तरि॑क्षे वि॒रोद॑सी।
 इ॒माꣳस्त॒दापो॑ वरु॒णः पु॒नात्वं॑घम॒र्षणः॑। पु॒नन्तु॑ वस॑वः
 पु॒नातु॑ वरु॒णः पु॒नात्वं॑घम॒र्षणः॑। ए॒ष भू॒तस्य॑ म॒ध्ये भु॑वंस्य
 गो॒प्ता। ए॒ष पु॒ण्यकृ॑तां लो॒का॒नेष॑ मृ॒त्योर्हि॑र॒ण्मय॑म्।
 द्या॒वापृ॑थि॒व्योर्हि॑र॒ण्मय॑ꣳ सꣳश्रि॑तꣳ सु॒वः॥१४॥

स नः सुवः सः शिंशाधि। आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि।
ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि। योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि।
अहमस्मि ब्रह्माहमस्मि। अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा।
अकार्यकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः।
वरुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात् प्रमुच्यते। रजो
भूमिस्त्वमां रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः। आक्रान्तसमुद्रः
प्रथमे विधर्मं जनयन्प्रजा भुवनस्य राजा। वृषां पवित्रे
अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥१५॥

[१]

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निजहाति वेदः। स
नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः।
तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम्।
दुर्गां देवीं शरणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः। अग्ने त्वं
पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पूश्च

पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः। विश्वानि
 नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरिताति पर्षि।
 अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम्।
 पृतनाजितः सहमानमग्निमुग्रः हुवेम परमात्सधस्थात्। स
 नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अति दुरिताऽत्यग्निः।
 प्रलोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि।
 स्वाश्चाग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौभगमायजस्व।
 गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसञ्चरेम। नाकस्य
 पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥१६॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूरन्नमग्रये पृथिव्यै स्वाहा भुवोऽन्नं वायवेऽन्तरिक्षाय
 स्वाहा सुवरन्नमादित्याय दिवे स्वाहा भूर्भुवः सुवरन्नं
 चन्द्रमसे दिग्भ्यः स्वाहा नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो
 भूर्भुवः सुवरन्नमोम्॥१७॥

[३]

भूर॒ग्रये॑ पृथि॒व्यै स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॒ऽन्तरि॑क्षा॒य स्वाहा॒
सुव॑रादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॒ भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः
स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र॒ग्र
ओम्॥१८॥

[४]

भूर॒ग्रये॑ च पृथि॒व्यै च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॑
चान्तरि॑क्षा॒य च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ सुव॑रादि॒त्याय॑ च॒ दिवे॑
च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च
दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑
भूर्भुवः॑ सुव॑र्म॒हरो॑म्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि नो अ॒ग्र ए॒नसे॑ स्वाहा॒। पाहि नो वि॒श्ववे॑द॒से स्वाहा॒। यज्ञं
पाहि वि॒भाव॑सो स्वाहा॒। सर्वं पाहि शत॑क्र॒तो स्वाहा॒॥२०॥

[६]

पा॒हि नो॑ अ॒ग्न ए॒कया॑ । पा॒ह्यु॒त द्वि॒तीय॑या । पा॒ह्यूर्जं॑ तृ॒तीय॑या ।
पा॒हि गी॒र्भिश्च॑ त॒सृभिर्व॑सो॒ स्वाहा॑ ॥ २१ ॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छ॒न्द॑सामृष॒भो वि॒श्वरू॑पश्छ॒न्दो॑भ्यश्छ॒न्दाऽ॑स्यावि॒वेश॑ ।
स॒ता ५ शि॒क्यः पु॒रोवा॑चो॒पनि॒षदिन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठ इन्द्रि॒याय॑
ऋषि॑भ्यो॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॒ सुव॒श्छ॒न्द॑
ओम् ॥ २२ ॥

[८]

नमो॑ ब्रह्म॒णे धा॒रणं॑ मे अ॒स्त्वनि॑राकरणं धा॒रयि॑ता भूयासं
कर्ण॑योः श्रु॒तं मा च्यो॑ढ्वं ममा॒मुष्य॑ ओम् ॥ २३ ॥

[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋ॒तं तपः॑ स॒त्यं तपः॑ श्रु॒तं तपः॑ शा॒न्तं तपो॑

दम॒स्तपः॒ शम॒स्तपो॒ दानं॒ तपो॒ यज्ञं॒ तपो॒ भूर्भुवः॒
सुव॒र्ब्रह्मै॒तदुपा॑स्यै॒तत्तपः॑ ॥ २४ ॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा॑ वृ॒क्षस्य॑ स॒म्पुष्पि॑तस्य दू॒राद्गन्धो॑ वा॒त्ये॒वं पु॒ण्यस्य॑ क॒र्मणो॑
दू॒राद्गन्धो॑ वा॒ति॒ यथा॑ऽसिधा॒रां क॒र्तेऽव॑हितामव॒क्रामे॑ यद्यु॒वे
यु॒वे ह वा॑ वि॒ह्वयि॑ष्यामि क॒र्तं प॑तिष्यामीत्ये॒वम॒नृता॑दा॒त्मानं॑
जुगुप्सै॑त् ॥ २५ ॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अ॒णोरणी॑यान्मह॒तो म॒ही॑याना॒त्मा गु॒हायां॑ निहि॒तोऽस्य॑
ज॒न्तोः। तम॑क्रतुं पश्यति वी॒तशो॒को धा॒तुः प्र॒सादा॑न्महि॒मानं॑
मी॒शम्। स॒प्त प्रा॒णाः प्र॒भव॑न्ति॒ तस्मा॑त्स॒प्तार्चि॑षः स॒मिधः॑
स॒प्त जि॒ह्वाः। स॒प्त इ॒मे लो॒का येषु॑ चर॑न्ति प्रा॒णा
गु॒हाशयां॑ निहि॒ताः स॒प्त सं॑स्र॒ता अतः॑ स॒मुद्रा॑ गि॒रयश्च॑

सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः। अतश्च विश्वा
 ओषधयो रसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा। ब्रह्मा देवानां
 पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
 गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
 अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीं प्रजां जनयन्तीं
 सरूपाम्। अजो ह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां
 भुक्तभोगामजोऽन्यः॥ २६॥

हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
 नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा
 ऋतं बृहत्। घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो
 घृतमुवस्य धाम। अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं
 वृषभ वक्षि हव्यम्। समुद्रादूर्मिर्मधुमां उदारदुपां शुना
 सममृतत्वमानद। घृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा
 देवानाममृतस्य नाभिः। वयं नाम प्रब्रवामा घृतेनास्मिन्
 यज्ञे धारयामा नमोभिः। उप ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुः
 शृङ्गोऽवमीद्वौर एतत्। चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे

शी॒र्षे स॒प्त ह॒स्तांसो अ॒स्य। त्रिधा॑ ब॒द्धो वृ॒षभो रौ॒रवीति॑
म॒हो दे॒वो म॒र्त्याः॑ आ॒र्विवेश॑॥२७॥

त्रिधा॑ हि॒तं प॒णिभिर्गु॒ह्यमा॑नं॒ गवि॑ दे॒वासो॑ घृ॒तम॒न्ववि॑न्दन्।
इन्द्र॒ एकः॑ सूर्य॒ एकं॑ ज॒जान॑ वे॒नादे॑कः॒ स्व॒धया॒ निष्ट॑तक्षुः।
यो दे॒वानां॑ प्रथ॒मं पु॒रस्ता॒द्विश्वा॒धियो॑ रु॒द्रो म॒हर्षिः॑।
हि॒र॒ण्य॒ग॒र्भं प॑श्यत॒ जाय॑मानः॒ स नो॑ दे॒वः शु॒भया॒ स्मृत्या॒
संयु॑नक्तु। यस्मा॒त्परं॑ ना॒पर॑मस्ति॒ किञ्चि॑द्यस्मा॒न्नाणी॑यो
न ज्या॒योऽस्ति॑ कश्चित्। वृ॒क्ष इ॒व स्तब्धो॑ दि॒वि
ति॑ष्ठत्ये॒कस्तेने॒दं पूर्णं॑ पुरु॒षेण॒ सर्व॑म्। न क॒र्मणा॒ न प्र॒जया॒
धने॑न॒ त्यागे॑नै॒के अमृ॑त॒त्वमा॑न॒शुः। परे॑ण नाकं॒ निहि॑तं गुहा॒यां
वि॒भ्राज॑ते यद्यत॒यो वि॒शन्ति॑। वे॒दान्त॒विज्ञान॒सुनि॑श्चि॒तार्थाः॑
स॒न्ध्या॑स॒योगा॑द्यत॒यः शुद्ध॑सत्त्वाः॑। ते ब्र॒ह्मलो॒के तु
परा॑न्त॒काले॒ परा॑मृ॒तात्परि॑मुच्यन्ति॒ सर्वे॑। द॒हं वि॒पापं॑
पर॑मे॒शम॑भूतं॒ यत्पु॑ण्डरी॒कं पु॒रम॑ध्यसः॒ स्थम्। तत्रा॒पि द॒हं
ग॒गनं॑ वि॒शोक॑स्तस्मिन् यद॒न्तस्तदु॑पा॒सित॒व्यम्। यो वे॒दादौ॑

स्वरः प्रोक्तो वेदान्तं च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिंलीनस्य यः
परः स महेश्वरः॥२८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं
देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं
नारायणं हरिम्। विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति।
पतिं विश्वस्यऽऽत्मे श्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं
महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्। नारायणपरो ज्योतिरात्मा
नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः
परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं
व्याप्य नारायणः स्थितः॥२९॥

अनन्तमव्ययं कविः समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश
प्रतीकाशः हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठा

वि॒तस्त्या॒न्ते ना॒भ्यामु॒परि तिष्ठ॑ति। ज्वा॒ल॒मा॒लाकु॑लं
भा॒ती वि॒श्वस्य॑ऽऽय॒तनं॑ म॒हत्। सन्त॑तः शि॒लाभि॑स्तु-
ल॒म्ब॑त्याकोश॒सन्नि॑भम्। तस्यान्ते॑ सुषि॒रः सू॒क्ष्मं तस्मि॑न्त्सर्वं
प्रति॑ष्ठितम्। तस्य॒ मध्ये॑ म॒हान॑ग्निर्वि॒श्वार्चि॑र्वि॒श्वतो॑मुखः।
सोऽग्र॑भु॒ग्विभ॑जन्तिष्ठ॒न्नाहा॑रमज॒रः क॒विः। ति॒र्यग्ध॑र्वम॒धः
शा॒यी र॒श्मय॑स्तस्य॒ सन्त॑ता। स॒न्ताप॑यति स्वं दे॒हमा॑पादतल-
मस्त॑कः। तस्य॒ मध्ये॑ वह्नि॒शिखा॑ अ॒णीयो॑र्ध्वा व्य॒वस्थि॑तः।
नी॒लतो॑यदमध्य॒स्थाद्वि॒द्युल्ले॑खेव भास्व॑रा। नी॒वार॒शूक॑वत्तन्वी
पी॒ता भा॑स्वत्य॒णूप॑मा। तस्याः॑ शिखा॒या म॑ध्ये प॒रमा॑त्मा
व्य॒वस्थि॑तः। स ब्र॒ह्म स शिवः॑ स हरिः॑ सेन्द्रः॑ सोऽक्षरः॑
पर॑मः स्व॒राट्॥३०॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥ [१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आ॒दि॒त्यो वा ए॒ष ए॒तन्म॑ण्ड॒लं तप॑ति॒ तत्र॒ ता
ऋ॒चस्त॑दृ॒चा म॑ण्ड॒लः स ऋ॒चां लो॒कोऽथ॒ य ए॒ष
ए॒तस्मि॑न्मण्ड॒लेऽर्चि॑र्दी॒प्यते॒ तानि॒ सामा॑नि॒ स साम्ना॑

मण्डलं स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि
 पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं स यजुषां लोकः
 सैषा त्रय्येवं विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः
 पुरुषः ॥ ३१ ॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो
 मन्युर्मनुर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः
 कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतो जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु
 ब्रह्मतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां
 समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदेत्युपनिषत् ॥ ३२ ॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय

नमः। ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय नमः। सुवर्णाय नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः। दिव्यलिङ्गाय नमः। भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय नमः। शर्वलिङ्गाय नमः। शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय नमः। आत्माय नमः। आत्मलिङ्गाय नमः। परमाय नमः। परमलिङ्गाय नमः। एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति पाणिमन्त्रं पवित्रम्॥ ३३॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः। भवे भवे नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नमः॥ ३४॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः

कालाय॑ नमः॒ कल॑विकरणाय॒ नमो॒ बल॑विकरणाय॒ नमो॒
बलाय॑ नमो॒ बल॑प्रमथनाय॒ नमः॒ सर्व॑भूतदमनाय॒ नमो॒
म॒नोन्म॑नाय॒ नमः॑ ॥ ३५ ॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घोरे॑भ्योऽथ॒ घोरे॑भ्यो॒ घोर॑घोरे॒तरे॑भ्यः। सर्वे॑भ्यः सर्व॑शर्वे॑भ्यो॒
नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः ॥ ३६ ॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ महादे॒वाय॑ धीमहि। तन्नो॑ रु॒द्रः
प्रचो॑दयात् ॥ ३७ ॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ई॒शानः॑ सर्व॑विद्यानामीश्वरः॒ सर्व॑भू॒तानां॑ ब्रह्माधि॑पतिर्ब्रह्म॒णो-
ऽधि॑पतिर्ब्रह्मा॒ शिवो॑ मे॒ अस्तु॑ सदाशिवोम् ॥ ३८ ॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये-
ऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये नमो नमः॥३९॥

[२२]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं
विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो
नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च
यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४१॥

[२४]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वो चेम् शन्तमं हृदे।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै ॥ ४३ ॥

[२६]

कृणुष्व पाज् इति पञ्च ॥ ४४ ॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां
माता मेदिनी महता मही सावित्री गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी
बहुला विश्वा भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति
वसिष्ठः ॥ ४५ ॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः
पशव आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो विराडापः

स्व॒राडा॒प॒श्छ॒न्दा॑ꣳस्यापो॒ ज्योती॑ꣳष्यापो॒ यजूꣳष्यापः॑
स॒त्यमा॒पः सर्वा॑ दे॒वता॒ आपो॑ भूर्भुवः सुव॒राप॒ ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः॑ पुनन्तु पृथि॒वीं पृथि॒वी पृ॒ता पु॑नातु माम्। पुनन्तु
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑र्ब्रह्म॑पृ॒ता पु॑नातु माम्। यदुच्छि॑ष्टमभो॑ज्यं यद्वा
दुश्चरि॑तं मम॑। सर्वं पुनन्तु मामापोऽस॒तां च॑ प्रतिग्रहꣳ
स्वाहा॑॥४७॥

[३०]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्यु॑कृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्ष॑न्ताम्। यदह्ना पाप॑मका॒रिषम्। मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॑भ्याम्।
पञ्चामुदरे॑ण शि॒ञ्जा। अह॑स्तद॑वलुम्पतु। यत्किं च॑ दुरि॑तं
मयि॑। इदम॑हं माममृतयो॒नौ। सत्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि
स्वाहा॑॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो
रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापमकारिषम्। मनसा वाचा
हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्वा। रात्रिस्तदवलुम्पतु।
यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि
जुहोमि स्वाहा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं
छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं
छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे। यदहं त्कुरुते
पापं तदहं त्प्रतिमुच्यते। यद्रात्रिया त्कुरुते पापं
तद्रात्रिया त्प्रतिमुच्यते। सर्वं वर्णे महादेवि सन्ध्याविधौ

सरस्वति॥५१॥

[३४]

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम
 नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो
 गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाह-
 यामि छन्दऋषीनावाहयामि श्रियमावाहयामि गायत्रिया
 गायत्रीच्छन्दो विश्वामित्र ऋषिः सविता देवताऽग्निर्मुखं
 ब्रह्मा शिरो विष्णुर्हृदयं रुद्रः शिखा पृथिवी
 योनिः प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा श्वेतवर्णा
 साङ्ख्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा त्रिपदा षट्क्षुक्षिः
 पञ्चशीर्षोपनयने विनियोग् ओं भूः। ओं भुवः। ओं
 सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओं सत्यम्।
 ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो
 नः प्रचोदयात्। ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः
 सुवरोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उत्तमे शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि। ब्राह्मणेभ्योऽभ्यनु-
ज्ञाता गच्छ देवि यथासुखम्। स्तुतो मया वरदा वेदमाता
प्रचोदयन्ती पवने द्विजाता। आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्चसं
मह्यं दत्वा प्रजातुं ब्रह्मलोकम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृणिः सूर्य आदित्यो न प्रभां वात्यक्षरम्। मधु क्षरन्ति
तद्रसम्। सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः
सुवरोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्। यास्ते
सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्नहन्दुरुष्यह। यास्ते
सोम प्राणांस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय

दद्यात्। ब्रह्महृत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं
पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति।
ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुष्वप्रियं सुव।
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव। यद्भद्रं तन्म आ
सुव। मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः
सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु
द्यौरस्तु नः पिता। मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमा अस्तु सूर्यः।
माध्वीर्गावो भवन्तु नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय
दद्यात्। भ्रूणहृत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं
पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति।
ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्म॑ मे॒धवा॑॥ मधु॑ मे॒धवा॑॥ ब्रह्म॑मे॒व मधु॑ मे॒धवा॑॥ ब्रह्मा॑
 दे॒वानां॑ प॒दवीः॑ क॒वीना॑मृषिर्विप्रा॑णां म॒हिषो॑ मृ॒गाणा॑म्। श्ये॒नो
 गृ॒ध्राणा॑ꣳ स्व॒धिति॑र्व॒नाना॑ꣳ सोमः॑ प॒वित्र॑म॒त्येति॑ रेभन्।
 हꣳसः॑ शु॒चिष॑द्वसु॒रन्तरि॑क्ष॒सद्धोता॑ वेदिष॑दति॒थिर्दु॑रोण॒सत्।
 नृष॑द्वर॒सद॑त॒सद्धो॑म॒सद॒जा गो॒जा ऋ॒तजा॑ अ॒द्रिजा॑ ऋ॒तं
 बृ॒हत्। ऋ॒चे त्वा॑ रु॒चे त्वा॑ स॒मित्स्र॑वन्ति स॒रितो॑ न
 धे॒नाः॑। अ॒न्तर्हृ॒दा मन॑सा पू॒यमा॑नाः। घृ॒तस्य॑ धा॒रा
 अ॒भिचा॑कशीमि। हि॒र॒ण्ययो॑ वे॒तसो॑ म॒ध्यं आ॑साम्।
 तस्मि॑न्त्सुप॒र्णो म॑धुकृत्कु॒लायी॑ भज॑न्नास्ते मधु॑दे॒वता॑भ्यः।
 तस्या॑सते ह॒रयः॑ स॒प्तती॑रे॒ स्वधां॑ दु॒हाना॑ अ॒मृत॑स्य॒ धारा॑म्।
 य इ॒दं त्रि॑सु॒पर्णम॑या॒चितं॑ ब्राह्म॒णाय॑ दद्यात्। वी॒र॒ह॒त्यां वा॑
 ए॒ते घ्न॑न्ति। ये ब्रा॑ह्म॒णास्त्रि॑सु॒पर्णं प॑ठन्ति। ते सोमं॑ प्राप्नु॑वन्ति।
 आ॒स॒ह॒स्रात्प॒ङ्क्तिं पु॑नन्ति। ओम्॥५७॥

॥ मेधासूक्तम् ॥

मे॒धा दे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना।
 त्वया॒ जुष्टा॑ जु॒षमा॑णा दुरु॒क्ता न्बृ॑हद्व॒देम वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑॥
 त्वया॒ जुष्टं ऋ॑षिर्भवति देवि॒ त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रु॒त त्वया॑।
 त्वया॒ जुष्टं॑श्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सा नो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न
 मेधे॑॥५८॥

[४१]

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां मे॑
 अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पुष्क॑र॒स्रजा॑। अ॒प्सरा॑सु च॒ या मे॒धा
 ग॒न्धर्वेषु॑ च॒ यन्मनः॑। दैवी॑ मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मा॑ मे॒धा
 सुर॑भिर्जुषता॒ऽऽ स्वाहा॑॥५९॥

[४२]

आ मा॑ मे॒धा सुर॑भिर्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या।
 ऊ॒र्जस्व॑ती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मा॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का
 जुष॑न्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु मयि॑ मे॒धां मयि॑
प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं दधातु॑ मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑
सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न आ॒गन्वैवस्व॒तो नो॒ अभयं॑ कृणोतु।
प॒र्णं वन॑स्पते॒रिवा॒भि॒नः शी॒यता॑ र॒यिः स च॑ तान्नः
श॒ची॒पतिः॑॥६२॥

[४५]

परं॑ मृ॒त्यो अनु॑ परे॒हि पन्थां॑ यस्ते॒ स्व इत॑रो दे॒व॒याना॑त्।
चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवीमि॒ मा नः॑ प्र॒जा री॑रिषो॒ मोत॑
वी॒रान्॑॥६३॥

[४६]

वातं॑ प्रा॒णं मन॑सा॒ऽन्वा र॑भामहे प्र॒जाप॑तिं यो भुव॑नस्य

गोपाः। स नो मृत्योस्त्रायतां पात्व॑हंसो ज्योग्जीवा
जराम॑शीमहि॥६४॥

[४७]

अमु॒त्र भूया॒दध॒ यद्य॒मस्य॒ बृह॑स्पते अ॒भि॒शंस्ते॒रमु॑ञ्चः।
प्रत्यौ॑हताम॒श्विना॑ मृत्यु॒मस्मा॑द्दे॒वाना॑म॒ग्ने भि॒षजा॑
शची॑भिः॥६५॥

[४८]

हरि॑ह॒रन्त॑मनु॒यन्ति॑ दे॒वा वि॒श्वस्ये॑शा॒नं वृष॑भं म॒तीना॑म्।
ब्रह्म॑ स॒रूप॑मनु॒मेद॑मागा॒दय॑नं मा वि॒व॒धीर्वि॑क्रम॒स्व॥६६॥

[४९]

शल॑कैर॒ग्निमि॑न्धा॒न उ॒भौ लो॒कौ सं॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयोर्-
ऋ॒ध्वाऽति॑ मृत्युं त॑राम्य॒हम्॥६७॥

[५०]

मा छि॑दो मृत्यो॒ मा व॑धी॒र्मा मे॒ बलं॑ वि॒वृहो॑ मा प्रमो॑षीः। प्र॒जां
मा मे॑ रीरिष॒ आयु॑रु॒ग्र नृ॒चक्ष॑सं त्वा ह॒विषा॑ विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा
न॑ उक्षि॒तम्। मा नो॑ऽव॒धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा
न॑स्त॒नुवो॑ रु॒द्र री॒रिषः॑ ॥ ६९ ॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्वे॑षु
री॒रिषः॑। वी॒रान्मा नो॑ रु॒द्र भामि॑तोऽव॒धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒ नम॑सा
विधेम ते॑ ॥ ७० ॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजा॑प॒ते न त्वदे॒तान्य॒न्यो वि॒श्वा जा॒तानि॑ परि॒ता ब॑भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यं स्या॑म॒ पत॑यो
रयी॒णाम् ॥ ७१ ॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑र्वृ॒त्रहा विमृ॑धो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु
नः स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥ ७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्रः ॥

त्र्य॑म्बकं यजामहे सु॒ग॒न्धिं पु॑ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वा॒रु॒कमि॑व॒
बन्ध॑नान्मृत्यो॑र्मु॒क्षीय॒ माऽमृ॑ता॑त्॥ ७३॥

[५६]

ये ते॑ सु॒ह॒स्र॑म॒युतं॑ पाशा॒ मृत्यो॑ म॒र्त्याय॑ ह॒न्त॑वे। तान् य॒ज्ञस्य॑
मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे॥ ७४॥

[५७]

मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑ मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑॥ ७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

दे॒वकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ म॒नुष्य॑कृ॒त॒स्यै॑न॒सोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ पितृ॑कृ॒त॒स्यै॑न॒सोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ आ॒त्मकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ अ॒न्यकृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ अ॒स्मत्कृ॑त॒स्यै॑न॒सोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ यद्वि॒वा च॒ नक्तं॑ चै॒नश्च॑कृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ यत्स्व॒पन्त॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चै॒नश्च॑कृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ यत्सु॒षुप्त॑श्च॒ जाग्र॑त॒श्चै॒नश्च॑कृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ यद्वि॒द्वा ऽस॒श्चावि॑द्वा ऽस॒श्चै॒नश्च॑कृ॒म तस्या॑व॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ ए॒नस॑ ए॒नसोऽव॒यज॑न॒मसि॒ स्वाहा॑॥ ७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो॑ दे॒वाश्च॑कृ॒म जि॒ह्वाया॑ गु॒रुम॑न॒सो वा॒ प्रयु॑ती दे॒व हे॒डन॑म्। अ॒रा॒वा यो नो॑ अ॒भि दु॑च्छु॒नाय॑ते॒ तस्मि॑न्तदे॒नो व॑सवो॒ निधे॑त॒न॒ स्वाहा॑॥ ७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

कामोऽकार्षी॑न्नमो॒ नमः। कामोऽकार्षी॑त्कामः करोति नाहं॑
करोमि कामः कर्ता॑ नाहं कर्ता कामः॑ कार॒यिता नाहं॑
कार॒यिता एष ते काम कामा॑य स्वा॒हा॥७८॥

[६१]

मन्युरकार्षी॑न्नमो॒ नमः। मन्युरकार्षी॑न्मन्युः करोति नाहं॑
करोमि मन्युः कर्ता॑ नाहं कर्ता मन्युः॑ कार॒यिता नाहं॑
कार॒यिता एष ते मन्यो मन्य॑वे स्वा॒हा॥७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिलाञ्जु॑होमि सरसा॑ सपि॒ष्ठान् गन्धार॑ मम चित्ते रम॑न्तु
स्वा॒हा। गावो॑ हिरण्यं धनमन्नपान॑ सर्वेषा॑ श्रियै॑ स्वा॒हा।
श्रियं॑ च लक्ष्मीं॑ च पुष्टिं॑ च कीर्तिं॑ चानृ॒ण्यताम्। ब्रह्म॑ण्यं
बहु॑पुत्रताम्। श्रद्धा॑मेधे प्रजाः सन्ददा॑तु स्वा॒हा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः
 पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं
 नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयः सुरापानं भ्रूणहत्या
 तिला शान्तिः शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च
 कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रज्ञा तु
 जातवेदः सन्ददातु स्वाहा॥८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
 विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
 बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
 भूयासुः स्वाहा। त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्नायवो-
 ऽस्थीनि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः
 स्वाहा। शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरूदरजङ्घशिश्रोपस्थपायवो
 मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
 उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि

ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे
शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
मनोवाक्कायकर्माणि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्ज्योतिरहं
विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। आत्मा मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। अन्तरात्मा
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
परमात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा। क्षुधे स्वाहा। क्षुत्पिपासाय स्वाहा।
विविक्त्यै स्वाहा। ऋग्विधानाय स्वाहा। कृषौत्काय
स्वाहा। क्षुत्पिपासामलं ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्।
अभूतिमसंमृद्धिं च सर्वान्निर्णुद मे पाप्मानं स्वाहा।

अन्नमय-प्राणमय-मनोमय-विज्ञानमय-मानन्दमय-मात्मा मे
शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॑॥ वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑॥ ध्रु॒वाय॑ भू॒माय॑
स्वाहा॑॥ ध्रु॒वक्षि॑तये॒ स्वाहा॑॥ अ॒च्युत॑क्षि॒तये॒ स्वाहा॑॥ अ॒ग्नये॑
स्वि॒ष्टकृ॑ते॒ स्वाहा॑ ॥ ध॒र्माय॑ स्वाहा॑॥ अ॒ध॒र्माय॑ स्वाहा॑॥ अ॒द्भ्यः
स्वाहा॑॥ ओ॒ष॒धि॒व॒न॒स्प॒ति॒भ्यः॑ स्वाहा॑॥८४॥

र॒क्षो॒दे॒व॒ज॒ने॒भ्यः॑ स्वाहा॑॥ गृ॒ह्या॒भ्यः॑ स्वाहा॑॥ अ॒व॒साने॑भ्यः
स्वाहा॑॥ अ॒व॒सान॑प॒ति॒भ्यः॑ स्वाहा॑॥ स॒र्व॒भू॒ते॒भ्यः॑ स्वाहा॑॥
का॒माय॑ स्वाहा॑॥ अ॒न्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑॥ यदे॒ज॒ति॒ जग॑ति
यच्च॒ चेष्ट॑ति॒ नाम्नो॑ भा॒गोऽयं॑ नाम्ने॒ स्वाहा॑॥ पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॑॥
अ॒न्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑॥८५॥

दि॒वे स्वाहा॑॥ सू॒र्याय॑ स्वाहा॑॥ च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑॥ नक्ष॑त्रेभ्यः

स्वाहा॥ इन्द्राय॑ स्वाहा॥ बृहस्पतये॑ स्वाहा॥ प्रजापतये॑
स्वाहा॥ ब्रह्मणे॑ स्वाहा॥ स्वधा॑ पितृभ्यः॑ स्वाहा॥ नमो॑ रुद्राय॑
पशुपतये॑ स्वाहा॥ ८६॥

देवेभ्यः॑ स्वाहा॥ पितृभ्यः॑ स्वधाऽस्तु॑। भूतेभ्यो॑ नमः॑।
मनुष्येभ्यो॑ हन्ता॥ प्रजापतये॑ स्वाहा॥ परमेष्ठिने॑ स्वाहा॥
यथा कूपः शतधारः सहस्रधारो अक्षितः। एवा मे अस्तु
धान्यं सहस्रधारमक्षितम्। धनं धान्यै स्वाहा॥ ये भूताः
प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो वितुदस्य प्रेष्याः।
तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु
स्वाहा॥ ८७॥

[६७]

ओं तद्ब्रह्म॑। ओं तद्वायुः॑। ओं तदात्मा॑। ओं तत्सत्यम्॑।
ओं तत्सर्वम्॑। ओं तत्पुरोर्नमः॑॥ अन्तश्चरति॑ भूतेषु गुहायां
विश्वमूर्तिषु॑। त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वं रुद्रस्त्वं
विष्णुस्त्वं ब्रह्म त्वं प्रजापतिः॑। त्वं तदाप॑ आपो ज्योती॑

रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां मपाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं
 जुहोमि। श्रद्धायां मुदाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां
 समाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय॥
 अमृतोपस्तरणमसि॥ श्रद्धायां प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि।
 शिवो मां विशाप्रदाहाय। प्राणाय स्वाहा॥ श्रद्धायां मपाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। अपानाय
 स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो
 मां विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां मुदाने
 निविष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। उदानाय
 स्वाहा॥ श्रद्धायां समाने निविष्टोऽमृतं जुहोमि।
 शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय स्वाहा॥ ब्रह्मणि म

आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निविश्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायामपाने निविश्यामृतं हुतम्। अपानमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायां व्याने निविश्यामृतं हुतम्। व्यानमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायामुदाने निविश्यामृतं हुतम्। उदानमन्त्रेनाप्यायस्व।
 श्रद्धायां समाने निविश्यामृतं हुतम्। समानमन्त्रेनाप्या-
 यस्व॥९०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः
 प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥९१॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्म॑ आ॒सन्। न॒सोः प्रा॒णः। अ॒क्ष्योश्चक्षुः॑। क॒र्णयोः श्रो॒त्रम्।
बा॒हुवोर्ब॒लम्। ऊ॒रुवोरोजः॑। अ॒रि॒ष्टा वि॒श्वान्यङ्गा॑नि त॒नूः।
त॒नुवा॑ मे स॒ह नम॑स्ते अस्तु मा मां हिं॑सीः॥९२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयं॑ सु॒पर्णा उ॒पं सेदु॑रिन्द्रं प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अ॒पं
ध्वा॒न्तमू॑र्णु॒हि पू॒र्धि चक्षु॑र्मु॒ग्ध्यस्मा॑न्नि॒धये॑ऽव ब॒द्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्रा॒णानां॑ ग्रन्थि॒रसि॑ रु॒द्रो मां वि॒शान्त॑कः। तेना॒न्नेना॑प्या॒य॒स्व॥९३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो॑ रु॒द्राय वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे॑ पा॒हि॥९४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वम॑ग्ने द्यु॒भि॒स्त्वमा॑शुशु॒क्षणि॑स्त्वम॒द्भ्यस्त्वम॑श्म॒न॒स्परि॑ । त्वं
वने॑भ्य॒स्त्वमोष॑धीभ्य॒स्त्वं नृ॒णां नृ॑पते जायसे शुचिः॑ ॥ १५ ॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शि॒वने॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व स्यो॒नेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व सुभू॒तेन॑
मे सन्ति॑ष्ठस्व ब्रह्मवर्च॑सेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व यज्ञ॑स्यर्धिम॒नु
सन्ति॑ष्ठस्वोप॑ ते यज्ञ॒ नम॒ उप॑ ते नम॒ उप॑ ते नमः॑ ॥ १६ ॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

स॒त्यं परं॑ पर॒ः स॒त्यः स॒त्येन॑ न सु॒वर्गा॒ल्लोका॑च्च्यवन्ते
क॒दाच॑न स॒ताः हि स॒त्यं तस्मा॑त्स॒त्ये र॑मन्ते । तप॒ इति॑ तपो॒
नान॑श॒नात्परं॑ यद्धि परं॑ तप॒स्तद्दु॑र्ध॒र्षं तद्दुरा॑ध॒र्षं तस्मा॑त्तप॒सि
र॑मन्ते । दम॒ इति॑ निर्य॒तं ब्रह्म॑चा॒रिण॑स्तस्मा॒द्दमे॑ रमन्ते ।

शम् इत्यरण्ये मुनयस्तस्माच्छमे रमन्ते । दानमिति सर्वाणि
 भूतानि प्रशंसन्ति दानान्नाति दुष्करं तस्माद्दाने रमन्ते
 । धर्म इति धर्मेण सर्वमिदं परिगृहीतं धर्मान्नाति दुष्करं
 तस्माद्धर्मे रमन्ते । प्रजन इति भूयांसस्तस्माद्भूयिष्ठाः
 प्रजायन्ते तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजनने रमन्तेऽग्नयः । इत्याह
 तस्मादग्नयः आधातव्या अग्निहोत्रमित्याह तस्मादग्निहोत्रे
 रमन्ते । यज्ञ इति यज्ञो हि देवास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते ।
 मानसमिति विद्वांसस्तस्माद्विद्वांस एव मानसे रमन्ते
 । न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो हि ब्रह्मा तानि
 वा एतान्यवराणि परांसि न्यास एवात्यरेचयद्य एवं
 वेदैत्युपनिषत् ॥ १७ ॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्राजापत्यो हारुणिः सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार किं
 भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच । सत्येन वायुरावाति

स॒त्येनाऽऽदि॒त्यो रो॑चते दि॒वि स॒त्यं वा॒चः प्र॑ति॒ष्ठा स॒त्ये
स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑त्स॒त्यं प॑र॒मं वद॑न्ति । तप॑सा दे॒वा
दे॒वता॑मग्रं आ॒यन्त॑प॒सर्ष॑यः सुव॑र॒न्ववि॑न्दं तप॑सा स॒पत्नान्
प्रणु॑दामा॒राती॑स्तप॑सि स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑त्तपः प॑र॒मं वद॑न्ति
० दमे॑न दा॒न्ताः कि॒ल्बिष॑मवधू॒न्वन्ति॑ दमे॑न ब्रह्मचा॒रिणः
सुव॑रगच्छ॒न्दमो॑ भू॒तानां॑ दुरा॒धर्षं॑ दमे॑ स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑
तस्मा॑द्दमः प॑र॒मं वद॑न्ति । शमे॑न शा॒न्ताः शि॒वमा॒चर॑न्ति
शमे॑न ना॒कं मु॒नयोऽन्व॑वि॒न्दञ्छमो॑ भू॒तानां॑ दुरा॒धर्षञ्छमे॑
स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑च्छमः प॑र॒मं वद॑न्ति । दानं॑ य॒ज्ञानां॑
वरू॑थं दक्षि॑णा लो॒के दा॒तारः॑ स॒र्वभू॑तान्युपजी॒वन्ति॑
दाने॑ना॒राती॑रपा॒नुद॑न्त दाने॑न द्विष॑न्तो मि॒त्रा भ॑वन्ति
दाने॑ स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्दानं प॑र॒मं वद॑न्ति । ध॒र्मो
विश्व॑स्य जग॑तः प्र॒तिष्ठा लो॒के ध॒र्मिष्ठं॑ प्र॒जा उ॑पस॒र्पन्ति॑
ध॒र्मेण॑ पा॒पम॑प॒नुद॑ति ध॒र्मे स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्धर्मं प॑र॒मं
वद॑न्ति । प्र॒जन॑नं वै प्र॒तिष्ठा लो॒के सा॒धु प्र॒जाया॑स्त॒न्तु
त॒न्वानः॑ पि॒तृणा॑म॒नृणो॑ भव॑ति तदे॒व त॒स्यानृ॑णं तस्मा॑त्

प्र॒जन॑नं पर॒मं वद॑न्त्य॒ग्रयो॒ वै त्रयी॑ वि॒द्या । दे॒व्यान्ः
 पन्था॑ गार्हप॒त्य ऋ॒क्पृ॒थिवी॑ र॒थन्त॑रम॒न्वाहा॑र्य॒पच॑नं
 यजु॑रन्तरि॒क्षं वाम॑दे॒व्यमा॑हव॒नीयः॑ साम॑ सुव॒र्गो लो॒को
 बृ॒हत्त॑स्मा॒दग्नी॑न्प॒रमं॑ वद॑न्त्य॒ग्निहो॑त्रं सा॒यं प्रा॑तर्गृहाणां
 निष्कृ॑तिः स्वि॒ष्टं सु॒हुतं॑ य॒ज्ञक्र॑तूनां प्राय॑णं सुव॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ ज्योति॒स्तस्मा॑द॒ग्निहो॑त्रं प॒रमं॑ वद॑न्ति । य॒ज्ञ इति॑
 य॒ज्ञेन॑ हि दे॒वा दि॒वं ग॒ता य॒ज्ञेना॑सु॒रान॑पा॒नुद॑न्त य॒ज्ञेन॑
 द्विष॑न्तो मि॒त्रा भ॑वन्ति य॒ज्ञे स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्य॒ज्ञं
 प॒रमं॑ वद॑न्ति । मान॒सं वै प्रा॑जाप॒त्य प॒वित्रं॑ मान॒सेन॑
 मन॑सा सा॒धु प॑श्यति मान॒सा ऋ॒षयः॑ प्र॒जा अ॑सृजन्त
 मान॒से स॒र्वं प्र॑ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑न्मान॒सं प॒रमं॑ वद॑न्ति । न्या॒स
 इ॒त्याहु॑र्मनी॒षिणो॑ ब्र॒ह्माणं॑ ब्र॒ह्मा वि॒श्वः क॒तमः॑ स्व॒यम्भुः॑
 प्र॒जाप॑तिः संवत्स॒र इति॑ संवत्स॒रोऽसा॑वा॒दित्यो॑ य ए॒ष
 आ॒दित्ये॑ पुरु॒षः स प॑रमे॒ष्टी ब्र॒ह्मात्मा॑ । याभि॑रा॒दित्य॑स्तप॑ति
 र॒श्मिभि॑स्ताभिः प॒र्जन्यो॑ वर्ष॑ति प॒र्जन्ये॑नौषधिवनस्प॒तयः॑
 प्र॒जाय॑न्त ओषधिवनस्प॒तिभि॑रन्नं भव॒त्यन्नेन॑ प्रा॒णाः प्रा॒णैर्बलं॑

बलेन॑ तप॒स्तप॑सा श्रद्धा॑ श्रद्धया॑ मेधा॑ मेधया॑ मनी॒षा
मनी॒षया॑ मनो॑ मन॑सा शान्तिः॑ शान्त्या॑ चित्तं॑ चित्तेन॑ स्मृतिः॑
स्मृत्या॑ स्मारः॑ स्मारेण॑ विज्ञानं॑ विज्ञानेना॑त्मानं॑ वेदयति॑
तस्मा॑दन्नं॑ ददन्त्सर्वा॑ण्येतानि॑ ददात्यन्ना॑त् प्राणा भवन्ति॑
० भूतानां॑ प्राणैर्मनो॑ मन॑सश्च विज्ञानं॑ विज्ञाना॑दानन्दो
ब्रह्म॑योनिः स वा ए॒ष पुरु॑षः पञ्च॒धा पञ्चा॑त्मा येन॑ सर्वमि॒दं
प्रोतं॑ पृथि॒वी चान्तरि॑क्षं च॒ द्यौश्च॑ दिशंश्चा॒वान्तर॑दिशाश्च॑ स
वै सर्वमि॒दं जग॑त्स च॒ भूतः॑ स भ॒व्यं जिज्ञा॑सकृ॒त ऋत॑जा
रयि॑ष्ठा ० श्रद्धा॑ सत्यो॒ मह॑स्वान्तप॒सो वरि॑ष्ठाङ्गात्वा॑ तमे॒वं
मन॑सा हृ॒दा च॒ भूयो॑ न मृत्युमुप॑याहि वि॒द्वान्तस्मा॑न्त्र्या॒समे॑षां
तप॑सामतिरि॒क्तमाहु॑र्वसुर॒ण्वो वि॒भूर॑सि प्रा॒णे त्वम॑सि
सन्धा॒ता ० ब्रह्म॑न् त्वम॑सि विश्व॑धृ॒त्तेजो॑दास्त्वम॑स्य॒ग्निर॑सि
वर्चो॑दास्त्वम॑सि सूर्य॑स्य द्यु॒म्नोदा॑स्त्वम॑सि च॒न्द्रम॑स
उप॑याम॒गृही॑तोऽसि ब्रह्म॑णै॒ त्वा ० मह॑स॒ ओमि॒त्यात्मा॑नं
यु॒ञ्जीतै॒तद्वै महो॑प॒निष॑दं दे॒वानां॑ गुह्यं॒ य ए॒वं वेद॑ ब्रह्म॑णो

महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ॥ ९८ ॥

[७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी
 शरीरमिध्ममुरो वेदिर्लोमानि बर्हिर्वेदः शिखा
 हृदयं यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमः
 शमयिता दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युर्मनो
 ब्रह्मा । श्रोत्रमग्नीद्यावद्धियते सा दीक्षा यदश्नाति
 तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो
 यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवर्ग्यो यन्मुखं
 तदाहवनीयो या व्याहृतिराहुतिर्यदस्य । विज्ञानं तज्जुहोति
 यत्सायं प्रातरत्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यं दिनं सायं च
 तानि सवनानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ येऽर्द्धमासाश्च
 मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये
 संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा ।

ए॒तत्स॒त्रं य॒न्म॒रणं॑ तद॒व॒भृथ॑ ए॒तद्वै ज॑राम॒र्यम॒ग्नि॒होत्र॑ ५
 स॒त्रं य ए॒वं वि॒द्वानु॑द॒गय॑ने प्र॒मीय॑ते दे॒वाना॑मे॒व म॑हि॒मानं॑
 ग॒त्वाऽऽदि॒त्यस्य॑ सायु॑ज्यं गच्छ॒त्यथ॑ । यो दक्षि॒णे
 प्र॒मीय॑ते पि॒तृणा॑मे॒व म॑हि॒मानं॑ ग॒त्वा च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यं ५
 सलो॒कता॑माप्रोत्ये॒तौ वै सूर्या॑च॒न्द्रम॑सो॒र्महि॑मानौ॑ ब्राह्म॒णो
 वि॒द्वान॒भिज॑यति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णो म॑हि॒मानं॑माप्रोति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॒णो
 म॑हि॒मानं॑मित्युप॒निषत्॥ १९॥

[८०]

ॐ स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहे।
 तेज॒स्वि ना॑वधी॒तम॑स्तु मा वि॒द्विषा॑वहे॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
 शान्तिः॑॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥ हरिः॒ ओम्॥

